

I kihistus

Sissejuhatus pühasse geometriasse

Esimeste kujundite tekkimine Tühjuses

Kõik algab ja lõpeb Jumalaga. Ei ole midagi väljaspool Jumalat. Ka meie oleme üksnes Jumala MINA OLEN kõikeläbistava kohaloleku isikustunud väljendused. Ainesse (vibratsioonilistesse universumitesse) ilmutub Jumal matemaatiliselt korrapäraste ning harmooniliste proportsioonide näol, mis kätkevad endas Ilu. See ongi püha geometria sisu ja olemus.

Kõik olemasolev on pidevas liikumises ja voolamises olev energia, mis transformeerub pidevalt ühest olekust teise. Lõppu sel liikumisel ei ole, on vaid pidev muutumine, teisenemine. Kogu Loomingut võib üheaegselt vaadelda nii algosakekest koosneva struktuurina (ruumis) kui protsessina (aegruumis). Mõlemal juhul koosneb Looming korrapärastest geometrilistest kujunditest ning nende omavahelistest seostest ja suhetest, sest ka liikumine ise allub püha geometria seadustele ning seda väljendatakse näiteks erinevatel arvujadadel põhinevate spiraalide abil. Kõige püham ja mõistatuslikum neist on müstiline kuldloikespiraal, milles väljendub jumalik täiuslikkus – algusetuse ning lõputuse filosoofia. Kuigi püha geometria on ajas ja ruumis vaadeldav, ületab sellesse kätketud jumalik täiuslikkus siiski kõik aja ning ruumi piirangud, saades meie jaoks ukseks kõrgemate teadvusseisundite juurde.

Kuna elame matemaatiliselt korraldatud maailmas, on igal (ka kõige tillukesemal) osakesel ning nähtusel oma kindel ülesanne, koht ja kaal. Aatomitest, mis koosnevad elektronide tantsust, kuni spiraalina pöörlevate galaktikateni, allub kõik olemasolev ühtedele ja samadele seadustele, mis juhivad kasvu ja liikumist. See on püha geometria – visuaalne muusika, sfääride harmoonia, mis sünnib iga osakese kooskõlastumisest suurema tervikuga, nagu ka kõikeläbistavast Armastuseväest, mis neid osakesi tervikuks ühendab... Universumi määratu keha kõik rakud on võrdselt tähtsad ning moodustavad üksnes kõik koos ülimalt täiuse – eluaseme oma Loojale. Ning see toimib nii väiksemates kui suuremates mastaapides, nii mikro- kui makrotasandil.

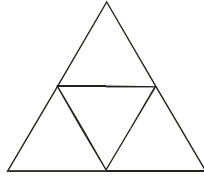
Püha geometria kirjeldab jõude, mis kujundavad ja vormivad nähtavat, aga ka nähtamatut maailma, demonstreerides, kuidas erinevaid algelemente saab organiseerida tervikuks, kusjuures kõik need elemendid säilitavad sealjuures oma ainulaadsuse. Püha geometria täidab loomingu füüsilised aspektid vaimse sisuga, nähtava nähtamatuga, manifesteerunu veel ilmumatuga, lõpliku lõpumatuga, maise taevasega.

Mõtisklemine püha geometria üle on olnud väärtuslik vahend eneseleidmiseks ka iidsetes müstilistes koolides, kus pühendunuid juhiti üks-olemise kogemusse Jumalaga. Läbi selle kogemuse sai võimalikuks harmoniseerida individuaalset teadvust universaalsega. See on ka käesoleva kursuse eesmärk...

Võtmenumbritest

Jumalat Tema puhtas, algses olekus (väljaspool aega ja ruumi) väljendab kõige paremini arv 3, mis saab nähtavaks võrdkülgse kolmnurgas, kus tervikuks on ühendatud nii subjekt, objekt kui nendevaheline ühtsus. See on Jumala võrdpilt, kus tõdeja, tõdetav ning tõdemus on üks ja see sama. Kui eneses viibiva Jumala aspekt astub aga välja ajatust, mittemateriaalset ning mõõtmatust olekust ja siseneb kolmemõõtmelisse ruumi, siis saab Temast LOOJA ning ka see avaldub alati arvus 3. Seega on jumalikus tervikolemises üks

kolmes ja kolm ühes, aga väljendudes ainelises maailmas, eralduvad need kolm üksteisest, seega saab neist „üks“ ja „kolm“, mis annab kokku „neli“ (ja see on juba materia võtmenumber). Ka võrdkülgses kolmnurgas on tegelikult peidus NELI võrdkülgsel kolmnurka. Siin sisaldubki kolmemõõtmelise maailma võtmenumbri SEITSE saladus, kus aine ja vaim on omavahel läbipõimunud. (Elisabeth Haichi põhjal)

Loomise algus

Alguses on Tühjus – 0. Olemine puudub, puudub ka mitteolemine. Budistid nimetavad seda loomiseelset olekut shunyataks, vanad kreeklased – ürgkaoseks. Ometi on Tühjus elav ning tulvil lõpmatust hulgast veel manifesteerumata võimalustest. Tühjus ja lõpmatus eksisteerivad koos ning on lahutamatud.

Kujutlege nüüd, et lõpmatusest ilmub esimene impulss kolmemõõtmelisse ruumi... Loov Vaim saab enesest teadlikuks. 0-st tekib 1. See ÜKS saab tekkida vaid sellepärast, et on olemas NULL.

Esmalt saab nähtavaks **punkt**:

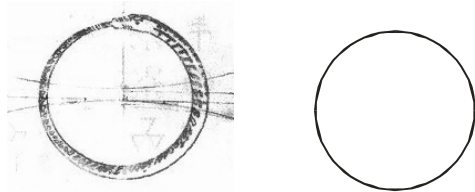
Punkt sisaldab endas juba kõike, mis kunagi olema saab. Tema ilmumine loob võimaluse Loomingu tekkimiseks – Suureks Pauguks. Ta on mõõteteta, ta pole veel ükssolemisest väljunud. Kuna Tal on vaid üks omadus – ta on olemas, ehkki ei oma veel mõõtmeid, siis sisaldub temas arv ÜKS. Kuid see ÜKS on ühtlasi KÕIK.

Jõud, mis on tulnud tekkimatusest ning mõjunud teatud aja, väljendub algasupaigast edasi nihkunud punktidereana, mis on Tühjusesse loonud **joone**:

Esimene mõõde – pikkus – on nüüd sündinud. Aga et nähtavas maailmas on kõigel algus ja lõpp, siis on joonel kolm faktorit: algpunkt, lõpp-punkt ja nendevaheline vahemaa. Seega sisaldub ka joones KOLM, mis on ka kolmemõõtmelise maailma võtmenumber. Kui nüüd aga kujutleda, et see joon, mis väljendab Vaimu esmast liikumist Tühjuses, on elav jõud, siis on tal ka võime oma teekonda määrata. Olles paigast nihkunud, otsib ta teed tagasi algusesse. Ta soovib naasta endale omasesse täiuslikku olekusse. Püha geomeetria seaduste järgi ei saa aga sirge joon oma alguspunkti naasta enne, kui tema liikumises on toimunud muutus. Seega otsib vaim teed, kuidas luua uut seaduspära, mustrit, mis seda võimaldaks. Kui sirge joon on teatud aja mõjunud ning määranud ära järgmisena tekkiva kujundi, ringi raadiuse, siis alustab lõpp-punkt pöörlemist alguspunkti ümber. Pärast 360-kraadise pöörde sooritamist on tekkinud uus, täiuslik kujund – ring.

Selle esimese impulsi jooneks venimist on paljudes iidsetes traditsioonides kujutatud kosmilise maailmamao Uroborosena, kes sünnib kaosest (Tühjusest). Kaos kestab aga seni, kuni madu haarab omaenese sabast, meenutades taas kord oma olemuslikku jumalikkust: tekib ring, mis on baasiks harmoonia ning korra tekkimisele kogu Universumis:

Kui tavalisel joonel on algus ja lõpp, siis ringjoon on alguse ja lõputa ning väljendab igikestvat liikumist. Iseennast sabast hammustav madu Uroboros väljendab kõiksuses toimuvat tsüklilist tekkimist ja kadumist, minekut ühest olekust teise. (Budistid nimetavad seda sansaaraks – Elurattaks, milles ringlemisest otsitakse aga väljapääsu). Seega taastab alles tekkinud ringi (mandala) keskmesse jõudmine olemise esialgse jumalikkuse. Keskpunkti jõudnult saab taas võimalikuks kogu terviku haaramine – see tähistab naasmist üksusele kogemusse.

Siis on surelik muutunud taas surematuks. Jumal saab nähtavaks, uue maailma loomine võimalikuks...

Ruumiliselt väljendub ring kera ehk **sfäärina** ning „*Elulille iidse saladuse*“ I osast võite lugeda loomislugu kolmemõõtmeliselt kirjeldatuna. Sfäär tekib jumalike jõudude avaldumise ning nende liikumise tulemusena. Sfäärile on omane maksimaalne ühtsuse väljendus, täiuslikkus ja terviklikkus. Keral ei ole ühtegi punkti, mis oleks tähtsam kui teine. Selle pinna kõik punktid on võrdsed, kuna asuvad keskmest võrdsel kaugusel.

Mis puutub veel ringi, siis ring on sfääri kahemõõtmeline kujutis, mida võib leida kõikides traditsioonidest kui ülimate ühtsust ning Universumi jagamatust väljendavat püha sümbolit. Kõik teised korrapärased kujundid on tuletatud ringist, kuid ei küüni sellegipoolest oma täiuselt kunagi sellise harmoonia ja lõpetatuseni.

Ringjoone pikkuse ja läbimõõdu suhe on transtsendentaalne (kõrgematest dimensioonidest pärinev) arv pi, mida ei saa väljendada ka kahe täisarvu suhtena. Selle ligikaudne väärtus on:

3.14159265358979323846264338327950288419716939937511...

Ringi olemus sisaldab endas mõõdet, mis ületab linearsuse ning meie tavatasandi mõtlemise. See on paradoks, millesse on kätketud kõrgemad universaalsed teadmised, ning mis saavad meile nähtavaks siis, kui viibime kõrgemas teadvusseisundis.

Sakraalse sümbolina tähendab ring kõiksust, täiust ja püsivust, lihtsust ja tühjust, piiritletut ja lõpmatut, tekkimis- või loomisseisundis olevat maailma. Müütides on tuntud maailma munast tekkimise motiiv ning ringil (sfääril) on tõepoolest võime end paljundada ning luua seeläbi Elulille – kõige olemasoleva baasmustrit. Ring liidab sisemise ja nähtamatu välise ja nähtavaga ning sümboliseerib sel viisil Jumala loomistööd. Ringi ja keraga seostub

ka kujutus aja- ja ruumisuhete ületamisest ning maisele elule (mida sümboliseerib ruut või kuup) vastanduvast sfäärilisest taevast. Ringi kvadratuur (ringi muutmine ruuduks) sümboliseerib aga Vaimu laskumist ainesse, Taeva ja Maa ühendamist, ning seda motiivi on kujutatud alkeemikute pühadel joonistel ning kasutatud ka paljude sakraalehitiste rajamisel.

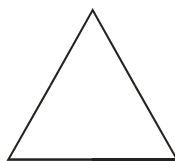
Kuna ÜHEST sünnib alati kohe KOLM, on KAKS ühtse tervikuna väljendamatult. Lõpmatuses on joon ÜKS, aga kui tal on algus ja lõpp, siis saab temast kohe vältimatult KOLM. Kui sünnib ringjoon, on geomeetriliselt jällegi tegemist ÜHEGA.

Et sünniks KAKS peab tervik jagunema. KAKS saab tekkida kahe tervikliku vormi kõrvuti olles. Kuna tervikust väljapool ei ole midagi, siis peab tervik looma oma peegelduse, justkui kiirgama selle endast välja. Nii tekib vahe, mis sisuliselt tähendab ühtsuse surma. Tervik lõheneb kaheks.

Kui sirgjoonena mõjuv jõud soovib luua oma peegeldust selle asemel, et kaarduda ning naasta tagasi oma lähtekohta, peab ta esmalt looma uue mõõtme – laiuse. Ta teeb 90-kraadise pöörde iseenda suhtes ning jätkab liikumist, kuni on mõjunud sama kaua, mis kulus esimese joone moodustamisele. Siis teeb ta uuesti 90-kraadise pöörde ning loob paralleelse joone (ehk peegelduse) esimesena tekkinud joonele. Nii jätkab ta liikumist, kuni jõuab alguspunkti tagasi, olles moodustanud ruudu, mis sisaldab endas kahte peegelduvate joonte paari. On tekkinud ka arv NELI ning pandud alus polaarsuse võimalikkusele.

Nii ruut kui võrdkülgne kolmnurk on mõlemad korrapärased hulknurgad, mille kõik nurgad, on keskpunktist võrdsel kaugusel ja puutuvad vastava suurusega ringi sisse asetatuna vastu ringjoont. Lisandub veel pentagoon – korrapärane viisnurk. Need algsed kujundid koos oma kolmemõõtmeliste väljendustega (platoni kehadega) on kogu Loomingu ehituskivid, arhetüübid, mis esindavad maailma kõiksust vormivaid iseorganiseeruvaid jõude. Kõike saab kirjeldada nende matemaatiliste printsiipide abil, mis on omased antud vormidele.

Kolmnurk sümboliseerib viisi, mille abil erinevaid elemente taas tervikuks harmoniseerida.

Ruut väljendab vastaselementide ristumist üksteisega.

Pentagoon aga tähistab orgaanilise kasvu fundamentaalset aspekti ning on otseselt seotud ka kuldlõike proportsiooniga.

Mandalast

Mandala („ring“ sakskriti keeles) sümboliseerib jumalikku korda Kõiges, Mis Olemas On. Mandalale mediteerimine – teekond mandala keskmesse – äratab meie teadvuses uinunud kihte, korrastab ja tervendab energiavälja ning avab ukse ühtsuse kogemuse juurde. Mandala on abivahend eraldatuse ületamise protsessis – tervikukssaamisel iseenda kõikide aspektidega, samuti Jumalaga. Kaasaegne psühholoogia (Carl Gustav Jungi suuna jätkajad) on täheldanud mandala uskumatult tervendavat ja korrastavat mõju inimese psüühikale.

Kuid mandala on ka maailma mudel, ülimalt korrastatud ja harmoneeritud ruum, mille iga detail on kooskõlas suurema tervikuga. Tegemist on tasakaaluga sise- ja väliskosmose vahel. Seepärast koosneb ka traditsioonilise tiibeti mandala aluspõhi alati püha geometria elementidest. Tegemist on sümboliga, milles kõige ehedamalt väljendub kõrgema mina geometria.

Kalatšakra mandala (Tiibet)

Universum ei ole mitte asjade ja nähtuste kogum, vaid kõikehõlmav, korrastatud ja eesmärgipärane suhete süsteem. Me ei ole Universumist eraldi, vaid selle osad. Seda kontseptsiooni illustreeribki mandala kui püha geometria printsiipidele ülesehitatud kujutis Universumist. See on ajatu ja kõikehõlmav sümbol – inimkogemuses üks suurimaid. Kentsentriline struktuur viitab teekonna vajalikkusele ning juhatab meid seisundist seisundisse, maisest plaanist vaimsesse – Taeva ja Maa ühendamiskogemuseni välja.

Kuppelmaal (Bütsants, 14. saj.)

Mandala keskpunkt väljendab kõiksust, igavikku, südame püha ruumi; tema äärealad on aga Looming, mis mandalasse paigutatuna ilmub kui Kord, Ilu ja Harmoonia. Seega on mandala, sõltumata traditsioonist, millest ta pärineb, kosmose universaalne kujutis, Jumala nähtavaks saamine aines, nagu ka abivahend meditatsiooniks ning sisemise rahu leidmiseks.

Sri Yantra(India)

Võib eristada:

1. **Välist mandalat.** See on maailm meie ümber, mida kogeme oma meeleorganite abil. Valgustunud teadvuses seisundis ilmub kõik pühana, tervikuna – ei ole midagi väljaspool Jumalat.
2. **Sisemist mandalat.** Meie keha on tempel Jumalale.
3. **Salajast mandalat.** Selle loovad meie emotsioonid – viha, kirm, rumalus, kadedus, uhkus jne, mis on kõik omavahel seotud ning kasvavad üksteisest välja. Elusituatsioonides toimivad erinevad emotsioonid sageli koos. Neid ei saa üksteisest lahutada. Tiibeti traditsioon vaatlleb emotsioone kui meeleplekke, mis aga mandalasse korrastatult muutuvad pühaks – mitte ainult sellepärast, et läbi emotsioonide saame me õppida, vaid ka seetõttu, et igal energial on olemas oma kõrgem, puhas ning korrastunud väljendusvorm.

Neid kolme mandalat ei saa üksteisest lahutada – nad toimivad kõik koos.

Milleks joonistada mandalat?

- ❖ See on meditatiivne tegevus, millel on võime avada südant, äratada uinunud kihte teadvuses ning käivitada tervenemisprotsessi.
- ❖ Sellel on rahustav efekt nii kehale kui meelele.
- ❖ Nähtamatu (alateadvusesse peidetud) saab nähtavaks.
- ❖ Nähtavaks saab ka ühtsus inimeksistentsi ja kosmose ehituse vahel – see viib lähemale kõige üksõlemise mõistmisele.
- ❖ Parema ja vasaku ajupoolkera ühendamine.

Mandalakunst on välja arendatud selle pärast, et aidata meil näha asju nende siseomases ereduses. Kuigi paljud mandalad on aluspõhjalt sarnased, on ometi igaüks neist täiesti

unikaalne ja kordumatu, nagu seda võib olla üksnes valgustunud meele ehe väljendus. Seepärast saab määravaks ka teadvuses seisund, milles mandala on loodud.

Vajravarahi mandala (Tiibet)

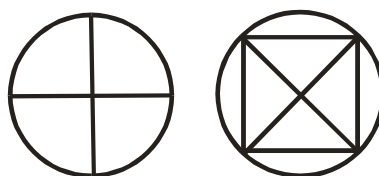
Mandala loomisest:

Et alustada loomist, tuleb konstrueerida aluspõhi. Kõige lihtsam mandala on ring, mille keskel asub punkt. Selles peegeldub kõrgema mina geometria – visuaalne väljendus läbi aegade Jumala müstiliselt kõlanud enesemääratlusele: „Mina olen see, kes ma olen“. MINA OLEN on kogu olemise kese, mis hõlmab tervikut ning asub väljaspool aega ja ruumi – ajatuses ehk 0-ruumis. Seda ei saa segi ajada egoga (siin kontekstis madalama minaga), sest ego ei ole kunagi oma tervikolemise kese. Seevastu võimaldab viibimine mandala keskmes kaduda eraldavatel piiridel enese ning ümbritseva vahelt. Ego ei koge seda kunagi.

Visuaalselt võib kujutada ego ebemena ringi äärealadel, keda piitsutab tagant karmatuul ning paneb ta igavesti ringlema ümber keskpunkti, ilma et ta kunagi selleni jõuaks. Ta võib end paisutada kuitahes suureks – see vaid võimendab tema tasakaalutust ning süvendab eraldatust tervikust...

Kui oleme määratlenud keskpunkti, saame hakata organiseerima ruumi selle ümber...

Me võime hakata organiseerima seda ruumi mistahes moel ning selle käigus korrastuvad energiad mandala sees.

Kui ring väljendab vaimset maailma, siis ruut ringi sees tähistab enamasti füüsilist templit jumalikkusele. Enamus tiibeti mandalaid on selliselt konstrueeritud. Ruut on omakorda jagatud diagonaaltegedega neljaks ilmakaareks, mis kõik – kaasaarvatud keskmine osa – moodustavad viis eri aspekti budasusest (ehk virgunud olemusest). Huvitav on siinkohal see, et tegemist on justkui ülaltvaatega esimesele geomeetrilisele kujundile – oktaedril, mis tekib tühjusesse, ning mille liikumisest sünnib omakorda sfäär. (Vt: Drunvalo Melchizedeki *Elulille iidne saladus*, lk 150-152.)

Kuid mandala sees olevat ruumi on sageli organiseeritud ka kontsentristeks ringideks. Tegemist on ühe vanima ning paljudes iidsetes kultuurides levinud müstilise diagrammiga, mis väljendab nii maailma kui meie olemuse kihilisust ning sisaldab endas üleskutset jõuda tagasi keskpunkti – sinna, kust kõik kunagi alguse sai. Alles seal leiame me tasakaalu ning saame taas üheks suurema tervikuga.

Tantristlik mandala-jantra (Gujarat, 17. saj.) Inglise ringid, 12. sajand (Hildegard von Bingen)

Need on justkui eri kihid meie jumalikust olemusest, mis kõrgemast teadvuses seisundist vaadatuna ilmuvad aga kui inglite ringid.

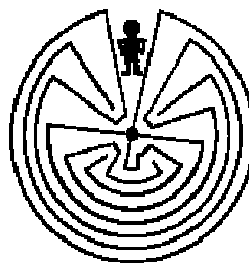
Kuid mandala keskmesse jõudmine eeldab alati ka nihet teadvuses. Üks võimalus seda nihet väljendada on teekond **labürindis**. Läbides kiht-kihilt kõik eneses olevad tasandid, saame me üheks Jumaliku Allikaga. Mandala kese aga ei ole midagi muud kui meie südame püha ruum. Labürinte võib kohata paljude keskaegsete kirikute põrandatel, kuid neid võib leida ka mujalt, hoopis teistest kultuuridest. Tegemist on universaalse kaardiga, mis näitab teekonda ülestõusnud olemuseni meis endis.

7-astmeline labürint

Vana-Kreeka

Peruu

Kaasaeg

Labürint ja Püha Graali otsimise teekond

Teekond Püha Graalini, on läbi ajastute olnud salajane õpetus. Kultuurilooliselt tuntakse Graali kui karikat, mida kasutati Pühal Õhtusöömaajal. Mäletatavasti pakkus Kristus oma jüngritele nende viimsel ühisel koosviibimisel veini, nimetades seda iseenda vereks, pannes seeläbi aluse hilisemale, kristlikus traditsioonis tänapäevani säilinud armulauasakramendile. Hiljem kogunud aga sellesse samasse karikasse Kristuse onu, Arimatia Joosep ristilöödu vere ning toonud Graali karika Euroopasse, (tõenäoliselt) Inglismaale. Sajandite vältel sündis Graali ümber palju legende ning ka kuningas Arthuri ümarlaua rüütlid otsisid Püha Graali, et taastada Cameloti kuningriigi endine hiilgus ning veelgi enam – et luua paradüüs Maa peale.

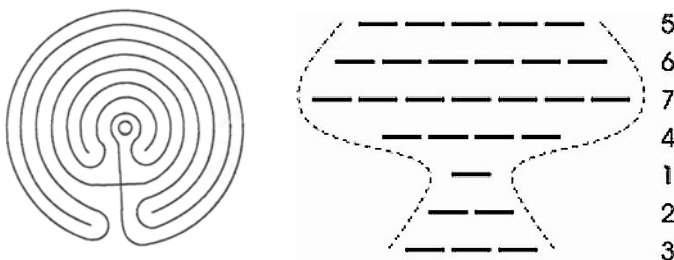
Siiski ei ole Püha Graal niivõrd materiaalne ese, vaid hoopis sümbol, milles väljendub Jumala peidetud naisaspekt ning Jumala naiseliku pale integreerimisega kaasnev ülestõusmiskogemus – nihe järgmisele teadvusetasandile. Seda võib nimetada ka kristusteadvusesse tõusmiseks. Tegemist on olemise seisundiga, kus viibime harmoonias nii iseenda kõikide osadega kui ka välise maailmaga. See on seisund, kus meis avaldub võime armastada tingimusteta, millest saab omakorda reaalne tervendav, ühendav ning maailma uueks loov jõud.

On veel üks sümbol, mida võib leida kõikjalt üle kogu maailma, paljudest kultuuridest, paljude rahvaste hulgast. See on labürint, mille põhiplaan on ülesehitatud nii, et teekond labürindis koosneb vaid ühestainsast võimalikust rajast ning see liigub kihistusi näiliselt suvalises järjekorras läbides labürindi keskme suunas, kusjuures labürint ise on sageli ring. Seega on rännak labürindi keskmesse teekond ringi keskmesse, teekond mandala keskpunkti.

Sellist labürinti võib vaadata kui kaarti oma jumaliku olemuse leidmise juurde, enese kogemise juurde kehastunud vaimuna, s.o elada ja olla kui iseenda Kõrgema Mina.

Kihistusi, mida isiksus sel vaimuga ühtesulamise teekonnal läbib, on reeglina seitse ning need vastavad seitsmele tsakrale. Tegemist on kihistustega inimese enda sees. Need on erinevad tasandid, mille kaudu me reaalsust interpreteerime ja ennast selles kogeme. Et saada oma olemuse meistriks, et saada iseenda Kõrgemaks Minaks, on vaja kõiki neid tasandeid enese sees valitseda ning kasutada osata – kas kõiki korraga (eri tasandeid ühtseks ja harmooniliseks tervikuks lõimides) või end vastavalt vajadusele ühelt teiselt ümber lülitada. Oma olemuse meistriks saades viime kõik nimetatud tasandid enese sees täiuseni, nii et ükskõik mis kihistuse kaudu me parasjagu ka reaalsust ei interpreteeriks, avaldub alati selle tasandi kõrgeim kingitus ja kõrgeim viis reaalsust kogeda. See on vaimu kohaloleku kogemine nii selles kihistus kui kõiges olemasolevas.

Kui kujutada teekonda labürindis graafiliselt, siis näeme, et labürint koosneb kontsentristest ringidest, mis loovad kaheksa eri kihistust ehk tasandit ning neid tasandeid on võimalik loendada. Kui nüüd tähistaksime iga tasandit oma järjekorra numbrile (väljastpoolt sissepoole lugedes) vastava arvu kriipsudega, saaksime diagrammi, mis meenutab oma kujult karikat – Püha Graali, mis sümboliseeribki oma jumaliku olemuse avastamist ja sellega ühtesulamist, samuti jumalikkuse nägemist ja kogemist kõiges olemasolevas, k.a materiaalses maailmas. See on kristusteadvusesse tõusmise sümbol, enese kogemine Jumala lapsena.

Kui me vaatleme labürinti, siis näeme, et teekond labürindi keskmesse ei kulge mitte otse, st, see ei liigu ühelt kontsentriselt ringilt järgmisele, vaid kõigepealt tuleb liikuda kolmandale tasandile, seejärel teisele, sealt esimesele, siis neljandale, seejärel seitsmendale, siis aga tagasi kuuendale, viiendale ning alles seejärel avaneb meie ees tee labürindi keskmesse – südame pühasse ruumi.

Rännaku algus: kolmas tšakra

Labürinti sisenedes alustame oma teekonda kolmandast tasandist, mis vastab kolmandale tšakrale, meie tahtkeskusele, mis asub päikesepõimikus. Kolmandas tšakras paneme paika oma taotlused ja määratleme, mida me tegelikult saavutada tahame. Labürinti sisenedes teatame Universumile, et tahame jõuda välja keskpunkti, tahame jõuda välja oma olemuse südamesse, tahame õppida kogema iseennast siin ja praegu iseenda Kõrgema Minana ning tunda ühtsust kõige olemasolevaga. NB! Kõige olulisem tingimus selles protsessis on häälestada end Kõrgemale Tahtele. See on sisemine otsus, st, me lihtsalt teeme taotluse, et laseme Kõrgemal Tahtel end juhtida ja kanda ning et meie Kõrgem Mina on see, kes määrab, millisel viisil me seda teed käime ja milliseid samme me astume. Me lihtsalt otsustame, et anname juhtimise üle oma Kõrgemale Minale. See on pühitsusteekonnale asumise eeltingimus, me käivitame oma tahte, me võtame vastutuse enda peale ning oma jumaliku jõu enda kätte...

Kuid mida ikkagi tähendab Kõrgem Tahe? Kogu meie elu lõikes on tegemist hingeplaani täitmisega. Enne kehastumist tegime kindla otsuse materiaalsesse maailma midagi kõrgematelt tasanditelt kaasa tuua. See kingitus, mille me kaasa tõime, on tegelikult meiega kogu aeg, aga kuna me siia kehastudes unustasime oma kavatsuse (kirjutades alla „täielik mälukaotusega nõustumise dokumendile“), siis on meie esmane ülesanne meenutada, milline see kingitus oli, mida maailmale võlgneme. Kindla peale on see aga midagi sellist, mille tegemine meile väga suurt rõõmu pakub. Kuigi meie tavateadvuses selgem teadmine selle kohta sageli puudub, on informatsioon peidetud meie alateadvusesse. See on üks energiamuster (heli, värv või sümbol), mis meid enda poole tõmbab. Kui enese sügavamaid sisimaid soove kuulata, hakkab ka see teadmine ennast järk-järgult ilmutama.

Kuid Kõrgema Tahtega kooskõlastumine on ka see, et arvestame igal sammul suuremat tervikut ega keskendu üksnes iseenda vajaduste rahuldamisele. See tähendab võimet tunnetada, kuulata sisemist juhtimist, arendada intuitsiooni. Kõrgema juhtimise kuulamine väljendub selles, et teame, milline on igal hetkel just selle hetke jaoks kõige sobivam olek. Ei piisa üksnes sellest, et tahame teha midagi head. Lisaks sellele tuleb oodata ära õige hetk, millal ka teised valmis on. Ja kui on vaja oodata, siis me ootame, oleme kannatlikud ega raiska oma energiat muretsemise ning kahtlemise peale. Kui tuleb aeg tegutseda, siis me tegutseme. Kui on vaja millestki lahti lasta, siis me laseme, kui on vaja veel millestki kinni hoida, siis me hoiame. See ongi kooskõlastumine Kõrgema Tahtega ning sellel on tõesti positiivsed tulemused. Õigel ajal tehtud tegu ei võta meilt nii palju aega ja energiat kui ebasobival hetkel sama asja tegemine. Samuti on tulemused märgatavamad, sest see tegu on toonud kasu suuremale tervikule.

Samuti on vaja õppida end mitte lasta eksitada nn mõistusehääle (sageli on tegemist lihtsalt ego hädaldamise või utsitusega) ega ka kõikvõimalike väliste programmeeringute ning massiteadvuses ringlevate mõttemustrite poolt. Et vastu panna n-ö välismaailma survele, tuleb tugevdada ning puhastamist oma energiavälja – ühesõnaga, **iseendaga on vaja teha tõsist ja regulaarset tööd.**

Kui teeme nüüd enese sees taotluse täita Kõrgemat Tahet, hakkavad ka meie vaimsed õpetajad, inglid ja ülestõusnud meistrid senisest aktiivsusemalt meid meie hingeplaani mõistmise ning teostamise suunas juhtima, püüdes meile kõikvõimalike vahenditega meenutada, mida me oleme siia planeedile tegema tulnud. Kui hoiame silmad ja kõrvad lahti, võime näha paljusid märke ning kuulda juhatavaid sõnumeid.

Võib-olla on paljud teist astunud sellele meenutamise rajale ning teostavad juba oma hingeplaani, kuid alati on hea ikka ja jälle ennast järele katsuda, sest sellel teel on palju võimalusi kõrvale kalduda, ego poolt seatud lõksudesse sattuda, illusioonirägastikku eksida või lihtsalt lasta end teele ilmunud takistustel (mis on aga puhastumise protsessi osa) tagasi ehmatada. Kuid igakord, kui me südame põhjast taotleme arusaamist ja abi, siis see ka tuleb. Vaimses maailmas on meil nii palju toetajaid ning sõpru, kes ei soovigi muud, kui aidata meid sel teekonnal, mis viib eneses peituva jumalikkuse taasavastamiseni.

Kuid võib-olla on teil tunne, et te pole kogu oma elu jooksul veel midagi ära teinudki. Vaevalt, et see nii on, aga kui ka on, siis on teil igal hetkel võimalik senist kurssi muuta. Igas hetkes on võimalus lahti lasta vanad mustrid, korrigeerida kurssi ning jätkata oma teekonda taotlusega, et see teid teie hingeplaani teostamiseni juhataks. Pärast siit tasandilt lahkumist loeb ainult see, kas oleme täitnud oma hinge poolt kavandatud või mitte. Hingeteel on armastusteed ning loevad ainult teod, mida on tehtud armastuse ja pühendumisega – seega armastusteed.

Võib-olla on meil tõesti seljataga palju raisatud elusid, kus oleme oma hingeteest suure kaarega mööda käinud. Kuid mitte keegi ei mõista meid sellepärast hukka. Kui meil on vaja kusagile välja jõuda, siis me sinna ka jõuame – nii või teisiti, isegi kui vahepeal põikame sisse ühte või teise kohta, et ammutada kogemusi. Ma pean siinkohal silmas meie hingeteekonda läbi paljude elude, kus oleme võib-olla paljutki pidanud läbi elama, et meis üldse on saanud sündida igatsus ka siin maises kogemuses oma hingeteel üles leida.

Kuid nüüd oleme teinud kindla otsuse see teerada üles otsida. Ja niipea, kui oleme selle otsuse teinud, avastame, et me juba olemegi teel. Ning seekord on see rõõmutee. Oleme täidetud ootusega ning meie süda on kerge ning avatud. Me teame, et kui kõnnime koos Jumalaga, oleme alati kaitstud ja hoitud ning meid kantakse läbi kõikidest kogemustest. Me oleme lõpuks ometi mõistnud, et kui tahame luua enda ja oma lähedaste jaoks elu, mis tõeliselt toimib, mis on õnnelikuks tegev ja rõõmurohke, siis on meil vaja olla kooskõlas kõrgema tahtega, Suurema Tervikuga. Just sellepärast ongi väga tähtis esimene otsus, millega sellesse labürinti siseneme:

MA TOIMIN KOOSKÕLAS KÕRGEMA TAHTEGA.

Nii läbimegi esimese teelõigu teekonnal, mis viib meid Graali leidmise suunas – enese südamesse.

II kihistus

Olukorrast planeedil – Jumaliku Ema tagasitulek

Meie arengustritist

Elame suurte muutuste ning arengu kiirenemise ajastul. Nii meie kui kogu planeediga on toimumas dimensiooniline nihe, mida võib nimetada kvantühppeks teadvuse arengus ning see omakorda avab meis uinuva potentsiaali ning aitab meenutada oma tõelist, jumalikku

olemusest. Nii meie füüsiliste kehadega kui ka kõikide energiaväljadega toimuvad suured muutused. On aeg, mil ehitame taas üles oma valguskehad ning need ilmuvad järjest enam nähtavale meie aurades. Tegemist on meie kõrgemate dimensioonide kehadega, mis ühendavad meid Jumalaga ning kõige elavaga kõikjal, võimaldades meil saada taas säravateks valguse- ja armastuseallikateks ja tuua kõrgemate tasandite puhastavaid ja tervendavaid energiasid siia dimensiooni, maisesse kogemusse.

Oluline valik – polaarsus või ühtsus?

Oluline on teadvustada, et meie ees ei seisa mitte niivõrd valik pimeduse ja valguse vahel, kui võrd ühtsuse ning polaarsuse vahel. Kui oleme sisenenud ühtsusesse, lakkab pimedus olemast. Meie teadvus tõuseb siis polaarsuste kohale ning illusiooniloorid langevad. See ei tähenda siiski, et valgust ja pimedust saaks mõistuse ja loogika abil suvaliselt kokku panna, sel ajal kui viibime ise alles polaarsuses. Nii sünniks sellest üksnes kaos...

Kõik, kes kulgevad vaimse arengu rajal, jõuavad varem või hiljem punktini, kus tee, mida mööda nad käivad, hargneb nende ees kaheks. On vaja langetada otsus: kas jääda edasi polaarsusesse (rännakute ja võitlemise reaalsusesse) või astuda tundmatusse – liikuda edasi ühtsuse ja tingimusteta armastuse suunas? Ühtsusesse suundumisega kaasneb alati dimensiooniline nihe teadvuses... Ja ometi tuleb selleks, et olla ka tegelikkuses ühtsuse kogemiseks valmis, mõista polaarsuse olemust. Seepärast tuleks esmalt rääkida, millest üldse on tekkinud polariseerumine hea ja kurja, valguse ja pimeduse vahel?

Algselt puudusid polaarsused üldse, kuid alustades nähtumusliku maailma loomist avaldas Jumal-Looja end kahe võrdselt tähtsa printsiibina, mida võime vaadelda ka kui Isa ja Ema. Nende kahe printsiibi täiuslikust ja ühtsuses teostatud koostööst sündis Kõik Olemasolev, mis on oma olemuselt Jumalikkuse puhas väljendus ja oma Loojast (Isast/Emast) lahutamatu. Isa-printsiip on alati kandnud endas jumalikkuse Väge ning genereerinud uusi ideid, andes impulsse loomiseks; Ema-printsiip aga on olnud uute ideede manifesteerija ning jumaliku Armastuse kehas, mis seob Loomingu üheks tervikuks. (See loomisega kaasnev algne polariseerumine avaldub muide ka puhas geomeetrias, kus kõik sirged jooned väljendavad loova vaimu mehelikku aspekti ning kaarjad jooned tema naiselikku olemust.)

Lahknemine heaks ja kurjaks saab aga alguse sellest, et teineteisest eraldusid Tarkusevägi ja Armastus... Tarkus ja Vägi, mis on end lahutanud Armastusest, mandub pimeduseks (ehkki võib avalduda näiliselt ka suure valgusena). Armastuse-energia aga, mis pole juhitud Jumaliku Tarkuse poolt, võib juhatada inimese illusioonidesse.

Altantise allakäiguga kaasnes Maa peal teadmiste otsustav lahknemine. Laias laastus jagunesid need kaheks: toimus eraldumine Kuu- ja Päikese meistriteks ehk luminaarideks ning illuminaatideks. Tervik lõhenes ja kumbki pool on teist läbi ajaloo pimeduseks pidanud. Luminaarid hoidsid alal manifesteerimisoskust (Jumaliku Ema tarkust) ja paljud nõiaprotsessid keskajal olid seotud just inimestega, kellel ilmnis vägi tervendada või manifesteerida. Paraku langesid nad aga sageli oma vastasleeri (Päikese meistrite mandunud järgijate) esindajate poolt tuleneva tagakiusamise ohvriks. Võitlus on jätkunud tänapäevani ning toimub kohati väga subtiilsel tasandil. Ja ometi ei saa kumbki neist kahest leerist teineteist võita; neil on vaja hoopis teineteisega rahu teha, ning olukorda kõrgemast perspektiivist vaadelda, et tasakaal taastuda saaks. Polaarsus tuleb ületada, et teadmisi saaks taas tervikuks siduda. Alles siis saab inimkond edasi minna.

Tegelikult toimub nimetatud protsess eelkõige meie sisereaalsuses. See on mees- ja naispoole võitlus meie sees ning nii on ka pooluste tasakaalu viimine teostatav üksnes meie endi sisemusest lähtuvalt. Kuigi algne polariseerumine ei andnud veel tulemuseks polaarsust pimeduse ja valguse vahel, vaid mees- ja naispoole vahel, on kogemus pimedusest tekkinud selle tulemusena, et need Terviku kaks poolt Reaalsuse teatud osas üksteisest eraldusid ning

katsusid iseseisvalt hakkama saada. See viis meile tuttava reaalsuse tasakaalust välja, tekitades tugeva ebakõla ning luues õppimist võimaldava situatsiooni paljude hingede jaoks.

Laialdaselt on teada asjaolu, et Lutsifer oli väga särav valguseingel, ning tema põhiline väljakutse seisnes selles, et ta tahtis olla Jumalaga võrdne. Kuid et olla Jumalaga võrdne, valis ta üks-olemise kogemuse katkestamise Jumalaga. See õnnestus tal nii, et ta blokeeris oma võime armastada ning eraldas end Jumalikust Emast, keskendudes üksnes meesprintsibi (Isa) jäljendamisele – kasutas teadmisi, tarkust, mõistust ning väge. Nii tekkis teadvuse madalam meesaspekt, mis küll üritab jäljendada Jumalikku Isa, ent suutmata haarata Jumala (Ema/Isa) tervikolemust, ei suuda ta lõppkokkuvõttes genereerida muud kui illusoorset glamuuri, võimuvõitlust ja hävingut.

Edasi eraldas see mandunud teadvus end eneses olevast naisprintsibist, mille tulemusena tekkis ka madalam naisaspekt, mis end nii sügavale mateeriasse ankurdas, et unustas vaimse maailma hoopis. Nüüd on saanud sellest jõud, mis muudab inimesi materialistlikeks ning kasuahneteks.

Ja ometi on kõiges olemasolevas potentsiaalina säilinud peidetud säde Kõikjalviibivast Jumalikust Emast... (Seda hävinematut jumalikku pärandit võime energia kujul näha ka inimese kehasse talletatult – kui müstilist kundalini madu, mis aktiveerimisel vallandab tohutu loova väe, ent võib osutada ka hävingujõuks asjatundmatutes või vastutustundetutes kätes.)

Kirjeldatud eraldamiste tulemusel eksisteerib meile praegu tuttav maailm polaarsuses. Ning kuigi viimastel aastakümnetel on Jumaliku Ema tähtsus paljudele teelolijatele järjest enam meenuma hakanud, on meie maailm valdavalt madalama meesprintsibi ülemvõimu all. Seega on tähtis, et keskenduksime ühenduse loomisele või taastamisele Jumaliku Emaga, millest omakorda saab kasvada välja mees- ja naispoole ühendamine ja tasakaalustamine enese sees. Alles siis saab võimalikuks tõusta Jumaliku Isani ning kogeda Loojat ja Loomingut kui Üht Tervikut.

Siin reaalsuses on madalam meespool sõltumata inimese soost olnud siiani domineeriv pool. Kuid üksnes Väe ja Armastuse, jumaliku mees- ja jumaliku naisprintsibi taasühinemisel saab sündida tõeline Tarkus – Valgus, mis juhhib meid kõiki edasi.

EMA - JA ISAPRINTSIIP KUI KÕIKSE ALLIKA KAKS ASPEKTI

Jumalik Ema ilmub vesica piscise sees. See väljendab tema täiuslikkust ning absoluutset puhtust. Vesica piscis – see on müstiline avaus JUMALIKU LAPSE ilmuniseks... Jumalik Laps (Kristus-olemus) elab meis kõigis kui südamesse peidetud potentsiaal, mis ootab avanemist. Võti selle juurde on aga Jumaliku Ema meenutamine ning algse sideme taastamine Kõikjalviibiva Looja naisaspektiga.

Jumalik Ema

(kanaldanud Wistancia Stone)

Igatiks teist on osake Jumalast. Kõigil teil on olemas süda... Ning süda on see koht, kus Ma teie sees ärkan – Mina, Jumalik Ema.

Ma ujutan üle kogu ilmaruumi oma Armastuse essentsiga. Ning Ma olen üks pool Kõikse Allika jumalikust väljendusest.

Jumala vaatekohast eraldatust ei ole. Jumala Isa-aspekt ning Ema-aspekt on Üks. Segunemine ning ühtesulamine on sedavõrd täielik/täiuslik, et see on alati olnud, on ja jääb Üks-olemiseks...

Maa peal aga on olnud palju arusaamatusi Allika Ühendatud Printsibi tõlgendamisel. On olnud aegu, mil pole mõistetud, et Allikas sisaldab nii Jumalikku Isa kui Jumalikku Ema pühas, ühtesulavas abieluühenduses.

On saabunud ajad, mil teie maailma laskub – nii valguse kui sõnade kujul – informatsioon nende arusaamatuste korrigeerimiseks. See informatsioon saabub, et tervendada ning taasrivistada planeeti, mis on nii pikka aega olnud eraldatud Emast.

Ma tulen tagasi, kui lasen imelisel jumaliku Armastuse ühendväljal laskuda läbi kõikide Minu vibratsiooni aspektide ning kandjate. Minu Armastust teie vastu kannavad kõik pühad inglid, ülestõusnud meistrid ning imelised valgusolendid, kes on saabunud Maale, et teid abistada.

Mina ja Isa oleme Üks.

Ilma Armastuseta või ilma Väeta või ilma Tarkuseta ei ole kogemus Jumalast ei terviklik ega tasakaalus. Mina ja Isa seisame koos teie südames, sest me oleme kõikjal-olevad ning seega on ka meie Armastus kõikjal.

Laske lahti oma eraldumis- ja eraldamistung! Laske lahti oma piirangud ning kinnihoidmine vanast kaduvast maailmast. Laske lahti oma soov midagi või kedagi omada ja kontrollida... Laske Armastusel vabalt voolata ning see voolab teist läbi. Ja laske ka Tarkusel vabalt voolata, olge sellele avatud. Nii astute esile kui vägevad kaasloojad, jumalad ja jumalannad, kes on taasrivistunud Allikaga enesega.

Te arenete edasi meistriseisusesse, te kehastute veel planeetidena, tähtedena, päikesesüsteemidena... Valgus, mis te olete, ei tunne piiranguid. Meenutage vaid, et te kannate endas Ema ja Isa. Teis on olemas jumalik alge kasvada oma vanemate sarnaseks.

Meie kingid teile on igavesed ning neil ei ole algust ega lõppu. Kuid me kutsume teid üles neid kasutama. Sinna, kuhu läheme meie, lähete ka teie, sest me oleme Üks. Ning me liigume edasi, järjest avardudes, jõudes viimaks Algusesse tagasi – me jõuame Palge ette, mis on kirjeldamatu ning sõnades väljendamatu. Me liigume koos, sest me oleme Üks. Ja see, mis hoiab meid koos, on Armastus.

Teie planeedil on valitsenud puudus, valu ning kannatus. Juurdepääs minu tervendavale printsibile – Jumala jumaliku Armastuse printsibile – on olnud pidurdatud, sest te tähtsustasite üle seda, mida nimetatakse meesprintsibiks.

Vaadake Tahet ja Väge, mis toimivad ilma Armastuseta! Ja te näete, et Terviklikkuse väljendusest on midagi puudu... Disharmonia lõpeb alati kannatusega. Kogu karma, mis on teid aheldanud madalamates sagedustes toimivate maailmade külge, on sündinud Ühtsuse puudumisest Ühe Allika kahe aspekti vahel. Kõigil loodud olenditel on olemas nii Isa kui ka Ema. Ema mittetundmine ei tähenda, et Mind ei oleks. See on vaeslapse elu, mida te siin planeedil tuhandeid aastaid elanud olete. Minu energia kadumise ning eemaldamise tulemuseks on olnud üha suurenev tasakaalutus kahe printsibi vahel ja Võim on domineerinud Armastuse üle.

Jumalanna printsip, mida Ma esindan, kannab endas jumaliku Armastuse impulssi, mis voolab välja otse JUMALA südamest. Kui Jumal-Isa oleks ookean, siis võiks vaadelda

Jumal-Ema kui loendamatu jõgesid ning jõekesi, mis voolavad välja ookeanist ning kannavad jumaliku Armastuse voogusid alla, Loomingu kõige väiksematessegi osakestesse. Ning nagu magnetiga tõmbab seda jumalikku hoovust iga elava olendi südameruumi.

Tegelikult ei ole Ma teist kunagi lahkunud. Olen alati olnud teie lähedal, on lihtsalt olnud aegu, kui te pole mind tundnud. Olen seisnud varjus ning lubanud Jumalikkuse meesaspektil valitseda Maa üle, selleks et see planeet ning siinsed elanikud saaksid järgida oma vaba tahte kurssi. Ärge arvake, et oleksin saanud päriselt lahkuda. Kui jumalik Armastus oleks lahkunud planeedi atmosfäärist, siis oleks planeet ise lakanud elamast. Kui jumaliku Armastuse essents oleks lahkunud teie südamest, oleksite teiegi surnud. Jumalik Armastus on eluvesi, mis on olemuslik kõigele elavale.

Ning seega ei ole Ema kunagi lahkunud teist, sest lahkuda oleks tähendanud teid hävitada. Mitte olla kohal kõiges elavas, oleks kõige olemuslikuma komponendi eemaldamine Elust enesest. Ema taandus lihtsalt Maa evolutsioonis osalemisest, et lubada eluhoovustel leida endas taas üles igatsus tunda oma Jumal/Jumalanna olemust.

Ma olen lihtsalt seisnud kõrval ning oodanud õiget aega, et astuda siis jälle esile laval, mida nimetatakse Maaks. Ning see aeg on nüüd käes. Kui ma astun taas esile, siis taastan ma kolmikleegi (Armastus, Tarkus ja Vägi) tasakaalu igas südames. Tundke end tasakaalu saavutamata. Ja lubage endil läbi tunnetada iga sõna, mis siin kirjas on, et võtta vastu Minu kingitused, mis hoovavad välja neist ridadest.

Igaüks teist on Isa ja Minu Poeg ja/või Tütar. Igaüks teist on jumalik Kristus-olend. Lugege siis neid ridu Kristuse silmadega, Kristuse südamega. Siis saab sellest tekstist siin midagi muud kui toit teie intellekti jaoks.

Sedamööda kuidas ülestõusmisprotsess edasi areneb, avanevad teie südant ahendavad ukсед. Jumalik Ema ja Jumalik Isa sulavad taas üks-olemisse teie südames, muutudes jagamatuks sellest ajast alates.

Lubage mul tulla koos Isaga ning ühineda teiega, nii et teist kõigist võiksid saada jumalikud olendid, kelle puhtuses väljenduvad Jumala olemuse mõlemad aspektid: Isa jumalik mõte ning Ema jumalik manifestatsioonijõud – loovus ise. Üks-olemise Ookean, kus Mina Olen, voolab siis jõgedena läbi Loomingu kõikide kihtide, takistusi kohtamata, alla teie enda jumalikku olemust kandvasse anumasse – Pühasse Graali, mis asub teie südames. Vaadake oma südant ning te näete, et see on Allika vähendatud koopia, millest võiks voolata Valgust, Armastust, Rõõmu, Küllust, Tervist, Jõudu, Tarkust ja Õnne sellesse maailma. Sest mis on ülal, peegeldub ka all.

Mina olen Ema ja Ma Armastan teid. Ma ei saa teha muud kui vaid Armastada teid. Ning ma soovin äratada teis sedasama Armastust, mis ei saa teha muud kui vaid armastada iseennast; mis ei saa teha muud kui armastada oma vendi ja õdesid; mis ei saa teha muud kui armastada oma Ema/Isa.

Mina ja Isa oleme see Ühtsus, mida te alati kõikjalt otsinud olete.

Ühtsuses ja avatuses olemises avaldub ka teie jumalik olemus.

Kõik teised kiindumused on vaid asendused sellele Ühele Eesmärgile elus, mida on võimalik nii teostada kui ka kehastada...

Teekond labürindis jätkub: *teine tšakra*

Järgmisena liigume teisele tasandile, milleks on siis teine kihistus ja teine tšakra, ning siin alustamegi polaarsuste tasakaalustamisega enese sees. Meil on vaja tervendada oma emotsioone, luua tasakaal eneses oleva mees- ja naispoole vahel, aga ka Jumaliku ema- ja iseprintsipi vahel. Meil on vaja saavutada kontroll oma isude ja ihade üle ning transformeerida kogu segaduses olev energia, oma soovid ja ihad, samuti seksuaalne energia,

kõrgemaks vaimseks energiaks, mis aitab meil oma eesmäärke teostada ning toimida iseenda Kõrgema Minana. Selles protsessis avame end inglite abile ja tervendusele ning loome selge ühenduse nii oma kaitseingliga kui tervendusinglitega, kes meid sellest kaose etapist läbi juhatavad.

Siin reaalsuses on inimestel väga palju häireid just teise tšakra tasandil. Labürindi teine kihistus hõlmabki selle tasandi puhastamist ning tasakaalustamist. Häired teises tšakras on emotsionaalkehas olevate hirmude ja blokeeringute peamised põhjustajad. Need võivad saada suurteks takistusteks vaimse arengu rajal. Teiselt poolt aga, kui takistused on ületatud, avaneb ka juurdepääs jumaliku loovenergia reservuaaride juurde, mida füüsilises maailmas teatakse kui seksuaalenergiat. Kuigi jumaliku loovenergia (kundalini) asupaik füüsilises kehas on perineum ehk juurtšakra (seal, kus asub ka füüsilise keha geomeetriline keskpunkt), saavad loomisenergia kasutuselevõtmise takistamisel määravaks eelkõige just need blokeeringud, mis asuvad teises tšakras ning madalamas emotsionaalkehas, mida tuntakse ka soovikeha nime all. See on piirkond, mida kõige rohkem mõjutavad massiteadvuses levivad mõttevormid, tekitades kõikvõimalikke ihasid ning moonutades oluliselt meie arusaamu seksuaalsusest ning selle pühadusest.

Eelkõige tuleks teil endale teadvustada, et seksuaalenergia on eluenergia, mille õigest kasutamisest sõltub inimese tervis, elukvaliteet, eluiga, samuti võime oma elu ise luua. See on ka Maa-Ema energia (armastusetuli), mille kaudu jõuame Kosmilise Ema energiani (eluvesi); see annab meile võime sooritada ülestõusmine koos kehaga... Tegemist on energiareervuaariga, mis on ühteagu seotud meie südame püha ruumiga, aga ka kahe alumise tšakraga.

Jumaliku Ema kohalolek meie füüsilistes ning energeetilistes kehas on võti polaarsuse ületamise juurde. Oluline on siinkohal mõista, et teise tšakra puhtus sõltub eelkõige sellest, kas ühendame oma seksuaalsuse südamega või mitte. Ainult koos tingimusteta (mitte klammerduva ega omastava) armastusega saab seksuaalenergiast jumalik loovjõud – Jumaliku Ema olemus, mis väljendub absoluutses puhtuses – süü-, hirmu- ning häbitunnete puudumises.

Kõik romantilise armastuse vormid on tegelikult motiveeritud igatsusest ühineda algse Armastuse-allikaga. Siiski on ego alateadlik moonutus ning suur eksitus otsida seda allikat teisest inimesest.

Teist tšakrat nimetatakse ka sakraalkeskuseks – pühamuks inimese sees asuvale loovale jõule. On ülimalt tähtis puhastada ja tervendada teist tšakrat ning lasta lahti kõik need ahelad, mis võivad meid läbi teise tšakra toimivate energiamängude siduda polaarsust loovate mustritega. Eelkõige toimib see mehe ja naise vaheliste suhete puhul, aga ka kõikvõimalikes inimgruppides, sest paraku on nii, et kui me pole enda seest oma täiendpoolt üles leidnud, siis otsime vastassoo energiat enesest väljastpoolt. Me võtame seda siis kas oma partnerilt või kusagilt mujalt. Sisuliselt võib sedasorti energiavahetus toimuda ka möödaminnes ega pruugi sugugi alati väljenduda suhete tekkimises. Tegemist võib olla ka näiliselt täiesti põgusa kokkupuutega, mis toimub vaid energeetilisel tasandil. Seda peetakse enamasti süütuks ning reeglina ei tee inimesed sellest ka mingit numbrit. (Siinkohal tuleks rõhutada, et ega alati ei pruugi energiavahetuses, mis inimeste vahel toimub, midagi n-ö halba ollagi. Ideaalses olukorras toimub suhtlemisel tõepoolest vahetus kõikide tšakrate vahel. Ning kui asjaosaliste taotlused on nii iseenda kui ka teise osapoole suhtes puhtad ja ausad, osutub see kogemus üksnes mõlemaid pooli rikastavaks.)

Kahjulikuks muutub sedasorti energiavahetus siis, kui inimesest on saanud energiamängude sõltlane ning ta vajab pidevalt vastassoo tähelepanuga kaasnevat magusat energiat, et ennast täisväärtuslikuna tunda. Samuti võib selline sõltuvus areneda vampiirluseks ning isegi energeetiliseks ahistamiseks, mis on juba väga tõsine üleastumine vaba tahte

seadusest. Kuna ka mõte on tegu (kuigi oma olemuselt subtiilsem füüsilisest teost või sõnadest) jätab ta jälgi ning loob karmat. Tundlikum inimene võib väga kannatada, kui ta sedasorti vampiirluse ohvriks osutub. Ta ei pruugi küll täpselt teada, mis toimub, kuid fakt on see, et ta tunneb oma eluenergiat kuhugi kaduvat, mis põhjustab jõuetust, halba enesetunnet, peavalusid. Seega tuleb väga suure vastutustundega suhtuda ka n-ö fantaseerimisse, eelkõige igasugustesse seksuaalsetesse fantaasiatesse, sest mõtted, aga eriti visualiseerimine, mõjutavad ka kõiki neid, keda sellistesse piltidesse tõmmatakse. Ning see ei pruugi objekti jaoks olla sugugi meeldiv kogemus. Iseasi, kui selline telepaatilis-energeetiline kommunikatsioon toimub mõlema osapoole teadmisel ja nõusolekul. Sel juhul on võimalik avastada täiesti uusi valdkondi seksuaalse armastuse jagamisel ning väljendamisel, jõuda välja interdimensioonilise ühinemiseni...

Enamikku inimesi hoiab kolmandas dimensioonis kinni just vabadustunde puudumine. Liiga palju on teise tšakra sidemeid teiste inimestega. Liiga palju on olnud suhteid, mis on jäänud lõpetamata (NB! Ainus võimalus suhet omalt poolt täielikult lõpetada, on teha seda armastusega!). Ning mida rohkem on ahelaid (teise tšakra sidemeid), seda vähem on energiat ning seda raskemaks osutub iseenda sees oleva täiendpoole ülesleidmine.

Meie tõeline täiendpool asub aga alati meis endis, mitte kunagi kusagil väljaspool. Kui see nii ei oleks, poleks meil lootustki terviklikuks saada. Väljaspool võime me näha ainult peegeldusi oma tõelisest täiendpoolest, kuid uuridest neid peegeldusi lähemalt, avastame sageli, et oleme jälle illusiooni kütkeisse langenud, tõdedes, et see, mida uskusime end nägevat teises inimeses, ei olnud tõeline. Me ei saa kogeda midagi välisreaalsuses, mida me poleks eelnevalt iseenda seest üles leidnud. Sest ainult siis, kui inimene on saanud terviklikuks, täisringiks, võib ta oma ellu luua tõeliselt sügavaid ning rahuldust pakkuvaid suhteid teiste inimesega. Need on suhted, mis viivad teda edasi, aitavad tõsta vibratsiooni ning on ülendavad kõigi osapoolte jaoks.

Et loobuda energiamängudest, tuleks seada esikohale oma ühendus Jumalaga – Armastuse algallika enesega. Siis tekivad ühendused teiste inimestega, kes teie sisemisi taotlusi toetavad, vabalt ja loomulikult. Hinge põhiline igatsus – ühineda oma olemasolu allikaga – võtab Maa peal mitmesuguseid erinevaid vorme. Siiski on armastuse kogemine alati edasiviiv, tähtis on lihtsalt seksuaalne energia vaimseks ülendada. Seda maailma kooshoidavad programmeeringud hoiavad inimesi kinni madalamates dimensioonides, toites küll inimese igatsust ning janu armastuse järele, kuid ähmastades armastuse tegelikku tähendust ja eesmärki – so ühendada ja tervendada, olla baasiks loomisele, mitte aga omamisele ega klammerdumisele.

Üks märkus veel: palju räägitakse kaksikhingedest ja tõepoolest, praegune aeg on nende kokkusaamise ajastu. Kuid alati ei pruugi intensiivne armastuse-energia, mida võite ühe või teise inimese puhul kogeda, veel viidata ühendusele kaksikhingega... Tegu võib olla ka testiga, kus pannakse proovile meie võime teha vahet ning eristada hinge igatsust ego soovist kogeda teravaid elamusi. Kui aga teine tšakra on tasakaalus, ei ole selliseid teste vaja enam läbida.

Teise tšakra energiatega korrastamine põhineb niisiis eelkõige mees- ja naispoole tasakaalustamisel iseendas. Tasakaal ning keskmesolek vabastab omakorda kõikidest moonutustest, nagu seda on näiteks (enamasti alateadlik) soov võtta kelleltki teiselt energiat, et tunda ennast terviklikumana. Teine äärmus jälle on enese ära-andmine, mis viib enesekaotuse ning oma keskmest väljumiseni. Selle tagajärjeks on see, et me ei ela enam enda elu, vaid kellegi teise oma.

Tasakaal äärmuste vahel on ainus väljapääs polaarsusest. Selle tasakaalutuse juur, nagu öeldud, peitub arusaamades, mis on aastatuhandeid moonutanud Jumala mõistet. Seepärast rõhutame veel kord, kui oluline on teadvustada Jumaliku Vanema (Jumala kui

isikulise reaalsuse) avaldumise kaht aspekti meie teadvuses. Need on Isa ning Ema aspektid, kes ühinenult moodustavad tasakaalustatud pildi meie Jumalikust Vanemast, kelle leiame enda seest. Alles siis, kui see pilt on meie jaoks paigas, suudame me tõeliselt avaneda müsteeriumile, mis väljendub Jumaliku Lapse sünnis meie endi südames, ning mis on eelduseks Püha Graali leidmisele ehk ülestõusmiskogemusele.

Liiga kaua – aastatuhandeid – on toimunud meesaspekti (Väe) ületähtsustamine. Ainult müstilised koolkonnad on esoteerilise teadmisenä alahoidnud mälestuse Jumalikust Emast ning mees- ja naispoole vahelise tasakaalu ülimest tähtsusest valgustumise teekonnal.

Loomulikult on Jumal kui Ülim Isikus iseenesest soolisusest väljaspool, kuid meie, kes me elame polaarsuses, kogeme kõike olemasolevat vastanditepaaridena. Kui me keskendume Jumalale, kelle osad me kõik oleme, mõeldes üksnes meesprintsiiile, siis me viime oma kogemuse Jumalast tasakaalust välja. Me toetume liiga tugevalt meesprintsiiibile unustades naisprintsiiibi. Seepärast ilmub Jumala vastandina meie teadvusesse kurjus, mis aga on aga Ülima Tõe seisukohast üksnes illusioon. Nagu eelpool öeldud, on just tasakaalu puudumisest (mida on põhjustanud Väe lahutamine Armastusest, loogika lahutamine intuitsioonist) nn kurjus sündinud.

Seega peavad pooled olema tasakaalus. Sama kehtib ka vasaku ning parema ajupoolkera kohta. Kui me ületähtsustame mõistust ja analüüsivõimet, jättes kõrvale tunnetuse, siis surub liigne analüüsimine ning loogiline mõtlemine tunnetuse lihtsalt maha. Tegelikult peaks hoopis tunnetus mõistust ning loogikat suunama. Et need kaks poolt meie sees laitmatult toimiksid, tuleks meil usaldada oma tunnetust, et siis neid tunnetusest sündivaid impulsse kasutama ning väljendama õppida. Selleks on aga vaja mõistust...

Samas on olemas ka teine äärmus – kui inimene elab ainult oma tunnetuses, kasutamata sealjuures mõistust, siis võib see viia selleni, et ta seab endale eesmärgiks üksnes õndsusetunnet tekitavate energiatega nautimise, kuid ei püüagi neid tõlgendada ega oma elus positiivselt rakendada. Ta võib küll kogeda üksiolemist kõige olemasolevaga, ta võib kogeda jumalikke energiasid ning täielikku ekstaasi, kui ta aga sellega midagi peale ei hakka, jääb tema kogemus poolikuks ning lõpeb pettumusega. See inimene elab illusioonides, mis võivad küll pakkuda ajutist leevendust, kui ei vii teda siiski veel oma kehastumise eesmärgi teostamiseni.

Soovituseks:

Kutsuge peaingel Miikaeli ning paluge kõikide teisest tšakrast tulenevate ahelate läbilõikamist. Seejärel taotlege kõikide oma suhete tõstmist südame tasandile ning saatke armastust neile inimestele, kellega teil enda arvates võiks teise tšakra tasandil probleeme olla. Muutke oma kujutluses kõik seksuaalenergiast laetud suhted, mis teie elus on olnud, puhta tingimusteta armastuse väljenduseks. Andestage endale ja teistele. Visualiseerimisel võite kasutada violetset leeki kui kõikide energiatega muundajat. Meenutage, et ei ole olemuslikult negatiivseid energiasid, on üksnes kaootilised energiamustrid, millel on alati potentsiaalina olemas ka kõrgem jumalik ning puhastunud väljendus.

Lõpetuseks tuleks veel kutsuda peaingel Gabrieli ning paluda temalt abi teise tšakra puhastamisel ning tasakaalustamisel säravvalge leegi abil.

Korrake seda harjutust niikaua, kuni jääte tulemusega (tunde või pildiga, mis teis tekib) rahule.

Praktiline ülesanne:

Joonistage mandala, mille teemaks on suhete puhastamine ning emotsioonide korrastamine teie elus. Enne joonistama hakkamist tehke palve, mille käigus tuleks selgelt

sõnastada oma taotlus. Seejärel paluge end püha ja puhastava energia kanaliks ning täitke end (kõik oma kehad) valgusega; õnnistage ka töövahendeid.

Harjutus: *Suhete ja vaimse tee integreerimine*

Paljud inimesed kurdavad, et nende jaoks on romantiliste suhete loomine väljakutseks vaimsele teele püsima jäämisel. Selle põhjustab vastastikkuse sõltuvuse tekkimine. Kurdetakse, et alati, kui tekib suhe, kaasneb kas enda või partneri poolne klammerdumine. Lisaks sellele näib sageli, et lähedane suhe tõmbab inimese maha tema vaimselt rajalt. Kui nii juhtub, tähendab see seda, et alateadvuse tasandil näeme me polaarsust nende kahe igatsuse vahel, milleks on siis meie ülestõusmisteekond ning maine armastus. Sel viisil loome polaarsust ka oma eludes.

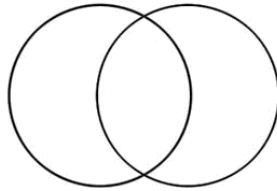
Järgneb väga võimas NLP (neurolingvistilise programmeerimise) harjutus, mille eesmärgiks on harmoniseerida sinu jaoks intiimsfääri ning vaimset elu.

1. Istu mugavalt toolil, jalad toetumas põrandale. Sule silmad, lõdvestu. Hinga rütmiliselt ja lase lahti kõik segavad mõtted. Leia rahu enese seest.
2. Jättes silmad suletuks siruta käed ettepoole; peopesad on vastuvõtvas asendis, suunatud üles.
3. Näe või tunne end „vaimsel teel olijana“ ning kujusta, et paned selle nägemuse või tunnetuse endast oma vasaku käe peopesasse. Kujutle end tegemas oma elutööd, teostamas vaimseid praktikaid, saavutamas vaimseid sihte, mida oled enesele püstitanud. Kujusta end kiirgamas armastust kogu maailmale ning näe seda ka enese juurde naasmas. Aseta kõik need ideed ja kujundid oma vasaku käe peopesasse. Jätka nimetatud tegevust seni, kuni oled täielikult hõlmanud seda, mida vaimsus sinu jaoks tähendab, ning asetanud selle kõik oma peopesale.
4. Nüüd jäta oma vasak käsi hoidma sinu elu vaimset aspekti ja vii oma tähelepanu parema käe peopesale. Siia kujusta või tunneta end olemas lähedases armusuhtes. Kujutle end veetmas aega koos oma partneriga, kujutle intiimsust, kooselu, kujutle end saavutamas eesmärke, mida lähedase suhte osas enda jaoks püstitunud oled. Aseta kõik need ideed, kujutlused ja tunded oma parema käe peopesale. Luba eneses tekkida väga tugev ja võimas pilt või tunne sellest, milline on sinu jaoks täielikult toimiv maine inimlik armastus ning aseta kogu see tunne või pilt oma parema käe peopesale.
5. Meenuta nüüd, kes sa tegelikult oled – suur ja särav, paljudes dimensioonides toimiv valguse- ja armastuseolend. Seejärel kutsu oma kõrgemat mina, paludes tal laskuda ja ühendada oma kõikehaarav teadvus sinu teadvusega. (Kui sa seda ka kohe ei suuda, siis vähemalt kinnita endale, et oled oma kõrgema minaga ühinenud. Ja kõrgem mina toimib läbi sinu, selles võid kindel olla.)
6. Pööra nüüd peod üksteise suunas, nii et peopesad oleksid üksteise poole suunatud ning hakka neid väga-väga aeglaselt kokku viima. Näe, mõista, taotle või tunneta, et su käed kohtuvad just nii kiiresti või aeglaselt, kui su alateadvus neid kaht osa sinust integreerida suudab. Taotle, et su peopesad *ei saa* üksteist puutuda seni, kuni need kaks osa sinust pole omavahel täielikult harmoniseerunud ning tervikuks integreerunud.
7. Kui su peopesad on lõpuks ühendatud, vii oma käed kokkupandult rinnale, südamešakra kohale. Ava oma peod ning aseta see uus, integreeritud kujutis iseendast oma südamekeskusesse.

8. Luba nüüd oma kätel vabalt sülle või külgedele langeda ning näe, tunne või tunneta vabanenud energia liikumist läbi kõikide oma kehade. Kui oled lõpetanud, täna ning ava silmad.

Pühast geometriast:

Vesica piscis

Vesica piscis

VALGUSE (aga ka Armastuse) GEOMEETRILINE VÄLJENDUS ON **VESICA PISCIS** – vorm, mis moodustub kahe omavahel läbipõimunud ringi (sfääri) ühisosast.

Püha Graali legendidega seotud allikad-kaevud Inglismaal, mis viitavad ka Jeesuse ja Maarja Magdaleena vahelisele pühale ühendusele. Tegemist on sümbolse kujutisega ideaalsest suhtest, mis sünnib kahe tervikliku inimese ühendusest – kahest nn täisringist.

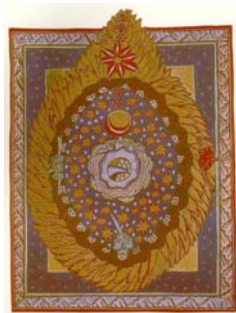
Vesica piscise näol oleme jõudnud kõige tähtsama baaskonstruksioonini, mida traditsioonilises pühas geometrias uute kujundite loomisel rakendatakse. Vesica piscis tekib niisiis kahest omavahel läbipõimunud ringist, mis läbivad vastastikku teineteise keskpunkte.

Vähesed kujundid on võrreldavad vesica piscisega, mis on allikaks nii paljudele tähtsatele mustritele.

Termin vesica piscis on ladinakeelne mõiste ning selle sõna-sõnaline vaste on „kalapõis“. Rooma ajal tõi Maa telje vaevumärgatav nihe Kalade sodiaagimärgi taevas sellesse punkti, kus asub päike kevadisel pööripäeval. Ning uue religiooni järgijad – kristlased – võtsid vesica muistsetelt traditsioonidelt üle ning sellest sai uue usu sümbol.

Kuid vesica piscise tähendus ei ole piiratud vaid kristlusega ega ka mitte Kalade tähtkujuga, nn kuuga kosmilises aastas. Kus iganes kaks terviklikku faktorit või jõudu kombineeruvad eesmärgiga luua sügavam ühtsus või ühendus, tekib vesica. Igal hetkel moodustavad vesicaid näiteks sinu kehas olevad rakud. Inimese tekkimise ja sünniprotsessi käigus toimib see sama muster ning seda väga erinevatel tasanditel.

Seega on vesica piscise näol tegemist kujundiga, mille tekkimine osutus pöördeliseks kogu Loomisprotsessi jaoks. Vesica piscist tuntakse ka nimetuse all mandorla või kosmiline vulva, kuna ta sarnaneb kujult sünnikanalile. Siit võib tõmmata paralleeli ka paljude rahvaste loomislugudes jutustatud legendist, kuidas maailm saab alguse kosmisest munast.

Hildegard von Bingeni visioon kosmisest munast, millest kõik olemasolev tekkinud on.

Igatahes on vesica piscis vorm, mille ilmumisel avaneks justkui kosmiline üsk kõige elava manifesteerumiseks. Tegemist on kujundiga, millel põhinevad ka teised geomeetriselised vormid Loomingus. Vesica piscis sümboliseerib segunemist, fusiooni, mis tekib kahe tervikliku ning lõpetatud vormi – täisringi – ühinemisel, avades justkui tunneli või värava uue jaoks, mis sellest segunemisest sünnib. Seepärast kujutatakse ka Kristust sageli just vesica piscise sees, eelkõige juhul, kui tegemist on Ülestõusnud Kristuse või Kristuse Teist Tulekuga – olemisega väljaspool polaarsust.

Siin ilmub Kristus vesica piscise sees, mida on kujutatud mustana. Sageli kasutati musta värvi selleks, et väljendada n-ö pimestavat valgust, mis jätab endast vastandvärvina süsimusta jälje. (Nii sünnib näiteks siis, kui vaadata päikesesse.)

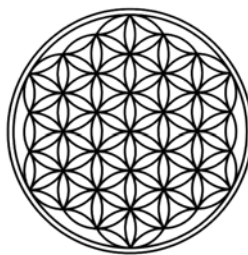
Kristuse Teine Tulek (mis leiab aset nüüd)

Ka surmaväravat on sageli kujutatud vesica piscisena – tegemist on tunneliga, mis viib ühest maailmast teise.

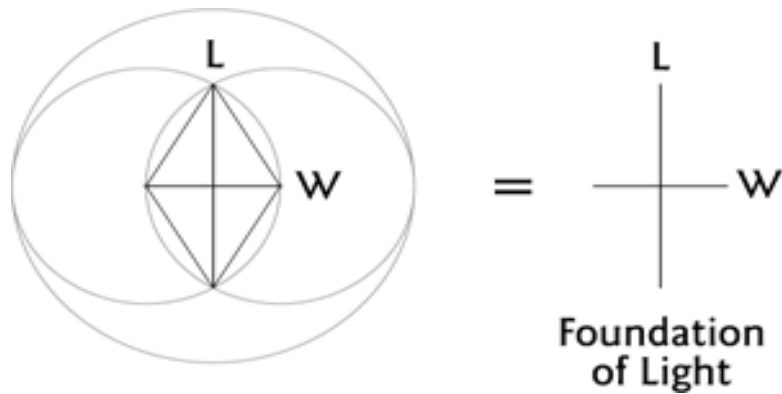
Lahkunu hing siseneb Taevasse.

Lühidalt öeldes sümboliseerib vesica piscis vastandite ühtsust ning sünergiat, mis tekib kahe, tasakaalustatud ning oma keskmes oleva jõu ühinemisest. See on ka kesktee, mis avaneb „teisele kaldale“ ehk valgustumisele viiva läbipääsuna kahe äärmuse vahel. Lisaks on vesica piscis geomeetiline aluspõhi füüsilisele silmale – organile, mis võtab vastu ning kodeerib lahti valgust. Ning kui vaadelda Elulilleks nimetatud kujundit, võib näha, et Elulill (kõige olemasoleva baasmatriksi) ainult vesica piscistest koosnebki! Kõik ON Valgus. Kõik ON Armastus. Ning seda ka püha geomeetria järgi!

Elulill

Püha geomeetria jaoks on vesica piscis aga eriti tähtis seepärast, et see on lihtsaim viis luua üht kolmest peamisest ruutjuurel põhinevat suhet, mida tunneb traditsiooniline püha geomeetria. Tegemist on ruutjuurega kolmest. Tähtis on märkida, et ruutjuur kolmest on väga omapärane arv. Matemaatikud nimetavad selliseid arve irratsionaalseteks, Drunvalo jälle transsendentaalseteks. Selliseid arve ei saa väljendada ei deetsimaal- ega murdarvudena. Kuid nagu me näeme saab ruutjuurt kolmest siiski väljendada ja seda saab teha püha geomeetria abil. See on erakordselt tähtis, sest tegemist on ka baasgeomeetriaga valgusele enesele.

$$L/W = \sqrt{3}$$

Seda, kuidas vesica piscis ehk valgus tühjusesse tekib, saab lugeda Drunvalo Melchizedeki raamatust „Elulille iidne saladus“ I osa (lk 149-154); vesica piscisel ja ruutjuur kolmel põhinevast valguse baasgeomeetriast on juttu aga raamatu II osas (lk 326-329).

III kihistus

Teekond jätkub: esimene tšakra

Kolmas kihistus labürindis vastab esimesele tšakrale ning sellega on seotud hirmude läbistamine ja transformeerimine, et meie elu siin maises kehastumiskogemuses võiks olla rajatud rõõmule ning mitte kannatusele. Kuidas seda saavutada?

I tšakra kolmandas dimensioonis on seotud ellujäämisega. Tänapäeva ühiskonnas tähendab ellujäämine inimeste jaoks enamasti raha olemasolu. Paljud inimesed ei teosta oma unistusi just nimelt seepärast, et mure raha pärast varjutab usu unistuste teostumise võimalikkusesse. Kui aga muudame oma nägemust selle kohta, mis raha on, siis võib uus suhtumine rahasse (raha on vaid üks energia liik) juhatada meid suurema sisemise vabaduse ning rõõmu juurde. Universum ON külluslik paik ja kõigile jätkub...

Loomine vallandab külluse voolu, kuid luua võib vaid vaimsete seaduste järgi, mis kõike universumis toimuvat reguleerivad. Vaimsete seaduste olemuse ja toimimise kohta saate lähemalt lugeda Diana Cooperi raamatust „Vaimsete seaduste valguses“.

I tšakrat nimetatakse ka juurtšakraks ehk juurkeskuseks, sest see ühendab meid Maaga. Maaühendus, samuti ühendus oma füüsilise kehaga ning kogu ainelise maailmaga on ülimalt tähtis, kui oleme kord juba siia planeedile kehastunud. Kuid sealjuures ei peaks me end siiski liigselt samastama kehaga ega uskuma üksnes käegakatsutavasse reaalsusse, sest oleme palju enam kui need kehad. Ja ka Reaalsus on midagi hoopis ulatuslikumat kui meie meeleorganid seda vastu võtta ning meile edastada suudavad.

Seepärast tuleks meil alati hoida meeles, et **me ei ole kehad, kes kogevad vaimseid kogemusi, vaid vaimsed olendid, kes läbistavad kehastumise õppetundi**. Kuid kuna me oleme juba siia laskunud, siis on meie tegelik eesmärk see, et me tooksime vaimuvalguse alla – füüsilise keha ning ka madalama emotsionaal-, mentaal- ning eeterkeha tasandile. Meie eesmärk on tuua valgust mateeriasse ning aidata ka material vaimsustuda. See ongi Taeva ja Maa ühendamine ning tähendab põhimõtteliselt seda, et me anname Jumalale võimaluse

kogeda ennast füüsilises kehas. Ehk teiste sõnadega, meie sees elav Jumal ärkab meis ning kogeb ennast läbi meie isiksuse prisma. See on suur müsteerium... See on Jumalaga üks-olemise kogemus, mida on võimalik saavutada füüsilises kehas ning see on sisuliselt ülestõusmine selle sõna kõrgeimas tähenduses. Kõige suurem müsteerium on aga see, et meie isiksus ei kao antud kogemuses, vaid ülendub, manifesteerudes iseenda kõrgema minana. Me avardume, meis väljenduv personaalne värv muutub säravamaks, selgemaks, puhtamaks. Ülestõusmine ei tähenda seda, et me sulanduksime mingisse ookeani, kus minetame oma individuaalse võime tajuda reaalsust. See ei ole sugugi nii. Me ei kaota oma Mina (suure algustähega), see hoopis avardub kosmiliste mõõtmeteni, kajades ning helisedes kõikjal ilmaruumis, sulades ühte Jumala Mina Olen Kohalolekuga.

Et selline kogemus saaks ilmned, peab aga keegi taanduma, ning see, kes taandub, on ego, vari-isik – piiritletud teadvus, kes kogeb end eraldununa tervikust. Tema tekkimisel on olnud kindel eesmärk – kaitsta ja säilitada füüsilist keha, samuti kaitsta närvisüsteemi läbipõlemise eest. Paraku on see kaitsefunktsioon moondunud selleks, et ego on hakanud arvama, et ta ongi kõik, mis me oleme. See on kehaga samastumise tagajärg. Kuid nüüd on saabunud ajastu, mil meie kõrgemad minad laskuvad taas ning vibratsioonisagedus kogu planeedil (kaasa arvatud meie keha) tõuseb pidevalt. Ego on kätte jõudnud aeg taanduda potentsiaaliks lõpmatute võimaluste vallas, mida kujutab endast Vaim, ka siis, kui Ta on inkarneerunud füüsilisusse.

Siiski ei ole meil vaja oma ego purustada ning siin jõuame välja ristilrippumise teemani. Tuleb endale taas kord teadvustada, et meie maine olemus ei pea enam kannatuses ja piinas „ristisurma“ kogema, selleks et Jumal saaks meie sees avalduda. Rist kui arhetüüp meie teadvuses muutub millekski muuks. Vertikaalteljest saab Taeva ja Maa ühendaja ning horisontaalteljest meie võimalus jagada jumalikke energiasid siin ja praegu... Rist kui piinariist transformeerub ülestõusmise sümboliks – Elupuu lihtsustatud variandiks. Nüüdsest alates saame oma madalamat olemust transformeerida ning muuta selle vibratsiooni ka ilma piinata. Igal energial on olemas nii madalaim kui ka kõrgeim väljendus ja nende vahele jääb veel suur hulk võimalusi. Ning ka meis olev negatiivne energia ja kõik takistused, mis väljenduvad haigustes, hingelistes ja füüsilistes kannatustes, samuti kõik kinnismõtted, kahtlused ning piirangulised mõttevormid – kõikidel nendel energiavormidel on olemas kõrgem avaldumisviis. Ja kui me räägime näiteks sellest, et me peame embama pimedust enda sees, siis ei tähenda see mitte seda, et me embame pimedust kui pimedust, vaid meil tuleb enne see pimedus ülendada. Meil tuleb see pimedus tõsta sellesse sagedusse, kus pimedust enam ei eksisteeri, sest pimedus on pimedus ainult teatavas madalas võnkes; kui ta aga tõsta armastuse jõul kõrgemale tasandile, siis muutub ka pimedus iseenda kõrgemaks väljenduseks ning see ei ole enam pimedus, vaid erivärvides väljenduv valgus! „Pimedus“ on lihtsalt muster, mis omab aga jõudu meid ainesse suruda ning piirata, ent kui me otsustame transformeerida selle osa endas, mis seda mustrit kannab, siis võime muuta pimeduse säravaks ja puhtaks valguseks.

Esimese tšakra puhastamise juurde käib seega ka hirmu ületamine surma ja pimeduse ees. Et neid hirme ületada, on tarvis veelgi sügavamalt mõista, et me ei ole keha, vaid hing ja vaim, et oleme midagi enam, kui seda on füüsiline keha, ning kui füüsiline keha sureb, siis ei tähenda see, et me ise sureksime.

Surmast

Levinud on kaks äärmuslikku suhtumist surma ja suremisse. Osa inimesi ignoreerib surma täielikult, uskudes samas, et see pole midagi muud kui häving ja kadu. See tähendab, et suur osa maailmast elab surma eitades, selle ees samas suurt hirmu ja õudust tundes. Surmast

rääkimistki peetakse haiglaseks. Ometi on surm elu osa, õigem oleks vist öelda, et surma kui sellist polegi olemas – on vaid muutuvad seisundid, mida teadvus läbib.

Teine äärmus on aga suhtuda surma rõõmsa naiivsusega, uskudes, et küll kõik mingil teadmata põhjusel laheneb ja et surma pärast pole mõtet muret tunda. Jah, muretseda pole tõepoolest vaja, surmast mõtiskleda aga küll.

Esimene neist kahest suhtumisest peab surma millekski niisugusest, millest tuleb eemale pageda, teise kohaselt aga laheneb surma puhul kõik iseenesest. Ja ometi, kui kaugel on mõlemad surma tõelise tähenduse mõistmisest!

Tegelikult peitub just surmas võimalus vabanemiseks, ülestõusmiseks. Surematust pole aga midagi muud kui mälu edasikandumine ühest reaalsusest teise. Ka keha võib saada surematuks, kuid sel juhul tuleb tal läbida väga suur transformatsioon, mis sisuliselt ei erine oma intensiivsusest surmast läbiminekest. Vahe on lihtsalt selles, et individuaalne teadvus säilitab ka selle energia, mida kannab endas füüsiline keha, ehkki keha ise teeb läbi väga sügava metamorfoosi, muutudes puhtaks valguseks. Teiste sõnadega, energiamuster, mis oli füüsiline keha, ei eraldu teadvuse tõusmisel kõrgemasse vibratsiooni, vaid muutub iseenda kõrgemaks väljenduseks ning sulab kokku teadvuse interdimeensioonilise liikumisvahendiga – Mer-Ka-Ba ehk valguskehaga. Vanasti juhtus seda väga harva, kuid nüüd (pärast Kristus-teadvuse võrgustiku taastamist planeedi ümber) on võimalik sooritada ülestõusmist ka koos kehaga. Siiski ei tähenda see seda, et me ei vajaks eelnevalt surmaga seotud müsteeriumite olemuse sügavamalt mõistmist ning lahtimõtestamist.

Kõigepealt tulekski teadvustada, et sünni-surma ahel on nähtus, mida kõrgemates dimeensioonides ei esine. See on kogetav üksnes polaarsuses. Surmajärgne reaalsus, mida tiibetlased nimetavad bardoks, on tegelikult neljanda dimeensiooni madalamates ülemtoonides eksisteeriv reaalsus, kus kogemus tegelikkusest vormub väga kiiresti vastavalt meie kujutelmadele sellest. Hirmud ja viha sünnitavad negatiivseid pilte, positiivsed tunded ja rõõm paradüsiliaadseid kogemusi. Kõik need pildid aga on püsitud ning võivad muutuda ühe hetkega.

Eelkõige kutsub surm kui kehast lahkumise protsess meid üles õppima lahtilaskmist, sest ilma lahtilaskmiseta ei saa toimuda vaimset arengut, ka mitte ülestõusmist koos kehaga... Mida surm kui muutuvate teadvuse seisundite jada endast täpsemalt kujutab, võib lugeda ka eesti keeles ilmunud raamatust „**Tiibeti raamat elust ja surmast**“ (autoriks Sogyal Rinpoche). Tähtsaim, mida sellest raamatust võib saada, on igasuguse hirmu kadumine surma ees. Sest kardame me ju üksnes seda, millest me midagi ei tea.

Surm ei ole lõpp, vaid teekonna osa.

Surm ja unenägemine

Nagu teada, nimetatakse tiibeti budismis surma ning uuestisünni vahelist ajavahemikku bardoks. Neis perioodides, kus hing on lahkunud füüsilisest kehast, peitub meie individuaalse teadvuse jaoks (mis ei lakka eksisteerimast peale surma) suur võimalus kogeda ülestõusmist ehk valgustumist. Võtmeks on siin võime oma teadvust valitseda ehk oskus keskenduda. Kõik, mida peame tegema surmahetkel selleks, et kogeda ülestõusmist, on suuta keskenduda valgusele – valida Suur Valgus oma edasiliikumise sihiks. See võib ju tunduda lihtne, kuid tegelikkuses ei pruugi see siiski nii lihtne olla, kui oleme oma elu raisanud üksnes tühiste asjade pärast muretsemise peale. Tuleb teadvustada, et mõtteprotsess ei lakka ka pärast surma ning kuna teadvus kogeb end siis neljandas dimeensioonis, unenäosarnases reaalsuses, siis on see selline reaalsuse tasand, kus iga mõte momentaalselt teostub ning kuju võtab. Loomulikult on meie ümber ka teisel pool palju abilisi ning õpetajaid, siiski sõltub meist endist ning meisse eluajal kinnistunud eesmärkidest väga palju. Kui teie kindel eesmärk selles elus on valgustumine, siis tuleb see teile meelde tõenäoliselt ka teisel pool surmaväravat.

Kuid siin kehalisuses viibides on võimalik ennast nendeks muutusteks ette valmistada ning üks väga võimas vahend selleks on **unenäojooga**.

- Uinumine sarnaneb suremisbardoga, kus elemendid (maa, vesi, tuli, õhk, eeter) ja mõtteprotsessid lagunevad, andes maad algkirkuse kogemusele.
- Unenäod on võrreldavad saamisbardoga, vaheseisuga, kus kogete end selgeltnägeva ja äärmiselt liikuva „vaimkehana“, mis elab läbi mitmesuguseid sündmusi. Ka unenäos on meil samalaadne keha – seda nimetatakse unenäokehaks, milles elame läbi mitmesuguseid unenäoelu sündmusi. Et väljuda polaarsusele rajatud reaalsustest, tuleb meil meenutada ning aktiveerida oma valguskeha. See võimaldab meil tõusta kõrgematele tasanditele ning seal kogetut ka mäletada.
- Suremisbardo ja saamisbardo vahel jääb aga väga eriline kirkuse ehk selge valguse seisund, mida nimetatakse dharmata (üks-olemise kogemise) bardoks. Selle teevad läbi kõik, ent üksnes väga vähesed oskavad seda märgata. Kõige hõlpsam on seda kogemust eristada siis, kui viibite sügavas ning tervendavas meditatsioonis ning see läheb üle uneks. Tegemist on perioodiga, mis jääb uinumise ning unenägude alguse vahelisse ajavahemikku.

Muidugi on surmabardode puhul tegemist palju sügavamate teadvusseisunditega ja ka palju võimsamate silmapilkudega kui une puhul, ent nende peentasandite suhteline sügavus on võrreldav ning näitab teadvuse eri tasandite vahel eksisteerivaid seoseid ja paralleele. Tihti kasutatakse seda võrdlust, et näidata, kui raske on bardoseisundeis meelemärkusel püsida. Kui palju on meie seas neid, kes märkavad teadvusemuutust magama jäädes? Või märkavad uinumismomenti enne unenägude algust? Kui paljud meist üldse teavadki und nähes, et nad näevad und?

Unenäojooga

Just seetõttu mängib unenäojooga surmaks, aga ka ülestõusmiseks valmistumisel väga olulist rolli. Tõsine unenäojoogaga tegeleja üritab olla lakkamatult, nii päeval kui ka öösel, teadlik oma teadvuse loomusest ning kasutada erinevaid unefaase, et tutvuda ja harjuda sellega, mis võib ette tulla bardoseisundites.

Kes on veidigi pööranud tähelepanu oma unenägudele, see teab, et kui olete unenägemise ajal teadlik, et näete und – st, kui teile meenub, et kogetu on vaid uni, siis sellest hetkest alates on teil võime hakata oma unenägu juhtima ning kontrollima. Siinkohal on huvitav see, et kui meile meie päevase elu keskel meenub, et see kõik, mida siin reaalsuses kogeme, ei erine unenäost, siis saame ka päevases reaalsuses, n-ö ärkveloleku seisundis, oma kogemust reaalsusest muutma hakata. Sest ka päevased tajumused meile nii tuttavas ärkveloleku seisundis ei ole tegelikult muud kui uni. Kogu elu on kaduv ning unetaoline, seega ei ole välises maailmas midagi, millele saaks toetuda, toetuspunkt asub hoopis meie endi sees. Seepärast võib teadlik töö unenägudega viia meid terviklikkuse mõistmiseni, täiuslikku tasakaalu ning juhtida Tõelise Ärkamise ehk ülestõusmise ning üks-olemise suunas.

On kolme sorti unenägusid:

- Tavalised unenäod.
- „Selge valguse“ unenäod, mille alla kuuluvad vaimsed visioonid, õnnistused, mida saame kõrgematelt tasanditelt, avanemised tervendavale energiavoolule, jne.
- Unenägumine, mille kestel olete teadlikud sellest, et näete und.

Unenäojooga koosneb kolmest osast:

- Päevane praktika (et meenutada kõige olemasoleva unetaolist olemust ning seeläbi valmistada end ette kogema oma unenägusid sama ehedalt kui nn ärkveloleku tegevusi).
- Hommikused ärkamise praktikad, mis aitavad teil meenutada oma unenägusid ja kinnitada otsustust neis toimuvast veelgi rohkem mäletada ning ka sümboleid lahti mõtestada.
- Õhtused praktikad, mis valmistavad ette unenägemist.

Päevased praktikad:

- 1) mõtiskleda oma kehast kui millestki illusoorsest ning ebatõelisest (mediteerimine oma peegelpildi üle, mis on keha illusoorne kahemõõtmeline kujutis);
- 2) vaadelda oma teadvusest läbivoolavaid mõtteid ning kogu mentaalset tegevust kui midagi olemuslikult tühja;
- 3) vaadelda maailma ning kõiki nähtusi ja kogemusi, justkui oleksid nad unetaolised, olemuslikult tühjad, püsitud ning ebatõelised;
- 4) märgata suhtelisust ja määratlematust selliste nähtuste puhul nagu aeg, ruum, teadmised millestki ning teadvus...

Kui tuletada endale pidevalt meelde neid nelja tõde oma ärkveloleku ajal, siis aitab see meil lahustada barjääri tavareaalsuse unetaolise elu ning magamise ajal ilmuvate unenägede vahel. Kui me muutume neis praktikais vilunuiumaks, siis hakkame järjest enam vaatlema mõlemaid seisundeid kui jätkuvat ning katkematut protsessi ning õpime järjest enam säilitama teadlikkust mõlemal pool. Teadlikkus tagab aga selle, et meis avaneb järjest enam võime mõlemas seisundis sündmuste kulgu juhtida. Ja kui õpime lugema märke, mida antakse meile nii unes kui ilmsi igal sammul, ning mis kätkevad endas informatsiooni meie tavateadvuse haardest välja jääva suurema terviku kohta (see kehtib nii sise- kui ka seda peegeldava välisreaalsuse kohta), siis avastame viisi, kuidas kasvada läbi rõõmu.

Õhtused praktikad:

- 1) Taotlus: „Olgu ma teadlik iseendast oma tänaöistes unenägudes ning suutku ma meenutada seda, et näen vaid und. Sündigu minu teadlikkuse suurenemisest kõrgem hüvang kõikide jaoks ning ärgaku ka kõik teised unesviibivad unenäosarnased olendid illusoorse kannatuse ning meelevajutuse unest!“ Korrata 3 korda.
- 2) Paluge inglite kaitset ja juhtimist ning kogu protsessi sujuvat ning harmoonilist kulgemist. Paluge Jumalal katta end säravvalge valguse vaibaga, millest ei tungi läbi ükski raske energia.
- 3) Taotlege, et viite valgust ja armastust oma unenägudesse ning tervendate, aitate ja õnnistate neid, keda oma unenägudes kohtate.
- 4) Püüdke tabada silmapilku, kui vajute unne.

Hommikused praktikad:

Esmaseks hommikuseks praktikaks vahetult pärast ärkamist on meenutada oma unenägu(sid) ning märkida unes toimunu üles unenäopäevikusse.

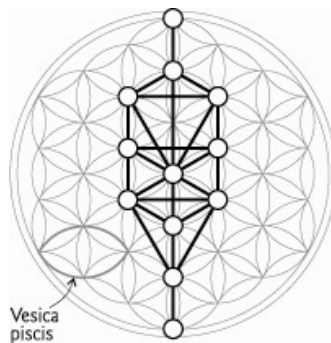
Kõigepealt tuleb aga teadvus virgeks saada. Selleks võite ennast kõigepealt paar korda sirutada ning sooritada paar sügavat sisse- ja väljahingamist. Välja hingake läbi suu ning

tehke seda häälega. Seejärel viige oma tähelepanu unenägudele, mida nägite. Võimalik, et te ei mäleta esialgu midagi. Kuid teie keha on siiski alati midagi talletanud. See võib olla tunne, meeleolu, kehaseisund. Keskenduge sellele. Joonistage seda tunnet. Tehke seda kasvõi paari joonega.

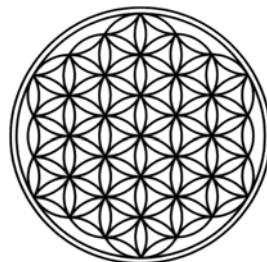
Loominguline ülesanne: joonista vabalt valitud unenäos kogetud piltide või energia põhjal mandala.

Püha geometria:

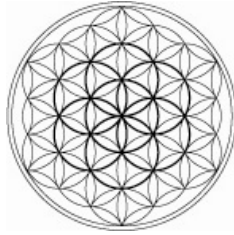
Elupuutsüklist

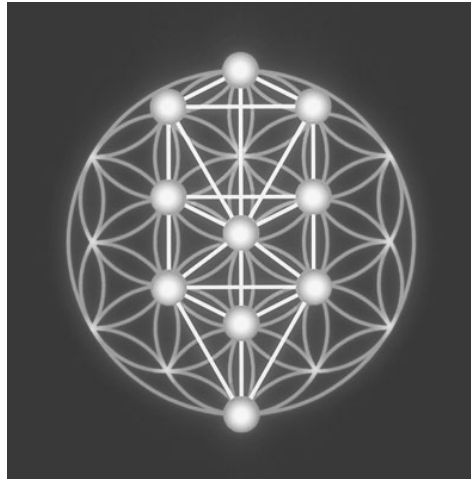
Elupuu (võrdpilt Jumala ilmutumisest ainesse) on potentsiaalina peidus Elulille sees. Pärast selle võrratu potentsiaali avaldumist ja manifesteerumist puhkeb Elupuu n-õ õitsele, kasvatades omakorda uusi Elulilli – imelisi, täiuslikke ja lõpetatud sümboleid, milles Looja looming kogu oma täiuses väljendub. Elupuu tähistab kasvu ja liikumist, Elulill aga nii lõpetatust kui uue alguse võimalikkust.

Elulill on loomise ja kogu loomingu baasmatriks ning näitab, kuidas kõik olemasolev üles on ehitatud. Kõik seaduspärad ja seadused nii materiaalses maailmas kui peenmateriaalsetes ning metafüüsilistes maailmades, taanduvad sellele. Kõik, mis on vibratsioonilistes universumites olemas ning mida läbib vaim, kõik see on väljendatav Elulillena – igasse suunda lõputult jätkuva muustrina. Elulill on universumi baaskeel – valguse keel. Kõik taandub Elulillele, sest Elulill sisaldab eneses Eluseemet, milles on omakorda peidus Genesisi muster – muster, mille kaudu saab nähtavaks see, kuidas kõik olemasolev alguse on saanud. See näitab vaimu liikumist tühjuses ning seaduspärasid, mille alusel loomine toimub.

Ka **Eluseemnes** on potentsiaalina varjul Elupuu, mis väljendab vaimu võimet ilmutuda ainesse ning läbi vaimu, hinge ja keha ühtsuse kogeda elu kõikidel erinevatel tasanditel, kogeda elu kui isiksus, kui indiviid.

Elupuu, mis koosneb 10-st sefirast ehk omavahel ühendatud ringist, sisaldab eneses kolme tasandit ehk triaadi. Esimene neist on **vaim** ehk monaad, mis koosneb Algallikast (kõige ülemine sefira) ning jaguneb seejärel Ema- ning Isaprintsiibiks, moodustades ülemise triaadi. Keskmine triaad väljendab **hinge** ning seal toimub jagunemine jumalikuks armastuseks (tingimusteta armastuseks) ning väeks, mis on kristusteadvusele omase tarkuse olemus. (Hingega ühinedes oletegi juba täielikult monaadi (vaimu) juhtimise all, mis omakorda on ühenduses Kõikjalviibiva Vaimuga.)

Kui vaatate alumist triaadi, mis väljendab **personaalsust**, siis näete, et sealgi on toimunud jagunemine duaalsusesse. Mees- ja naisprintsipi, mis tähistavad vasakut ja paremat ajupoolkera, loogikat ning intuitsiooni, eksisteerivad üksteisest eraldi. Te näete ka, et need kaks printsipi ühinevad, kui inimene on üheks saanud oma hingega ning temas on sündinud Jumala laps (mida tähistab alt kolmas sefira keskmisel teljel), samuti alateadvuse tasandil, mida tähistab samuti keskmisel teljel paiknev alt teine ring. Kõige alumine sefira – Elupuu juur – asub aga materias, väljendades aineteadvust ning on samuti ühtsuse kogemise seisukohast väga tähtis.

Oluline on see, et saaksite terviklikuks ning kõik osad Elupuust oleksid võrdselt aktiveeritud – kõik kümme ringi ehk sefira ning lisaks veel ka varjatud ring, mida nimetatakse Daath'iks ja mida siin joonisel kujutatud ei ole, kuid mis väljendab vaimsust ning kõige olemasoleva olemuslikku sidet vaimse maailmaga.

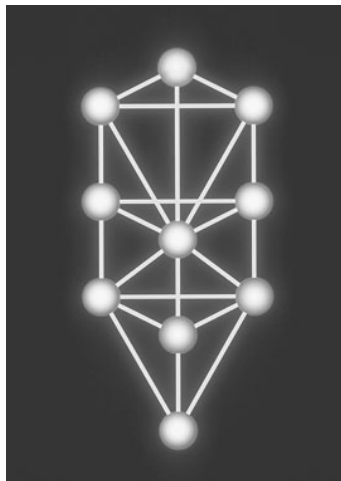
Algallikas

Ülemine triaad ehk vaim

Keskmine triaad ehk hing

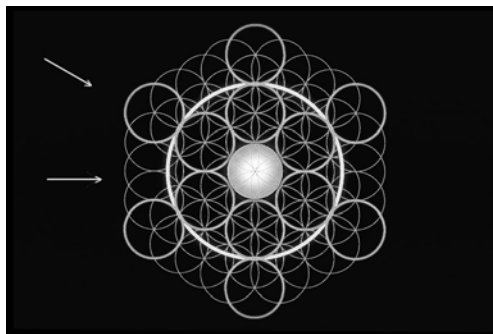
Alumine triaad ehk

Mateeria

personaalsus

Elupuu on imeline sümbol, mis näitab polaarsuste jagamatust ja ühtsust. Selle tundmaõppimine annab meile arusaamise igavesest elust, sest Elupuust valmib Eluvili. Eluviljas aga avaldub uus loomine. Sellest, kes on eneses aktiveerinud Elupuu, saab uus looja, kaaslooja, ning ta õpib tundma Elu ja Loomise saladusi. Temas avaldunud Eluvili on vaimne vili – kristusteadvus, mille abil saavutatakse kontroll mateeria üle. Loomise saladused avanevad, sest Eluvili sisaldab endas omakorda Metatroni kuupi, millest hargnevad uued informatsioonisüsteemid, kaasaarvatud kogu loomingu ehituskivid – platoni kehad, mis on ka valguskeha geomeetriline aluspõhi.

Eluvili tekib Elulille mustri sisse

IV kihistus

Teekond labürindis jätkub: neljas tšakra

Kui oleme ületanud oma esimese tšakra seotud hirmud, läbinud kõige kitsama koha karikal (kus jalg läheb üle meie jumalikkude olemuse sisaldavaks anumaks) jõuame välja tingimusteta armastuse kogemusse, mis avab südametšakra. See on ärkamine isikulise armastuse tasandilt tingimusteta armastusse, universaalsesse armastusse, mis haarab endasse kõike ja kõiki. See on armastus, mida vajame selleks, et tõeliselt tunda üks-olemist, sest ainult Armastus on see, mis ühendab. Ainult Armastus kannab endas väge tõsta meid erimeelsuste kohale ning võimaldab leida õiget teed, kuidas asju lahendada ning omavahel harmoneerida.

Tingimusteta armastus on kõige tugevam jõud siin Universumis. See on jõud, mis loob maailma uueks, pakkudes sealjuures ka täielikku kaitset. Et seda kogeda, tuleb meil aga ühineda oma hingega ning õppida armastama nii, nagu armastab hing – tingimusi esitamata ja kõikides olendites neis peituvat jumalikkust märgates.

Kõrgem mina ja hing – on nad erinevad???

Mis on hing?

Sinu hing elab hingetasandil, kõrgemas dimensioonis, mis on lähemal üks-olemisele, Allikale, Jumalale, Kõigele-Mis-Olemas-On. Sinu hing on osa vaimust – tegelikult on ta vaimust lahutamatu. Vaim läbib sinu hinge, andes talle elu, samuti nagu hing, läbistades sind, annab sulle elu. Sinu hing on vaheaste, mille läbi vaim sinuni jõuab. Ta on vaheaste vaimu ning isiksuse vahel.

Sinu hing on midagi enam kui kombinatsioon sinu mentaalsest, emotsionaalsest ning füüsilisest kehast. Ta on jõud, mis loob ning juhib neid kehasid. Ta sisaldab sinu olemust ka kehastumiste vahepeal ning talletab mustreid, mida oled oma elude jooksul loonud. Ta omab eneseteadvust; ta on intelligentne ja loov. Ta võib tõmmata ligi ainet ning luua vorme, projekteerides neid füüsilisse maailma. Ta elab kõrgemates vaimsetes dimensioonides ning vahendab sulle kõrgemate dimensioonide valgust, armastust ja väge.

Hing ei eksisteeri sinust eraldi. Ta on osa sinust. Sina ise oledki see kaunis ja imeline valgusolend, kes on projekteerinud osakese endast siia maa peale...

Luues ühenduse oma hingega, sinu tõeline enese tundmaõppimise protsess alles algab. Su teadvus avardub sedamööda, mida enam koged oma hinge suurt valgust, tarkust ja armastust oma elus lahti rullumas.

Sinu hing on loodud valgusest ning ta on ka armastuse kehastus. Ta on meister oma tasandil – hingetasandil. Et kasvada ning täita oma kõrgeimat eesmärki, vajab sinu hing seda, et ta saaks meistriks ka füüsilisel tasandil. Osa tema eesmärgist on õppida, kuidas vahendada valgust sinu isiksusele ning nii sinu füüsilisele, emotsionaalsele kui ka mentaalsele kehale. Sinu isiksus on aga hinge see aspekt, kes eksisteerib maa peal, vormi- ja ainemaailmas. Sinu vaimse arengu taseme määrabki see, millise meisterlikkuse on hing saavutanud end läbi isiksuse Maa peale projekteerimises.

Et rõhutada kõrgema mina ning hinge erinevust siin kontekstis, määratleme, et kõrgem mina on sinu tervikuks integreerunud isiksus, kes on loonud teadliku ühenduse nii hinge kui vaimuga ning rakendab ellu hinge eesmäärke, toimides seega kooskõlas kõrgema jumaliku plaaniga. (Laiemas tähenduses on kõrgem mina aga nii hing kui vaim tervikuna, hõlmates ka sinu olemuse veelgi kõrgemaid tasandeid kuni Allikani välja.)

Kui sinu isiksus on tervikuks integreerunud nii oma füüsilise, emotsionaalse kui mentaalse aspekti ning oluliselt avardunud oma piire, saab temast instrument hingele, kes läbi tema nüüd maa peal toimida saab. Nii laieneb isiksus tasapisi sinu kõrgemaks minaks, kelle läbi hing end maa peal väljendama hakkab. Toimides kõrgema minana, juhitud sa oma hinge eesmärkidest, selle asemel, et anda järele isiksuse ihadele. Tegelikult toimid kui kõrgem mina iga kord, kui rivistud hingega ning viid ellu tema eesmäärke.

Paljud vaimsel teel olevad inimesed püüavad isiksusetasandilt kohe vaimutasandile tõusta, jättes vahele etapi, mida võib nimetada hingetasandiks. See aga võib panna meid tundma, et oleme justkui lõhkikistud Taeva ja Maa vahel. Kui me ei õpi tundma oma hinge ning kuulama oma hinge igatsusi, jääb Taeva ja Maa vahele kuristik ning me jääme alati ekslema selle reaalsuse padrikutesse, igatsedes küll taga vaimu mõõtnatut valgust, kuid see jääbki igatsuseks. Ühendav sild vaimuga tekib alles

hingega ühinemisel. Meie hing tunneb teed vaimu juurde. Tuleb end lihtsalt lasta hingel juhtida, sest siis tunneme elust rõõmu ning avaneme nagu õied kõrgematele teadvusetasanditele ega pea enam risti rippuma. Kui aga üritame isiksuse (ego) abil vaimutasandile jõuda, on see üks rassimine ja valu.

Et jõuda valgustumiseni, ei saa me istuda ja oodata, et hing meiega ise kontakti võtaks ning meie eest kõik ära teeks. Sinu hing viibib sügavas meditatsioonis. Suurem osa tema tähelepanust on suunatud ülespoole – vaimu ning puhaste jumalike valgusmaailmade suunas. Ning nii on see seni, kuni oled valmis teda kutsuma ning tema tähelepanu äratama. Kuigi ta saadab sinu suunas alati oma valgust ja armastust, muutub olukord sellest momendist, mil lood temaga teadliku ühenduse. Siis saad sa kasutada tema toetavat, puhastavat ning kõike disharmoonilist transformeerivat energiat selleks, et vaimselt kasvada ja avarduda.

Sina oled see, kellel on vaja tõmmata endale oma hinge tähelepanu. Sa teed seda juba, kui laiendad oma teadvust – otsides viise, kuidas olla kõrgem mina, kuidas kasvada vaimselt, puhastada, avarduda ning äratada oma valguskeha. Sa tõmbad oma hinge enda suunas, kasutades selleks tahet ning taotlust muuta oma siseelu ka väliseks reaalsuseks. Kui sa teadlikult lood ühenduse oma hingega ning kaasad teda pidevalt oma ellu, hakkab sinu hing pöörama sulle üha rohkem tähelepanu ning paigutama sinusse ka rohkem armastust, valgust ja jõudu. Kui see juhtub, kiireneb sinu vaimne kasv märgatavalt. Sa töötad, olles suunanud oma tähelepanu ülespoole, samal ajal, kui sinu hing töötab sinuga, olles suunanud oma tähelepanu allapoole, sinu suunas.

Sa saad osa vaimsetest teadmistest, mis on omased sinu hingele. See muudab täielikult ka sinu igapäevaelu kvaliteeti. Sinu hing teab jumalikku plaani inimkonna ning kõige elava jaoks. Ja ta teab ka, mis osa on sinul mängida selles plaanis.

Sedamööda, kuidas hing saadab oma valgust allapoole, kogeb ta ennast läbi sinu maise teadvuse. Ta võib edukamalt väljendada ennast sinu kaudu, kui sinu isiksus talle vastab ning tema õrna juhtimist kuulab. Sinu hing saab täita oma kõrgemat eesmärki, kandes läbi sinu isiksuse oma valgust ja armastust ka vormi- ning ainemaailma. Just sel viisil saabki temast meister Maa peal. Ühinedes oma hingega, hakkad sa üha enam välja kiirgama kõrgemaid energiasid, teenides sel viisil inimkonda. Sinust saab kõrgemate energiatega vahendaja. Läbi kontakti oma hingega, saad sa kiirata armastust, valgust, ilu ja rõõmu kõikidele enda ümber, muutes seda maailma seeläbi õnnelikumaks paigaks.

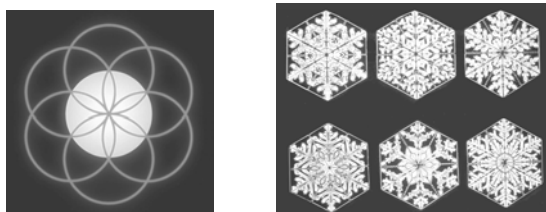
Hinge omadused:

- ❖ **Kohalolek.** Kui tunned end üksikuna, väsinuna, stressis või energiast tühjana, ühine oma hingega, et tunda tema tervendavat ning armastavat kohalolekut.
- ❖ **Armastus.** Kui kritiseerid ennast või teisi või kui soovid tunda rohkem armastust, palu oma hingel end armastusega täita.
- ❖ **Valgus.** Kui soovid, et sinu kõrgem tee või kõrgemad valikud saaksid nähtavamaks või kui soovid heita valgust mõnele situatsioonile oma elus, kutsu oma hingevalgust ning palu tal valgustada teed sinu ees.
- ❖ **Puhtus.** Kui soovid lasta lahti vanad mõttevormid, vabastada madalamad energiasid või tõsta oma vibratsiooni, ava end ning võta vastu oma hinge puhastavat ning korrastavat energiat.
- ❖ **Avardumine.** Kui soovid avardada oma meelt, tõsta oma vibratsiooni või avada end uutele ideedele, lase oma hinge avarusel enesest läbi voolata.
- ❖ **Tahe.** Enne kui teed tähtsa otsuse, juhid või nõustad teisi, lase oma hinge tahtel enesest läbi voolata, et rivistuda Kõrgema Tahtega.

- ❖ **Rõõm.** Iga kord, kui tunned end kurnatuna, väsinuna, depressioonis või meeleheitel olevana, peatu ning ühine oma hingega. Lase hinge rõõmul enesest läbi voolata. Tooni oma hinge rõõmuheli.

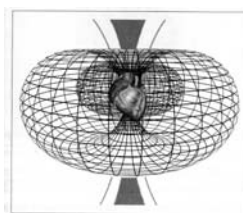
Pühast geometriast: torus ja Elumuna

See on siis Genesisse muster – seitsmest omavahel sellisel ühendatud ringist koosnev kujund. See on kogu Loomingu algus.

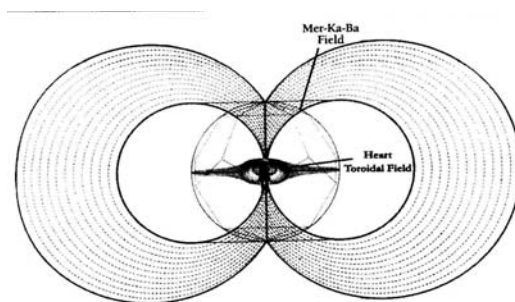

Sellist kuuest jaotust võime näha ka mitmete kristallstruktuuride juures, millest kõige levinum on kristalliseerunud vesi – lumehelbed.

Kui aga vaadelda Genesisse mustrit kolmemõõtmeliselt, tekib kujund, mida nimetatakse toruseks. Torus on tähtis kujund pühas geometrias, millel põhinevad elu mitmed olulised ja kesksed ilmingud nagu näiteks inimese süda, mis koosneb toruse moodustanud seitsmest musklist. Ka südame ümber tekivad energiaväljad, mis on toruse kujulised.

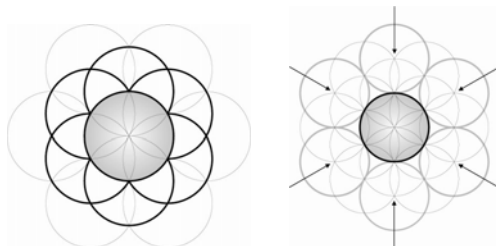

Tegelikult ümbritseb torus kõiki eluvorme, kõiki aatomeid, kõiki taevakehasid, tähti ja planeete, terveid galaktikaid. Tegemist on esmase vormiga kogu eksistentsis.

Siin aga võite näha torusekujulist välja, mis tekib ümber inimese valguskeha – Mer-Ka-Ba.

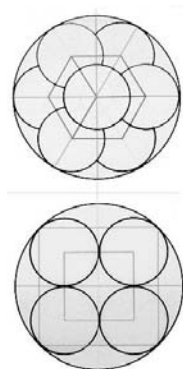
Genesisse mustri laienedes tekib Loomingus uus muster, mida nimetatakse Elumunaks.

Genesisise mustri laienemine

Elumuna

Kolmemõõtmeliselt võib Elumuna vaadelda kahes erinevas vaates:

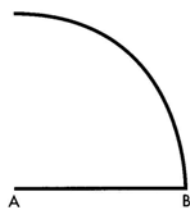

Siin näemegi võit selle juurde, kuidas mõista seda, miks Genesisise mustri ning Elulille puhul jaotub keskmine ring alati kuueks sektoriks, kuid traditsiooniliste tiibeti mandalate puhul (mis samuti kujutavad endast Universumi mudelit) näeme väga sageli hoopis neljast jaotust. Tegemist on lihtsalt kahe erineva vaatega ühele ja samale kolmemõõtmelisele algmustrile.

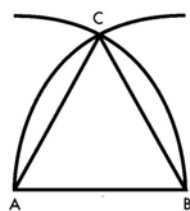
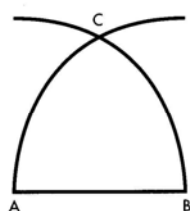

HARJUTUSED:

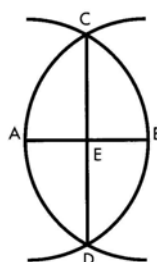
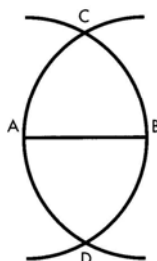
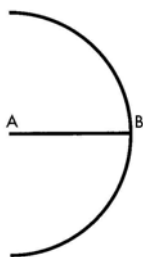
VÕRDKÜLGSE KOLMNURGA JONESTAMINE

B

1. Tõmba vabalt valitud pikkusega joon AB.
2. Aseta sirkli teravik punkti A ning tõmba neljandikkaare pikkune kaar punktist B ülespoole.
3. Aseta sirkli teravik punkti B ning tõmba punktist neljandikringi pikkune kaar ülespoole.
4. Kaarte ristumispunkti tähista C-ga.
5. Ühenda punktid A ja C ning B ja C, saad võrdkülgse kolmnurga ABC.

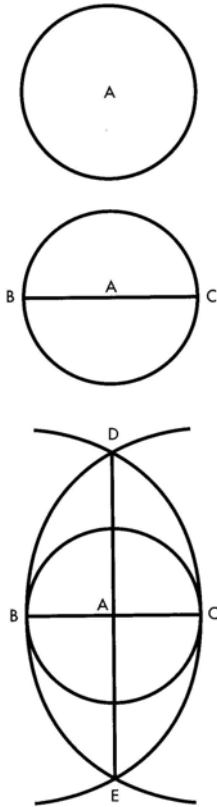

RISTI JONESTAMINE SIRKLI JA JOONLAUA ABIL

1. Tõmba vabalt valitud pikkusega joon AB.
2. Aseta sirkli teravik punkti A ja joonesta kaar (poolring) läbi punkti B.
3. Aseta sirkli teravik punkti B ja joonesta kaar (poolring) läbi punkti A.
4. Kaarte ülemine ja alumine lõikumispunkt tähista vastavalt C ja D-ga.
5. Ühenda punktid C ja D sirgega.
6. Tähista lõikumispunkt E-ga. Oled saanud risti, mis tekib vesica piscise sisse. (Meenuta vesica piscise tähendust ja mõtiskle risti ning vesica piscise lahutamatus üle pühas geometrias.)

RINGI KVADRAAT (1) EHK RINGI JAOTAMINE NELJAKS

Ringi kvadreerimiseks nimetatakse pühas geometrias kaht nähtust:

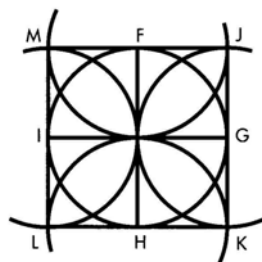
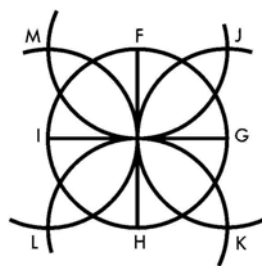
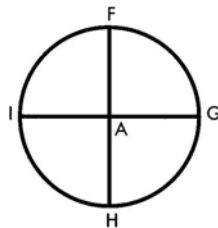
- 1) ringjoone jaotamist neljaks võrdseks osaks, mida kasutatakse paljude tiibeti mandalate loomisel, samuti mitmete teiste maagiliste diagrammide koostamisel, milles on oluline määratleda nelja ilmakaart;
- 2) ringi muutmist ruuduks viisil, et ringi übermõõd ja ruudu perimeeter jääksid võrdseks. (Seda kesket teemat pühas geometrias vaatleme edaspidi.)

1. Määratle suvaline punkt A ja tõmba selle ümber vabalt valitud raadiusega ring.
2. Tõmba joon läbi punkti A, määrates ringi läbimõõdu.

Edasi toimi sarnaselt eelnevale ülesandele...

SIRKLI JA

1. Määra ringi ülesandele.
2. Tähistä risti ja ja H-ga.
3. Tõmba punktide I, F, G
4. Tähistä kaarte ga.
5. Ühendades need

RUUDU JOONESTAMINE JOONLAUA ABIL (1)

kvadraat sarnaselt eelnevale

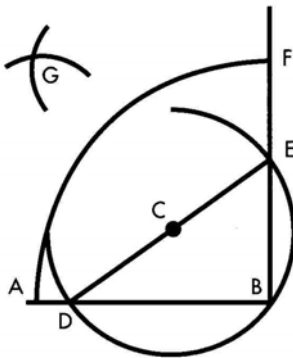
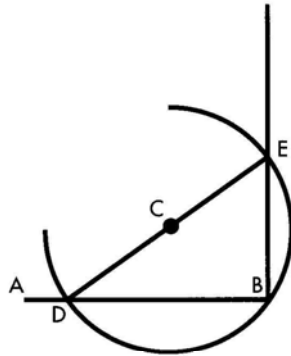
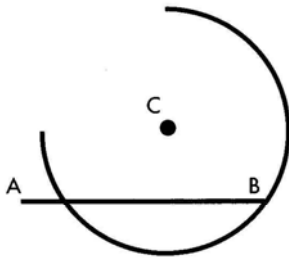
ringjoone lõikumispunktid I, F-i, G

poolringist veidi suuremad kaared ja H läbi ringi keskpunkti.

lõikumispunktid M-i, J-i, K ning L-

punktid saad ruudu MJKL.

RUUDU JOONESTAMINE SIRKLI JA JOONLAUA ABIL (2)

1. Tõmba vabalt valitud pikkusega joon AB.
2. Määratle punkti C suvalises kohas AB kohal, jälgides siiski, et C on B-le lähemal kui A-le.
3. Punkti C keskpunktiks valides joonesta kolmveerandring, mis läbib punkti B.
4. AB ja kaare lõikumispunkt määratle D-ga ning tõmba sirge D-st läbi punkti C, pikendades joont kuni kaareni. Saad punkti E.
5. Tõmba nüüd joon B-st E-ni ning pikenda seda veel umbes poole võrra.
6. Aseta sirkli teravik punkti B ning tõmba kaar A-st kuni sirgeni, mis on määratletud punktidega B ja E. Saad punkti F.
7. Aseta nüüd sirkli teravik punkti F ja tõmba sama raadiusega väike kaar loodava ruudu oletatava neljanda nurga asukoha suunas.
8. Tõmba samasugune kaar ka punktist A. Kaarte ristumispunkt annab punkti G. Ühendades A ja G ning G ja F-i, saad ruudu ACFG.

V kihistus

Valguse-ühendus

*Ma süütan oma Valguse Maa peal
ning pühendun kogu inimkonna abistamisele
tema vaimse arengu rajal.*

Ma hoian ja valvan oma leeki

*kui jumalike Valguse- ning Armastusejõudude
Tarkuse ning Toimimisväe sümbolit.*

*Vastaku Olendid kõrgematest ilmadest
sellele oma Valgusega.
Moodustugu kanal Valgusele ning
Vaimu tervendavatele jõududele.*

*Täitku meid kõiki jumalik Armastus.
Saagu Armastus, Rahu ning Tervenemine
valitsevaks Maa peal.*

*Olgu nii ja nii see on!
Aamen.*

Antakarana ehk vikerkaaresild – ühendus isiksuse, hinge, monaadi ning kõrgeima Vaimse Allika vahel

Antakarana ehk vikerkaaresilla ehitamine on teadus teadvuse arendamiseks. See on meetod, mille puhul kasutatakse teadvuses peituvat potentsiaali, et luua sild isiksuse ja hinge vahele ning inimese arenedes ka tema hinge ning vaimu (ehk monaadi) vahele. Lõppkokkuvõttes ühendab see sild meid Esimese Allika ning Loojaga. Hing on vahendaja, mille läbi vaim toimib, nii nagu isiksus on vahendajaks hingele, et hing võiks teostada oma missiooni Maa peal. Antakarana on see side kõrgemate maailmadega, mida luuakse palve, meditatsiooni, vaimsete praktikate ning enesepuhastamise abil. Selles protsessis aitab inimest tema hing ning hiljem ka monaad, kuid pool tööst tuleb inimesel siiski endal ära teha. Antakarana ehitatakse paljude elude jooksul ning selle protsessi käigus ühinevad nii hinge tarkus kui ka jumalik armastus. Antakarana loomine on nagu kaabli paigutamine või silla ehitamine läbi kolme suure maa-ala, milleks on isiksus, hing ja monaad (vaim). See sillaehitamine toimub aste-astmelt. Esimene aste on isiksuse ning nelja madalama keha integreerimine tervikuks (enese teadvustamine Kõrgema Minana). Teine aste on integreeritud isiksuse ning hinge ühinemine. Kolmas aste on silla ehitamine hinge ning vaimu vahele ning nende ühtesulamine (vaimne abielu hinge ja vaimu vahel). Antakarana ehitamine teeb inimese aju vastuvõtlikuks intuiitse (sisemise) juhtimise kuulamisele ning sõnumite vastuvõtmisele kõrgematest vaimsetest maailmadest ning Jumalalt. See võimaldab hingel ning hiljem ka monaadil kasutada isiksust, et teostada oma missiooni ning teenistust Maa peal.

Teekond jätkub: seitsmes tšakra

Läbi avanemise tingimusteta armastusele ning ühinedes oma hingega, jõuame labürindis järgmisele tasandile ning see on seitsmes tšakra – kroon, mis väljendab meie ühendust Jumalaga, Kõige Allikaga. See ühendus (antakarana ehk vikerkaaresild) kulgeb läbi kõikide vaimse hierarhia tasandite, mis vastavad meie järjest kõrgematele olemistasanditele ning seovad meid läbi nende Kõikse Allika ja Loojaga. Kui see ühendus on muutunud juba väga selgeks ning puhtaks, saavad meist püsivad kanalid jumalikule energiale ning Jumal lihtsalt toimib läbi meie, võimaldades meil tuua väga palju Valgust ja Armastust siia maailma.

Kes või mis on aga Jumal?

Jumal ON isikuline reaalsus ja Jumal on ka universaalne printsiip. Meie kõik oleme Tema lapsed. Ja samas oleme me Tema ise – igaveses ühenduses oma võimsa MINA OLEN kohalolekuga. Ülima Tõe seisukohalt ei ole midagi ega kedagi väljaspool Jumalat.

Püha ühendus Jumalaga on saavutatav eelkõige läbi taotluse, läbi puhta südame, läbi soovi OLLA selles ühenduses. Ning see kasvab seestpoolt väljapoole. Tung selleni või selle poole väljendub igatsuses tõusta kõrgemale, näha seda maailma avaramalt – avarduda, laieneda. Palve on suurepärase vahend, kuid palve peab kasvama välja seestpoolt, see ei saa olla surnud vorm.

Kelle poole siis ikkagi palvetada, kui Jumal on Kõik, Mis Olemas On, kaasaarvatud meie ise?

Inimene praeguses teadvusseisundis leiab, et Jumal on midagi temast väljaspool ja mõnes mõttes see ongi nii, sest tavateadvus, mis inimest tema praegusel arenguastmel iseloomustab, ei ulatu Jumal-olemisse. Inimese mõtlemine kolmandas dimensioonis on väga lineaarne ja kui talle öelda, et Jumal on seespool, siis võib ta mõista seda valesti, sest ta võib hakata arvama, et sellesse väiksusesse, millena ta end kogeb, on võimalik mahutada Jumalat, ning satub segadusse kogedes, et sel juhul on Jumal midagi võrdlemisi väikest. Seepärast, et Jumalat mõista ning olla pühas ühenduses, vajad sa alati ja eelkõige teadvusseisundi tõstmist, nihet teadvuses – alles siis leiad sa Jumala iseenda seest ning Ta on alati isikuline reaalsus, sest sina oled isik. Ta suhtleb sinuga nii nagu Ema ja/või Isa oma lapsega. Sa võid Teda nimetada ka oma Kõrgemaks Minaks, kuid ei maksa unustada, et mõistel “Kõrgem Mina” on väga palju tasandeid ning kui sa veel ei suuda haarata mõõtmatust selle mõiste taga, siis võib see hoopis vähendada püha tunnet, mida tuleks tunda Looja suhtes, kes on tõepoolest meie kõigi Vanem. Meie kõik oleme Temast välja voolanud. Me oleme ühteagu Tema ise ja me oleme Tema lapsed ning siin on väga palju paradokse lineaarse mõtlemise jaoks. Seega ainus tee Jumalale lähemale jõudmiseks ja Jumalat mõistmiseks, käib läbi teadvusseisundi tõstmise ning see on võimalik läbi mitmete tehnikate, millest olulisemad on PALVE ja MEDITATSIOON.

Selles ei ole midagi halba, kui suunad palve endast väljapoole, olles tavateadvusseisundis – sa vajad seda, et häälestuda ning tõsta oma sagedust. Kuid olles meenutanud Jumalat ning kõige jumalikkust, pööra pilk taas enese sisse. Jumala leiad sa vaid iseenda seest ja mitte kunagi väljastpoolt ennast. Ning alles siis, kui oled Jumala leidnud oma südamest ning lasknud Temal end täita, siis näed sa Teda ka kõiges muus iseenda ümber vastu peegeldumas. Siis sulavad mõisted *mina*, *sina* ja *tema* üheks. Näha Jumalat kõikjal ning kõiges annab tunnistuse, et oled tõepoolest Jumala leidnud. Siis tunned Teda iseenda sees ning avardud läbi selle, kasvades ja muutudes selles pühas transformatsioonis, mille kutsub esile püha ühendus Loojaga. Me võime seda nimetada ka lihtsalt järgmiseks sammuks evolutsiooniredelil, teadvuse avardumisel, lõputus, lõputus arengus – arenguteekonnal, kus teadvus avardub veel mõõtmatult rohkem, kui seda praegu endale ette kujutada suudame. Ent siiski ei ole niivõrd tähtis, kui palju rohkem me Jumala kohta teame. Tähtis on see, et tunned Teda, et tunned Ta kohalolekut ja et õpid ära selle, kuidas olla pidevalt Temas ja tunda, kuidas Tema on sinus, tunda, kuidas me kõik oleme ÜKS – pühas ühenduses iseendaga. Ning meditatsioon on viis end sellele kogemusele avada... ja kuulata Jumala kõnet. Sest kui palve on pöördumine Jumala poole ning püüd küünituda Temani – kõikehõlmava MINA OLEN kohalolekuni, teha end kuuldavaks, siis meditatsioon on meelega vaigistamine ja sageduse

tõstmine selleks, et kuulda Jumala vastust... Ta räägib meiega kogu aeg. Tuleb vaid õppida end avama ja Jumalat vastu võtma. Tuleb õppida kuulama Teda iseendas...

Meditatsioon: ühinemine iseenda kõikide osadega

Keskendu oma südamekeskusele. Hinga sügavalt, kujustades samal ajal südamesse imeilusat templit. Sa avad selle templi säravkuldse ukse ja astud hiilgavasse ruumi, mis on täis valgust. Ruumi keskel asub troon ja sellel istub imeilus olend. Temast kiirgab võrratult palju armastust ja sa tunned end sõna otseses mõttes ülevalatuna sellest armastusest. Sa lähed aeglaselt edasi ja seisatad selle imelise olendi ees ning vaadates talle silma, saad aru, et see oled sina ise, et see on sinu surematu ja imeilus hing. Armastades suubud omaenese hinge embusesse ja tunned, kuidas armastuse soe hoovus läbib sind täielikult ning te sulate kokku Looja jumalikuks ilmutuseks. Sinu süda avaneb veelgi ja sealt kiirgub nüüd igasse ilmakaarde armastus, mis toidab kogu ilmaruumi, kõiki olendeid.

Siis sa pöördud ning näed, et üks veelgi suursugusem Valgusolend on sisenenud sellesse ruumi ja läheneb sulle. See on olend, kelle valgus on veelgi kirkam. Sa tunned selles olendis ära oma vaimu (monaadi), oma üliteadvuse. Ta läheneb sulle ning jõudes sinuni, sulab kokku sinu ja sinu hingega. Sa tunned end avardumas ja kasvamas lõpmatult suureks.

Nüüd näed sa veel üht ilusat last templisse sisenemas. See on sinu alateadvus. Temaga koos tuleb sisse ka sinu tavateadvus, kes on kujult androgüün ja kiirgab rohekas-kuldset valgust. Sa sirutad välja oma käed ning sulad täiuslikku harmooniat tundes kokku nii lapse kui androgüüniga, liites seeläbi alatiseks oma üliteadvuse, tavateadvuse ja alateadvuse.

Nüüd näed iga oma raku teadvust särava ja valgust kiirgavana ning ühinemas sinuga sinu südametemplis. Sa tunned võimast energiavoogu ja suurt rõõmu, laienedes järjest suuremasse üks-olemisse iseenda kõikide teadvust omavate osadega, tungides lõpuks sügavale oma DNA struktuuri mikrokosmosesse, täielikku ühtsusesse kõikide elu omavate vormidega iseenda kehas. Iga osake sinu kehas täitub pilgeni Valgusest ja Armastusest.

Sa näed suurt ja majesteetlikku kaheteistkümnne keeruga spiraali enese ees ja kui sa sisened sellesse aukartustäratavasse struktuuri, tõmmatakse sind aeglaselt Maa keskme suunas. Jõudes alla Maa-Ema südamesse, näed sa imeilusat kristallpüramiidi ja selle keskel seismas kaunist ja säravat naist. See on Maa vaim. Sa sirutad välja oma käe ja kui ta võtab selle vastu, läbib sind tänuhinnatuse, ühtsuse ja armastuse tunne. Koos tõused sa spiraali mööda üles, järjest kõrgemale ja kõrgemale, teistesse maailmadesse, jättes maha füüsilise keha piirangud, laienedes, liikudes pööreldes ülespoole läbi värvide ja valguse virvendusest välja säravate tähtede keskele, suundudes otse Suure Keskpäikese südamesse.

Sa näed suursugust hiilgavat Valguseallikat, mis kiirgab välja kontsentrilisi virmaliste värvides ringe ja sind ümbritsevad värelevad helid ning imekaunis muusika. Sa vaatad enda ümber seda uut maailma ning sirutad rõõmsa äratundmisega käed Kõikse Looja poole. Iga osake sinust laieneb ja paisub armastusest, mis on nii ülendav ja samas nii tuttav, nii ülevoolav, et toob sulle rõõmupisarad silma. Sa oled jõudnud Koju ja sa tead, et sa ei saa enam kunagi endiseks. Armastus, Rõõm, Küllus ja Harmoonia jäävad nüüd alatiseks sinuga. Need on sinu pärisosa. Sa oled ühinenud oma Loojaga, oma Allikaga ning samas ankurdunud sügavale Maa südamesse, et kinnitada oma inkarneerumise mõtet ja täide viia endale võetud maist missiooni. Sa oled loonud Taevast ja Maad ühendava vikerkaaresilla, mis viib sind lõpuks tagasi Koju – tähtede keskele.

Kui sa hakkad läbi paljude dimensioonide aeglaselt alla tagasi laskuma, näed sa enda suunas suurt kuldset sillerdavat valgust Allikast välja voolavat. See koosneb miljonitest tillukestest teemantidena sädelevatest kristallidest sinu ümber – see on kingitus sulle meie

Loojalt. Sa näed, kuidas see kuldne voolav valgus ümbritseb sinu auravälja ja tungib aeglaselt läbi sinu keha sinu kõige sügavamasse olemusse, kirkastades seda alatiseks.

Sa jõuad tagasi oma füüsilisse kehasse teadmisega, et oled loonud sideme oma Jumaliku Olemuse kõigi osade vahel. Ükskõik, kas sa liigud sise-või välisilmas, kohtad kõikjal armastust, toetust, tarkust ja hoolitsust. Sellest hetkest alates kehasid kõikide pühade inglite, armastavate valgusolendite ning ülestõusnud meistrite tarkust, et jagada seda siin füüsilises maailmas armastusega oma vendadele ja õdedele. Kogu loomingut rikkus kuulub igavesti sulle. Kõik, mida sa tegema pead, on lihtsalt seda taotleda.

Jumala armastuse ja helduse nimel: olgu nii ja nii see on.

Hinga sügavalt ja tunnetada end täielikult tagasiolevana oma kehas. Kirkas valgus voogab sinust läbi, tuues äsjasündinud ime, elujõu ja elusoleku tunde sinu teadvusesse.

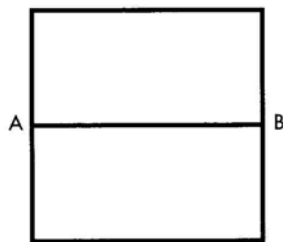
Ütle iseendale: "SEE ON TEHTUD." Ja ole selles veendunud.

HARJUTUS

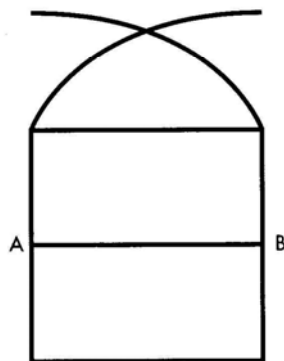
See harjutus tutvustab üht baaskonstruksiooni, mis kunagi kuulus iga haritud inimese teadmiste hulka. Siin õpime konstrueerima kuldloike ristkülikut, mis on aluseks kuldloike

spiraalile ning mille lühem külge võrdub 1-ga ja pikem külge ϕ -ga. Kuldloike ristkülik on olemuslik osa kõikidel iidsetes püha geomeetria traditsioonides. Nagu teisigi irratsionaalseid arve väljendavaid geomeetrilisi konstruksioone, on ka kuldloike ristkülik hämmastavalt lihtne joonestada.

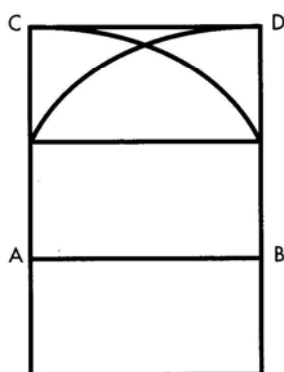
Alusta sellest, et konstrueerid ruudu, kasutades selleks emba-kumba eelmisel nädalal õpitut viisi. Järgmise sammuna tuleb ruut aga kaheks võrdseks osaks ehk pooleks jagada ning üks lihtne moodus seda teha on konstrueerida vesica piscis, kasutades seda moodustavate ringide keskpunktidenä ruudu ühe (vertikaalselt paikneva) külje algus- ja lõpp-punkti ning raadiusena ruudu küljepikkust. Seejärel ühenda ringide lõikumispunktid ning saad vesica

piscise pikitelje. Seda lõiku vajalikul määral pikendades ühendadki ruudu kaks paralleelselt asetsevat külge täpselt keskjoonel. Nüüd on ruut poolitatud. Märgista punktid, kus vesica pikitelg ruutu lõikab, A ning B-ga.

Nüüd on sul ruut, mis on jaotatud kaheks pikaks ristkülikuks, millest mõlemad moodustavad omakorda topeltruudud. Järgmisena aseta sirgkõõli terav ots punkti A ning vali raadiuseks vahemaa, mis ulatub diagonaalselt A vastas olevasse nurka kummalgi ristkülikul.

Seejärel tõmba kaar umbes veerandi ringi jagu vastasurgast ülespoole. Nüüd vii sirgkõõli teravik punkti B ja korda seda sama. Saad kaks omavahel ristuvat kaart.

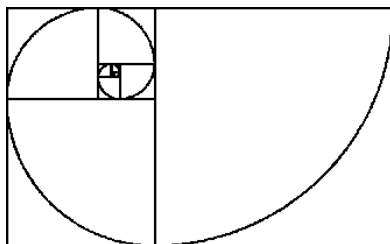
Pikenda joonlauda abil algse ruudu külgi, kuni need kaartega lõikuvad. Märgista lõikumispunktid C ja D-ga. Seejärel tõmba ühendav joon CD, et viia algse ruudu kohal lõpule uue ristküliku joonestamine.

See uus ristkülik ongi aga kuldlõike ristkülik... Ja samuti on seda ka ristkülik, mis tekkis selle uue ristküliku lisamisest ruudule! Seega on joonisel kujutatud nüüd kaht ristkülikut, mis on üksteisega seotud läbi kuldlõike proportsiooni.

Uue ristküliku lühema külje ja ruudu küljepikkuse suhe on 1: ϕ , ning samuti on seda ka ruudu küljepikkuse ning ruudust ja ristkülikust kombineeritud suurema ristküliku pikema külje suhe, mis tekib seeläbi, kui lisada väiksema ristküliku lühemale küljele ruudu küljepikkus.

Kui aga konstrueerid joonisele veel ühe, veelgi suurema ruudu, mille küljepikkus oleks siis algse ruudu küljepikkus pluss uue (väiksema) ristküliku lühem külge, tekiks kohe ka veelgi suurem ristkülik. Ja seegi ristkülik oleks kuldlõike ristkülik. Samuti, kui võtad uue (väiksema) ristküliku ning eraldad sellest ruudu, mille küljepikkuseks oleks ristküliku lühem serv ning üle jääks ristkülik, mis oleks jällegi tegemist kuldlõike ristkülikuga.

Kui oled selle suhte kord juba määratlenud, saab võimalikuks (vaid uusi ruute liites või lahutades) konstrueerida lõputul hulgal kuldlõike ristkülikuid, mis oma mõõtmetelt siis kas lõpmatusse kahanevad või kasvavad, olles sealjuures täiuslikus proportsioonis üksteisega ning luues sel viisil kuldlõike spiraali – mis on alguseta ja lõputa nagu Jumal. Selline on siis kuldne suhe...

VI kihistus

Teekond jätkub: VI tšakra

Kui me oleme oma seitsmenda tšakra avanud ning südamega tasakaalustanud, luues väga tugeva ühenduse Allika enesega, siis järgmine tasand on see, et hakkame tasapisi avanema ka jumalikule tarkusele. Meie kuues tšakra ehk kolmas silm aktiveerub ning meisse tulvab informatsioon, mis pärineb teistest olemistasanditest. Saab võimalikuks suhtlemine inglitega ning vaimsete õpetajatega, meie teejuhtidega.

On väga tähtis, et sellesse protsessi oleks kaasatud ka sinu **hing** (ja/või **Mina Olen Kohalolek**). Jälgi alati, et informatsiooni paludes ja seda vastu võttes, oleks su süda avatud ning ego kõrvale astunud. Kui ego hakkab kolmanda silma avanemisel paotunud ust enda huvides ära kasutama, võib sellest uksest ka midagi sellist sinu energiavälja tungida, mida sa veel valmis pole käsitlema. Seepärast võta endale aega ning harjuta veel hingega ühinemist ja südamekeskuse avamist. Rõõmusta ning tunne tänulikkust, kui koged oma energiavälja avardumas ning taevalikest vibratsioonidest täitumas, jäädes sealjuures siiski alandlikuks. Kuigi meis on seemnena sees kogu jumalik täius, oleme vaid lapsed neil uutel

olemistasanditel, mis inimkogemusele praegusel imelisel ajastul jälle kättesaadavaks on tehtud. Liikugem edasi samm-haaval ning palugem alati kõrgeimat jumalikku juhtimist. Kui liigud energiamaailmades, taotle ka kõrgeimat jumalikku kaitset (see on sinu sünniõigus) ning palu, et sulle näidataks üksnes seda, milleks sa valmis oled ning mida vajad hetkel edasiminekuks.

Kui alustame energia kujul tuleva informatsiooni vastuvõtmist ja tõlgendamist, on tähtis ka see, et **mõlemad ajupoolkerad oleksid tasakaalustatud**. Vasak ajupoolkera, mis tegeleb analüütilise mõtlemisega, on enamikul inimestest domineeriv. Parem ajupoolkera, mis võtab vastu pilte ja kujundeid, pole aga tavainimesel enamus aega üldse kasutusel ning ka kaht ajupoolkera ühendav sild, corpus callosum, ei tööta korralikult.

Kolmanda silma avamisel on tähtis, et mõlemad ajupoolkerad hakkaksid tööle võrdse intensiivsusega ning et nende vahel taastuks informatsioonivahetus. Kanaliks olemisel ning energiatega tajumisel on esmane roll just paremal ajupoolkeral, millel on võime vastu võtta sellist liiki informatsiooni, kuid alles siis, kui ka vasak ajupoolkera sellesse protsessi kaasatud on, saab võimalikuks piltide ja kujundite sõnadesse ning mõistetes vormimine. Meie aju töötab siis justkui sünkroontõlk. Kui informatsioon kõrgematest maailmadest meie teadvusruumi siseneb, on ta energia kujul. Sisuliselt on tegemist geomeetriliste pakettidega. Kui kolmas silm on piisavalt avatud, siis hakkab parem ajupoolkera vastu võtma energeetilisi pilte ja kujundeid. Informatsioon on sellises olekus meie mõistuse jaoks enamasti haaramatu. Me võime näha neid energeetilisi pilte, värve ja sähvatusi või tunda energiasid füüsiliste aistingutena, kuid me ei oska neid tõlgendada. Südame avatus ning teadlik ühendusse astumine oma vaimse tasandi õpetajaga, taastab aga järk-järgult silla kahe ajupoolkera vahel ning info voolab nüüd ühest ajupoolkerast teise, mille käigus energia sõnadeks ning mõisteteks saab.

Kõik geniaalsed avastused, mida inimesed on teinud läbi aegade, on toimunud sellel teel ning läbi suhtlemise kõrgemate maailmadega. **Ja mida puhtam on sinu taotlus ning avatum sinu süda informatsiooni taotlemisel ning vastuvõtmisel, seda puhtamalt sa seda ka läbi tood. Seda enam valgust sinu kaudu maailma voolata saab.**

Harjutus parema ja vasaku ajupoolkera tasakaalustamiseks

Keskendu oma südamele ja hingale paar korda sügavalt. Kujusta, et istud kuldse valgusekera sees, mille keskpunkt asub sinu päikesepõimikus. Keskendu nüüd oma käbinäärmele, piirkonnale aju alaosas. Taotle, et sinna tekiks väiksem kuldne valgusekera.

Kujusta seda ja palu siis oma alateadvusel sfääri siseneda ning sellega ühineda. Edasi kujusta oma tavateadvust kuldsele sfäärile sisenemas. Nüüd keskendu järjest kõikidele tšakratele ja palu iga tšakra teadvusel ühineda selle kuldse keraga.

Hinga paar korda sügavalt ja palu siis oma hingel enesega ühineda. Tunnetada seda muutust, mis nüüd aset leiab. Näib, nagu oleks kogu piirkond sinu päikesepõimikust peatipuni muutunud hiilgavaks ühendatud jõuväljaks. Harju paar minutit selle tundega. Kui tunned, et oled valmis, palu kristusteadvuse aktiveerumist ning kutsu ka oma jumalikku
Mina Olen Kohalolekut.

Keskendu nüüd kuldsele valgusesfäärile ning vaatle neid erinevaid aspekte, mida oled ühendanud, ükskhaaval ja proovi tunnetada nende olemust ja asukohta oma füüsilises kehas. Iga kord, kui nii teed, tood tervendavat valguse-energiat sellesse piirkonda oma kehas. See on üks võimalus end tervendada ning ühtlasi kiirendada ka valgusekeha loomise protsessi.

Pärast seda, kui oled keskendunud erinevatele osadele oma olemusest, ütle enesele: “TAGASI KESKMESSE” ja tunnetä, kuidas sinu teadvus pöördub tagasi kuldse valgusekerasse, mis näib nüüd kiirgavat nii sinu südames kui käbinäärmes.

Mil iganes märkad, et sinu mõtted ekslevad sihitult, kasuta seda käsklust “TAGASI KESKMESSE”. Kui mediteerid või soovid mõista mingit situatsiooni, mõtle ennast selle kuldse valgusekera keskmesse ja ütle enesele: “MU JÄRGMINE MÕTE TOOB MULLE ARUSAAMISE”. Siis oota ära vastus, sest see tuleb. Võib-olla mitte esimesel või teisel korral, aga pea meeles, et oled nüüd ühendatud ühtse jumaliku andmepangaga ning sinu võime vastu võtta tarkusesõnumeid oma Mina Olen Kohaloleku läbi kasvab väga kiiresti. Harjuta seda ning püüa püsida selles “pühas ruumis”, sest see aitab sul ühendada oma olemus tervikuks ja saada meistriks.

Kui toimid maises maailmas ning puutud kokku energiatega, mis on madalama sagedusega, ning avastad, et oled end nendega samastanud, siis ära mõista kohut enda ega teiste üle, vaid peatu ja ütle enesele: “TAGASI KESKMESSE”. Seejärel kujusta, kuidas need energiad on ümbritsetud roosast valguse/armastuse kerast (või mõtle nad violetse leegi sisse) ning ütle: “TAGASI SAATJALE”. Kui sinus ei ole sarnast sagedust, ei saa need energiad sulle kahju teha ja sa saadad need lihtsalt armastavalt tagasi sinna, kust need tulid. Nii toimides märkad varsti, kuidas teatud inimesed kas siis muutuvad järk-järgult või lihtsalt kaovad sinu elust.

Praegune aeg on imede aeg. Elu panoraam planeedil Maa muutub kiiresti. Uus jumalik kangas on lahti rullumas ja sul on võimalus olla kaaslooja selles protsessis. Kui eemaldad oma blokeeringud, näed oma unistuste maailma enese ümber tekkivat. Lootus, rõõm ja inspiratsioon kasvavad üha. Sa kujundad ümber oma reaalsuse, oma kodu ja kogu maailma, millega kokku puutud ning kuigi ümberkujundamise käigus võib valitseda kaos, sünnib kaosest kord uus maailm. (Peaingel Miikaeli sõnumitest)

Inglid ja õpetajad – ülestõusnud meistrid

Meie ümber on palju nii ingelikke nõuandjaid kui ka vaimseid teejuhte, kõrgemaid õpetajaid ja juhendajaid. Nende inimeste teejuhid, kes on juba vaimsele teele asunud, on enamasti kõik kõrged vaimse tasandi meistrid – kindlasti vähemalt viienda dimensiooni olendid ning eksisteerivad enamasti ka veelgi kõrgematel tasanditel.

Laias laastus võib öelda, et on kahte liiki olendeid. Ühed on inglid, kes enamasti – kuigi on ka erandeid – ei ole kunagi kehastunud füüsilisse ega sisenenud Kõike Elavat heaks ja kurjaks jagavasse polaarsusesse. Need inglid, kes meid ümbritsevad õrna ning õhulise armastuse kohalolekuna, pole tavaliselt kunagi kogunud eraldatust, vaid on alati jäänud üksiolemisse Jumalaga ning täielikku kooskõlla kõrgema tahtega. Nende kohalolek on väga pehme ja tervendav ning tegelikult on inglid praegusel ajal meie vahetusse lähedusse laskunud tohutult palju. Kuigi inglite seas võib eristada nii mees- kui naisaspekti, nii väe kui armastuse avaldumist, on see siiski vaadeldav kui kahe aspekti avaldumine ühe aspekti sees. Seega, kui jagada Jumal Ema- ning Isaprintsiibiks, mida on ka alati siin Maa peal tehtud, siis võib öelda, et inglid esindavad pigem Jumaliku Ema ehk Püha Vaimu. Ülestõusnud meistrid aga on Isaprintsiibi tarkuse vahendajad. Lisaks on nad enamasti läbinud ka kehastumise kogemuse. Nad teavad meie olukorda, nagu ka teed, kuidas väljuda polaarsusest.

Kõigil inimestel on olemas **kaitseingel**, kes saadab teda läbi kõikide kehastuste. Vähemalt üks ingel on alati iga inimese kõrval, ükskõik, kas ta käib vaimset teed või mitte. Kaitseingli põhiline eesmärk on vaadata, et me ei satuks olukorda, kus võime endale kahju teha, juhul kui see pole just meie hingedeplaaniga kooskõlas. Näiteks sekkub meie kaitseingel siis, kui satume mingisse väga suurde ohtu ning meie aeg surra pole veel saabunud. Siis ta sekkub ja päästab meid ära. Väga paljud inimesed, kes pole üldse vaimsete asjade vastu huvigi tundnud, on kogenud ime läbi pääsemisi, mis on alati täiesti ilmselgelt seletatav kui kaitseingli sekkumine.

Inglid võivad oma kohalolekust igat moodi märke jätta. Näiteks võivad nad endast maha jätta väikseid valgeid sulgi või kõneleda meiega läbi numbrikombinatsioonide (nagu 444, 777, 999, aga ka 111, 222 ning 333, samuti 11:11, 12:12, 13:13, jne). Inglid on kõikjal meie ümber ja lisaks kaitseinglitele on ka väga palju teisi ingleid, kes meiega tegelevad. Et aga inglid saaksid meie elu muuta ning parandada, tuleb neid siiski alati kutsuda, juba kasvõi sellepärast, et tegemist on olenditega, kes ei tohi meie arengusse üldjuhul sekkuda, kui neile just ei anta luba. Kui me neid aga kutsume, siis nad tulevad ja viivad suurima heameelega ära kõik selle raske energia, millega me oleme end koormanud. Ja kui te näiteks lähete kusagile, kus on tõesti tunda, et seal valitsevad mingid rasked mõttemustrid, kus inimesed on konfliktis või on tunda allasurutud agressiivsust, siis võib inglite kutsumine atmosfääri hetkega teisendada.

Lisaks inglitele on kõigil meil kõigil ka **vaimsed õpetajad** ehk **teejuhid**, kes siis võivad vastavalt meie arengule vahetuda. Kui oleme valinud ülestõusmisraja, töötavad meiega enamasti ülestõusnud meistrid ning neid võib meie ümber korraga ka rohkem kui üks olla. Vaimsed teejuhid vahendavad meile jumalikku tarkust ning kõrgemat vaimset valgust, olles rohkem Jumala Isa aspekti läbitoojad, ehkki meistrite seas on ka palju naiseliku tarkuse (Sofia) esindajaid. Nende töö põhiliseks eesmärgiks on aidata meil avastada eneses peituv jumalik potentsiaal, äratada meie hinged unest ning näidata meile teed oma kehastumise eesmärkide mõistmise ning teostamise suunas.

Nii inglite kui vaimsete teejuhtide ja kõrgemate õpetajate ülesanne on vahendada kõrgemaid dimensioone inimestele, kes on olemasolu kõrgematest tasanditest ära lõigatud ning kel puudub selge kontakt kõrgemate valgusmaailmadega. Võib ka öelda, et kõrgemaid maailmu varjavad meie eest teatud loorid. Osade inimeste jaoks on nad õhemad, teiste jaoks tihedamad. Meil kõigil on siiski need loorid ees. Me ei näe selgelt jumalikku maailma. Ja inglid on need, kes toovad seda maailma meie jaoks vastuvõetavate energiapakettidena kohale. Sageli on nii, et kui inimesed palvetavad, saavad nad kontakti oma kaitseingliga, kes vahendab neile Looja armastust ja valgust. Ühendus Jumalaga toimub läbi ingliteilma ning inglite ülesanne on oluliselt mahendada ja pehmemdada jumalikke energiasid, sest Jumala täisvalgus põletaks meid kohapeal tuhaks. Me ei suudaks seda taluda. See pole meile veel jõukohane. Selleks tuleb alles kasvada.

Inglite kutsumine

Kui kutsume ingleid, olles sealjuures meeleseisundis, kus meid valitseb meie väike ego, siis võivad nad tulekuga viivitada. Et nad saaksid tõesti meie ellu selles reaalsuses niisama sekkuda, peame omalt poolt tegema väikese pingutuse. Meil tuleb avada oma süda ning astuda hetkeks välja oma tavateadvuse seisundist. Siin pole midagi keerulist, me ei pea selleks veel süüvima sügavasse meditatsiooni. Piisab vaid ühest hetkest, kus oleme täidetud tänulikkusest Jumala ning Tema armastuse imeliste vahendajate vastu, et luua oma teadvuses

ruumi, kuhu saavad laskuda inglid. Ja kui me oleme endas selle ruumi loonud, siis laskuvad nad meie energiavälja ning täidavad ka ruumi meie ümber, nii et isegi teised inimesed, aga ka loomad ja taimed, kes on meie läheduses, võivad tunda nende kohalolekut. Inglise puudutus on väga kerge, helge, pehme ja paitav. Kui meie süda on puhas, meel kirgas ning häälestunud Jumalale meie sees ja meie ümber, kui oleme tõstnud oma teadvuse kristusteadvusesse, siis moodustavad inglid meie ümber otsekui kontsentrilisi ringe ning võimalikuks saab teadvustatud loomine ja reaalsuse muutmine, samuti imeteod.

Just **tänu**likkus on see, mis avab meid nende energia vastuvõtmisele. Kõige lühem tee kõrgematesse maailmadesse on tänada, tänada, tänada. Ja teil tuleb tõesti tunda tänuikkuse tunnet. See on midagi, mida inglid väga suure rõõmuga meilt vastu võtavad. Tänu on nagu meiepoolne armastusetegu. Tänu on harmoonia kõrgeim väljendus. See on ääretult korrastav. Toimub andmise ja saamise vahetus erinevate reaalsuste vahel. Ning ka inglid on meile väga tänuilikuks.

Kui me tuleme kokku selleks, et end avada, siis saavad nad tõesti väga palju tööd ära teha. Nad saavad toimida läbi meie, nad saavad meid korrastada, harmoniseerida, tervendada. Ja nad saavad läbi selle, et nad meid korrastavad, korrastada ka kõike seda, mis on meie eludes – meie ümbrust, kõiki meie suhteid. See ei pruugi küll kohe väljenduda mingi erilise silmaga nähtava muutuse või absoluutse harmoonia saabumisena. (Viimane polegi siin reaalsuses võimalik.) Vastupidi, alguses võib nende sekkumine meie elus isegi teatud konflikte üles võimendada, kuid seda ainult selleks, et ebakõlalised olukorrad lahenduse leiaksid ning teiseneda saaksid.

Ja tõesti, kui me anname oma probleemid inglite kätte, siis lahendused tulevad ning seda ka näiliselt kõige väljapääsmatutena tunduvates olukordades. Siin on sõnum, mida nad kogu aeg kordavad: „Ära punnita ise, loomulikult sa saad ka ise, aga see võtab sul nii palju rohkem aega. Anna see meile, anna see üles. Me tahame sind aidata...“

Teadvusta endale oma probleem või mure, tee sellest sümbol või pakk või pane see valgusmulli sisse ning anna siis üles – inglite kätte. Ja kohe hakkab sul palju kergem. See on nii sellepärast, et kõik, mis olemas on, on energia ja energia pole iseenesest ei hea ega halb. Meie probleemid on halvad ja rasked vaid meie jaoks, kuid mitte inglite, mitte Jumala jaoks. Inglid võtavad meie kannatust ja muret kui energiamustrit, mis on lihtsalt veidi tasakaalust väljas, kuid juba nende puudutus annab sellele kõigele kõrgema olemisvormi. See, mille all me kannatame, on meie endi looming – nõkakk, mille oleme oma teadmatuses kas siis selles või mõnes eelmises elus kokku keeranud ning mille tagajärgi me nüüd maitseme. Seda võib vaadelda kui energiamustrit, mille oleme välja saatnud ning mis on nüüd meie juurde tagasi tulnud, et me selle teisendaksime. Tegelikult on energia ise alati algselt jumalik, kuid kogedes eraldumist ja hirmu ning olles kokkupuutes kõige sellega, mis meie reaalsuses toimub, on ka meist endist saanud kaootilise energia loojad. Ning me ei oska alati neid mustreid ise tervendada ega muuta, kuid kui me anname need mustrid üles – olendeile, kes on puhtas üks-olemis Jumalaga, siis vaid kerge puudutus nende poolt muudab kõik energiad puhtaks ning korrapäraseks. See on see, mida inglid teha saavad ja mida nad tõesti väga hea meelega teevad. Kõik meie kannatused justkui pühitaks ära.

Milline peaks olema teadvusseisund kanaldamisel?

Põhimõtteliselt tunnevad kõik kogunud mediteerijad seisundit, milles saabub sisemine rahu, ning kus kogetakse valgust ja armastust enesest läbi voolamas. Põhimõtteliselt see ongi see seisund, mis on ka kanaldamise aluseks. Eelkõige on tegemist meditatiivse seisundiga. Kuid see pole selline ülisügav meditatsioon, kus kogetakse teadvuse lahustumist. Tegemist on seisundiga, kus me veel eristame ja märkame mõtte- ja pildikujundeid, mis teadvusse tulevad

ning need siis sõnadeks vormime. Väga suureks abiks oleks kanaldamise puhul võtta see jutt, mis läbi sinu voolab, kohe linti. Üks võimalus on loomulikult kirjutamine, aga soovitan lindistamist.

Asi on selles, et kui sa esitad küsimuse, adresseerides selle siis kas oma kõrgemale minale, kaitseinglile või vaimse tasandi õpetajale, saad sa vastuse, mis võib sageli tunduda niivõrd lihtne, eriti kui on tegemist mingi isikliku asjaga. Sisimas oled seda vastust juba enne teadnud ning see heliseb tõena sinu sees. Kõik tundub olevat niivõrd iseenesestmõistetav, et sa ei pea isegi vajalikuks end pingutada, et seda vastust, mille said, üksikasjalikult meelde jätta. Kuid hiljem ei pruugi sa neid üksikasju enam üldse mäletada. Kõrgemad mõtted on voolavad. Nad ilmuvad ja kaovad ega takerdu sinu mõttekehasse nagu näiteks madalamad mõtted või kinnisideed. Seepärast võid sa mäletada üksnes muljet, mida vastuse saamine sulle jättis. Ja ka selles mõttes võib linti võtmine osutuda tähtsaks, et kui sa seda lindistust pärast kuulad ja kui sul isegi olid alguses kahtlused, et ega see jutt lihtsalt mu enda väljamõeldis pole, siis pärast, kui linti kuulad, saad alati aru, kui need teadmised on tulnud tunduvalt sügavamatest (kõrgematest) teadvuse kihtidest.

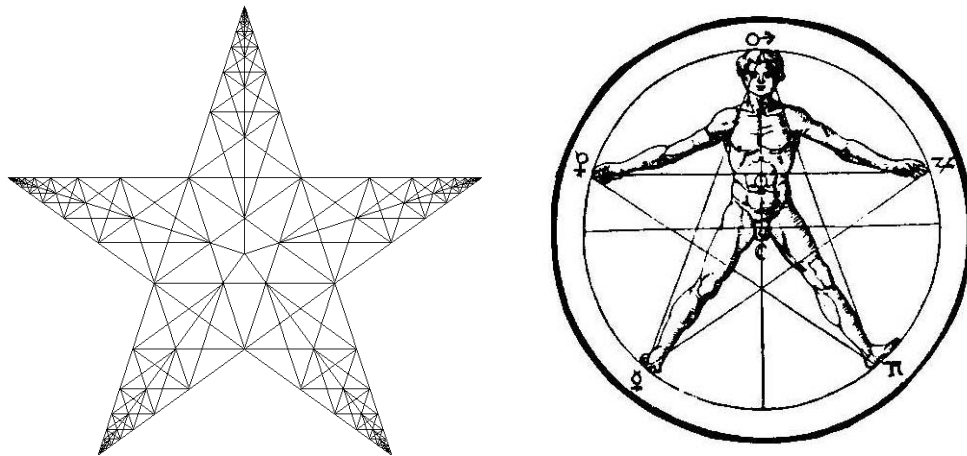
Võib minna väga sügavatesse kihtidesse, võib kanaldada pindmisemaid tasandeid – kõik sõltub sellest, millist infot sul parajasti vaja on. Teadvuse sees on väga erinevaid tasandeid. Kuid esialgu on ikkagi mõtet kanaldada rohkem iseendale ning just vastuseid küsimustele, mida ühes või teises olukorras teha või kuidas mõnd probleemi lahendada, paludes arusaamist kõrgematest valikuvõimalustest. Sellest tasuks alustada, kui sinus just ei avane võime vahendada universaalsemaid tasandeid, mis mõningate inimestega tõepoolest juhtub, kes hakkavad kohe läbi tooma väga kosmilist informatsiooni. Põhimõtteliselt võime me kõik sinna välja jõuda, aga alustada tasuks siiski leebemast tasandist, isiklikest küsimustest ning liikuda järk-järgult universaalsemate tasandite suunas.

Kõige tähtsam kingitus kanaldama õppimise juures ongi see, et hakkame järjest enam leidma vastuseid iseenda seest ning meil pole enam vaja väliseid õpetajaid. Meil pole enam vaja oma jõudu ära anda ega minna kellegi teise käest küsima, mida ühes või teises olukorras teha. Meil pole vaja gurusid, kes meile ütlevad, mida me tegema peame, mis on meie jaoks õige või vale. Ükski teine inimene, ükskõik kui armastav ta ka ei oleks, ei saa täpselt teada seda, mis on teise jaoks õige. Isegi mitte siis, kui ta kanaldab. Näiteks, kui keegi sinu jaoks kanaldab, siis on see sinu jaoks õige vaid siis, kui juhtnöörid või vastused, mida sa vahendaja kaudu saad, hakkavad sinu sees tõena helisema ning resoneeruvad sinu sisetundega. Sel juhul teine inimene lihtsalt sõnastab ära selle, mida sa sisimas juba niigi adud. Kui aga seda helinat, seda äratundmist ei teki, siis tuleks vastust siiski edasi otsida – enese seest.

Püha geometria: pentagramm ehk tähtviisnurk

Täienduseks eelnevas kihistuses vaadeldud teemale, tuleb täheldada, et kuldsel suhtel põhineb ka üks kõige tähtsamaid ning samas kõige vastuolulisemalt tõlgendatud sümboloid püha geometria traditsioonis. See on **pentagramm** ehk tähtviisnurk, mis tegelikult kuulub samasse geomeetriliste vormide perekonda nagu **heksagramm** (kuusnurkne täht, mis põhineb Elulille geomeetrial), **oktagramm** (kaheksanurk – tuleneb kahest üksteist läbistavast ruudust, mis paiknevad üksteise suhtes 45-kraadise nurga all) ning **dodekagramm** (kaksteistnurk – koosneb kahest heksagrammist, mis on samuti üksteise suhtes 45-kraadise nurga all). Kuid erinevalt teistest sarnastest kujunditest, ümbritseb tähtviisnurka väga kummaline ning vastuoluline tähendusväli. Pentagramm on olnud sümboliks nõidade, paganate ning väga erinevatest traditsioonidest pärit müstikutele. Pentagrammi on kardetud ja kummardatud, väga vähesed on seda ignoreerinud. Nii Ameerika militaristid kui kommunistid Venemaal võtsid

pentagrammi kasutusele, et suurendada oma sõjalist võimsust (mis oli mõistagi selle algselt puhta väesümboli kuritarvitamine).

Kuldse suhte lahtirullumine tähtviisnurgas ja inimkeha (mis samuti proportsionaalselt kuldlõikel põhineb) tähtviisnurga sees.

Kuigi tähtviisnurgale võib omistada palju erinevaid tähendusi sõltuvalt kontekstist, milles seda salapärast sümbolit vaadelda, on pentagrammi algupära seotud loodusrahvaste arusaamadega maailmakõiksusest ning seal valitsevatest algjõududest. Ometi muutis kristlik kirik pentagrammi teatud põhjustel sihilikult saatanakummardamise sümboliks.

Miks? Tähtviisnurk ehk pentagramm oli üks kristluse-eelne ususümbol, mis tähistas midagi, mida ametlikku ristiusku ei kaasatud – nimelt **Taevase Jumalanna** aspekti. Muistsed inimesed nägid maailma kahe teineteist täiendava vastandpoole täiusliku koostoimena ning püüdsid säilitada mees- ja naisalge, *yin*'i ja *yang*'i vahelist tasakaalu. Üks kristliku kiriku suurimaid moonutusi oligi selle tasakaalu ja harmoonia rikkumine, kui kustutati algkristlaste pärandi hulgast kõik viited pühale naiselikkusele – Taevase Jumalanna aspektile, keda Kristuse kaasajal kehas tas tegelikult Maarja Magdaleena, Jeesuse kõige tähtsam õpilane ning abikaasa. (Vähemalt seda fakti on paljud ajaloolased tänaseks juba mitmete viimase saja aasta jooksul leitud käsikirjade põhjal tõestada suutnud.)

Siiani oleme vaadelnud meis peituvat mees- ja naispoolt kahes erinevas konfiguratsioonis. Oleme käsitlenud mees- ja naispoolt, mis toimivad isiksuse tasandil, tähendades eelkõige vasaku ja parema ajupoolkera vahelist koostoimet (see on siis mõistuse tasand). Oleme vaadelnud ka Jumaliku Ema ning Isa printsipi, kus Ema väljendab jumalikku armastust ning Isa jumalikku väge, ja kus nende kahte aspekti koostoimes saab ilmutuda Jumalik Laps, kelles kehastub jumalik tarkus ehk *Logos*. Tegelikult tähistabki ka tähtviisnurk seda last, õigemini selle lapse naiseliku aspekti, Tütre aspekti, tarkusest tulenevat väge. See on kõiges manifesteerunud peituv püha naispool – Taevane Jumalanna (*Sofia*), kellel on võime kehastuda, väljendades Jumalannat kogu looduses, aga ka inimeses, kaotamata siiski algset sidet kõiksuse tervikuga. Kui võrrelda Taevast Jumalannat Jumaliku Ema printsibiiga, siis näeme, et Jumalik Ema on puhas kosmiline algjõud – Armastus, mis voolab välja otse Alg-Allikast. Taevane Jumalanna jälle on ühelt poolt kosmiline naispoole tarkus, teiselt poolt aga jumaliku naispoole mõnevõrra tihenunud väljendus, mis seob kosmist Ema kehalisuse ning Maaga. Oma kõige spetsiifilisemas tõlgenduses sümboliseerib tähtviisnurk ehk pentagramm Veenust – naiseliku seksuaalarmastuse ja ilu jumalannat, kusjuures seksuaalsus tähendab siin kontekstis eelkõige määratud loomisväge ja viljakust (nii füüsilist kui vaimset), mis ongi seksuaalenergia kõrgeim väljendus ning Jumalanna tegelik olemus.

Muistsed inimesed teadsid, et „nii nagu ülal, nõnda on ka all“ ning seetõttu pöörati suurt tähelepanu taevastele rütmidele, olles veendunud, et see, mis toimub tähtedel, mõjutab omakorda Maad ning kõike elavat sellel. Jumalanna Veenus ning planeet Veenus olid muistsete inimeste jaoks sünonüümid. Jumalannal oli oma koht öötaevas ja ta kandis sõltuvalt kultuurist erinevaid nimesid – Veenus, Ehatäht, Ištar, Astarte – kõik need nimed tähistasid vägevat naisjõudu, mis sidus Maa-Ema ja seal elava kõiksuse tervikuga läbi püha naiselikkuse printsibi. (Muide, planeet Veenus joonistab iga nelja aastaga taevaalaotusel liikudes *täiusliku* viisnurga. Seda fenomeni jälginud muistseid vaatlejaid üllatas nähtu nii väga, et Veenusest ja selle viisnurgast saigi täiuslikkuse, ilu ning jumaliku armastuse läbi ülendunud seksuaalsuse sümbol.)

Viisnurk on ka kujund, mis seob üheks viis elementi – maa, vee, õhu, tule ning eetri (praana) ehk puhta elujõu ning valgusarmastuse energia, mis läbib kogu loomingu, seda tervikuks sidudes. Nende viie elemendi harmoniseeritud koostoime, mida tähtviisnurk täiuslikult esindab, on aga läbi aegade teadjate jaoks olnud just see vägi, mis toob jumalikkuse keha tasandile, ülendades kehalisust ning avades inimeses nn imevõimed, samuti oskuse

tervendada ja harmoniseerida kõike ja kõiki enese ümber. Seega viitab Veenus seksuaalse energia puhtaimale väljendusele, ida traditsioonides kundaliniks nimetatud jõule, mis kolmanda silma ehk tarkuse tasandile tõusnult avab meile värava maagilisse maailma, kus võimalikuks saavad imed, sest kogu reaalsus ühendub tervikuks jumaliku naisjõu taasavastamisega kaasnenud loomisväe ilmumise kaudu.

Ja ometi on tähtviisnurka seostatud ka satanismiga, mille üks põhjus oli kindlasti vajadus varjata selle sümboli taga peituvat väge ning saladust. Juba algne roomakatoliku kirik moonutas tähtviisnurga tähendust, kustutades sajanditeks jumaliku naispoole olemasolu inimeste teadvusest. Ema-aspekti meenutas vaid Jeesuse ema Maarja, kes oli küll paljudes maades rahva poolt sügavalt armastatud, ent teoloogide jaoks siiski pea alati kõrvaline kuju. Kuid mis sai Maarja Magdalenast, Kristuse abikaasast? Tema tembeldati lihtsalt prostituudiks... Ja ometi on just jumalik naispool (nii Jumaliku Ema kui Taevase Jumalanna ehk Tütre aspektid) see jõud, mille abil on võimalik taas ühineda iseenda kõrgemate osadega ning leida teed ka Isa ja Poja olemuse tõeliseks mõistmiseks ning integreerimiseks enese sees.

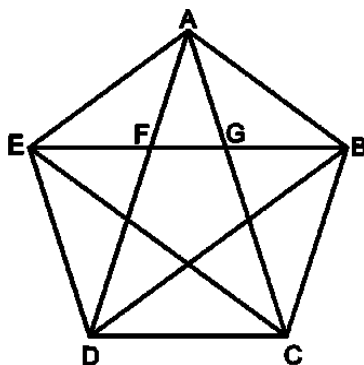
Miks? Sest Jumalanna aitab meil leida tee ühenduse juurde oma hingega. Hingega ühinemist sa tõenäoliselt juba kogesid, seega tead, kuivõrd täiuslik valgusolend on sinu hing. Sajandeid aga on hinge tähendust vääriti tõlgendatud. Hinge on vaadeldud kui kedagi, kes on ekslik ja võib isegi hukka saada.

Tegelikult on inimese hing alati olnud puhas jumalik alge, kes laskub kehasse ja ühineb isiksusega teadlikult ja täielikult alles siis, kui inimese isiksus selleks valmis on. Loomulikult poleks elu ilma teatava hingeühendusega üldse võimalik, kuna just hinge kaudu laskub kehasse elujõud ehk praana, aga ka eriline hinge energia, mis keha elustab ning inimesest inimese teeb. Kuid hing ise ei ole kunagi ekslik, sest pärineb teadvuse kõrgematelt tasanditelt, kus kõikteadmine on kogemuse osa. Iseasi on hoopis see, et hinge ülesandeks on õppida oma kõikteadmist ja täiuslikkust ka Maa peale tooma, rakendamaks seda siis siinses tihedamas maailmas. Kuid kuna isiksuse jaoks kaasneb sellega suur vastutus, saab teadlik läbipõimimine ning ühtesulamine hingega toimuda ikkagi alles siis, kui inimene on teinud oma elus teatud valiku ning otsustanud teostama hakata oma kehastumise tegelikku eesmärgi, mis alati taandub püüdele vaimsustada mateeriat – tuua paradiisi Maa peale. Et aga jumalik vaim saaks hinge kaudu samuti kehasse laskuda ning valgustunud isiksuse läbi siin maailmas toimida, peab ühendus hingega juba eelnevalt olemas olema.

Jumalik naispool – nii Taevane Jumalanna kui Jumalik Ema, kes on mõlemad siduja ja ühendaja rollis – on võtnud ülesandeks silla loomise erinevate dimensioonide ja tegelikkuste vahel, ühendamiseks Reaalsust üheks kauniks ja imeliseks tervikmustriks. Püha naiselikkuse aspekti, mille abil ka praktikas Jumala kogemus võimalikkuseks saab, on tundnud kõikide aegade ja eri traditsioonide müstikud, kuid laiemate hulkade eest on teadmisi sellise ühenduse loomise viisidest salajas hoitud. Miks? Sest sellega kaasneb suur vägi ja teadlikkus, mille tulemusena ei ole inimene enam ühegi süsteemi ja institutsiooni poolt manipuleeritav. Läbi aegade on püütud teed selle väe leidmiseks moonutada ja varjutada. Lisaks püüdis kirik inimest ja Jumalat (Isa) vahendava silla rolli endale saada, soovides Taevase Jumalanna kuju täielikult kõrvaldada ning igaveseks Tema imeline loomisvägi, mis igas inimeses algselt olemas on, läbi laimu ja hirmutamise pimeduse ning kurjuse sünonüümiks muuta.

Kui nüüd tulla tagasi püha geometriasse kätketud informatsiooni juurde, siis näeme, et tähtviisnurk ehk pentagramm on iseenesest hämmastav kujund. Kuigi selle tähendusest on palju räägitud, jääb sageli kahe silma vahele pentagrammi seos kuldlõike proportsiooniga.

Suhted ning jadad, mis baseeruvad ϕ -1, läbivad aga kogu pentagrammi geometriat.

Siin näeme, et suhe FG ning EF -i vahel on ϕ , niisamuti on suhe EF ja EG vahel ϕ ja ka suhe EG ja EB vahel on jällegi puhas kuldlõike proportsioon, jne, jne.

Kui vaadelda neid pentagrammis läbipõimuvaid ning üha korduvaid kuldlõike proportsioone moodustavaid jooni, siis kerkib meie ette kõikide esoteeriliste traditsioonide ees olnud põhiküsimus – kuidas siis ikkagi kasutada neid teadvuses peituvaid subtiilseid vägesid, et ümber vormida ning transformeerida meie tavakogemust reaalsusest, jõudmaks valgustumiseni? Vastust on püütud leida erinevaid tehnikad välja töötades, äratamaks teadvuses uinuvaid jõude. Ka käesoleval kursusel oled mitmete selliste tehnikatega tutvunud ning tutvud edaspidi veelgi.

Sellised tehnikad on vaid üks väike osa iidsest kunstist, mida võib nimetada ka maagiaks, ehkki sõnal maagia on rikutud tähendusväli, nagu meil eespool juttu oli. Iseenesest ei ole aga maagias midagi kurja (ehkki maagiliste teadmiste rakendamisel võib muidugi eristada nii valget kui musta teed). See on alati olnud eelkõige viis avada inimeses peituvat potentsiaali. Nn kurjus on pigem olnud see jõud, kes on püüdnud selle potentsiaali avanemist igati takistada. Ka on kultuurides, mida kaasaegses lääne ühiskonnas patroniseerivalt „primitiivseteks“ nimetatakse, maagia lihtsalt osa igapäevaelust, olles põimunud igasse hetkesse inimese elus. Üksnes nn arenenud kultuurides on inimesed kaotanud sideme enese ümber toimivate maagiliste jõudude tantsuga.

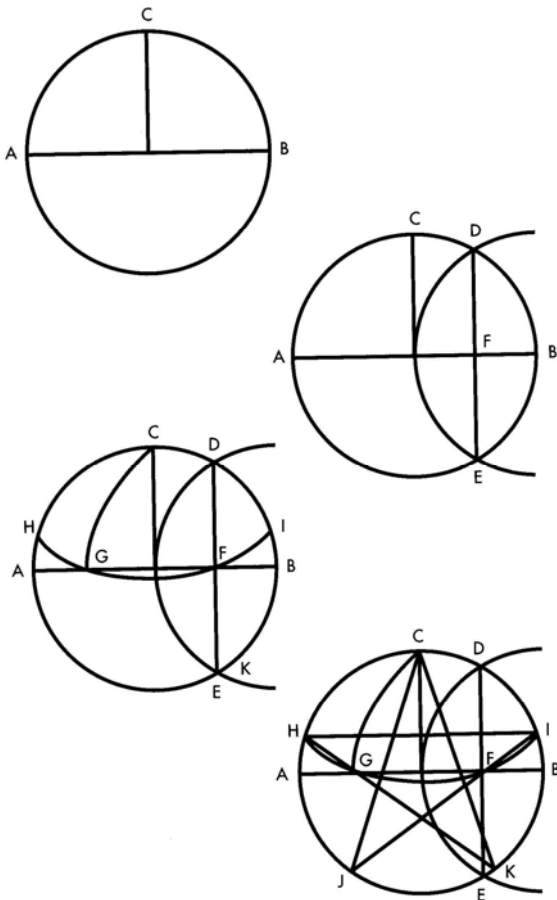
Kui nüüd keskenduda pentagrammile kui selle saladusliku maagilise väe sümbolile, siis tuleb taas toonitada, et maagia ongi eelkõige kunst saavutamaks kontakti algse eneses ning kõiksuses peituva jumaliku loomisväega, mille tulemuseks on aga ka isikliku väe oluline suurenemine. Praeguses kontekstis omandab pentagramm ehk tähtviisnurk meie jaoks küll **puhta** väe sümboli tähenduse, kuid siiski on oluline meenutada, et väe omandamisega kaasneb alati ka väljakutse, sest kuidas ikkagi rakendada eneses ärkavaid võimeid nii, et need tooksid hüvangut kõigele elavale? Kuidas võtta enda peale vastutust, mis väega alati kaasneb?

Kui oled neile küsimustele leidnud enese seest vastuse, siis hakkab sinu sees tasapisi avanema ka uks Taevase Jumalanna tarkuse juurde. Tema vägi on piiritu ning selle avastamisega iseendas avaneb inimese ees täiesti uus arusaamine maailmatervikust. Seda tarkust vahendab sulle ka sinu vaimse tasandi õpetaja, kui selleks valmis oled.

HARJUTUS

Selle harjutuse jaoks, mille eesmärgiks on luua vaid sirkli ja joonlaua abil korrapärane tähtviisnurk, alusta sellest, et joonestad ringi ning jaotad selle eelnevatel nädalatel õpitud meetodil (vt ringi kvadratuur) neljaks. Tegelikult vajad sa vaid kolme ringi neljaks jaotavast punktist, mis tähistavad siis ringjoone ning risti lõikumist – horisontaalse joone kumbagi

lõpp-punkti ja vertikaaljoone ülemist lõpp-punkti. Tähistame esimesed kaks punkti tähtedega A ja B ning kolmanda punkti C-ga.

Võttes aluseks joonisel oleva ringi raadiuse, aseta sirkli teravik punkti B ning tõmba kaar läbi ringi keskpunkti, nii et see lõikuks ka algse ringiga, moodustades vesica piscise. Tähistame saadud kujundi pikitelje lõpp-punktid ringjoone ning kaare lõikumispunktides tähtedega D ja E. Joonlaua abil saad sirge DE. Tähistame F-ga punkt, kus DE lõikub AB-ga.

Aseta sirkli teravik punkti F ning muuda sirkli haaret nii, et see ulatuks täpselt punkti C ringi ülaservas. C-st tõmba kaar AB-ni, märgistades saadud punkti G-ga.

Edasi vii sirkli teravik punkti C ning muuda raadiust nii, et pliiaatsiga ots ulatuks G-ni. Tõmba kaar, mis lõikub algse ringjoonega ja tähistame saadud punktid H ja I-ga. Viies sirkli teraviku punkti H saad ringjoone alaosa määrata esmalt punkti J ning lähtudes I-st ka punkti K.

Tõmba sirged CJ, JI, IH, HK ja KC, viies lõpule pentagrammi joonestamise.

VII kihistus labürindis: V tšakra

Olemegi jõudnud oma rännakul seitsmenda kihistuseni ning selleks on viies tšakra – kurgukeskus, millega kaasneb väljakutse väljendada oma tõde. Meie teekond labürindis hakkab lõpule jõudma ning varsti leiamegi end labürindi keskmest – oma südame pühast ruumist, paigast, kust kõik tegelikult alles alguse saab. Hetkel oled sa aga läbistamas viimast kihistust, mis sind su südame pühast ruumist veel lahutab, ning sa leiad end seismas silmitsi väljakutsega – **sõnastada oma tõde**. Suudad sa väljendada kõike seda, mida oled antud protsessi jooksul kogunud või enda jaoks lahti mõtestanud?

Oma tõe tundmine annab meile vajaliku toetuspinna, et võiksime alustame loomist, et meis võiks avaneda võime luua oma ellu uusi olukordi, mis on juba rikastatud kõrgemalt tasanditelt tuleva tarkuse ning armastuse poolt.

Kuid mis on tõde? – Jumalik Tõde (suure algustähega) on Elu ise, see on kõikeläbistav vibratsioon, mida saab küll Loomingu eri osades eri dimensioonides ja eri indiviidide poolt eri aegadel väga erinevalt määratleda, kuid oma olemuselt jääb Jumalik Tõde alati samaks.

Siiski vajab Absoluutne Tõde pidevalt üha uut läbitunnetamist. Kord juba sõnastatud tõesid on ikka ja jälle vaja uuesti lahti mõtestada ning ümber sõnastada, et jumalik vibratsioon neis säilida võiks, sest on oht, et sõnastatud tõde muutub dogmaks, kivistub ja – sureb.

Et Tõde oleks meie jaoks elav, peab tal olema võimalus olla liikumises ja muutumises.

Meie tiheduses ei saagi Tõde kunagi lõplikult sõnastada. Alati jääb lahtisi otsi, väärarvustuste võimalusi, moonutusi. Ja seepärast ei saa ka pakkuda Tõde kunagi

valmiskujul – täielikult sõnastatuna. Saab pakkuda informatsiooni, mis võib Tõele viidata, Tõe juurde juhatada, aga igauks peab informatsiooni, millega ta kokku puutub, ise oma südames läbi katsuma ning siis tunnetama, kas see on tema jaoks tõene või mitte.

Muidugi on ka igas religiooses süsteemis olemas omad pühad tekstid, kus ei püütagi Tõde niivõrd sõnastada, kui võrd piltlikult edasi anda Tõe vibratsiooni. Need tekstid on sageli vastuvõetud kõrgematelt olemistasanditelt kas läbi ilmutuse või kanaldamise teel ja enamasti on nad kodeeritud, et säilitada informatsiooni, mida võib-olla alles kauges tulevikus lõplikult lahti mõtestada suudetakse.

Praegusel ajastul on maailm üle ujutatud kõikvõimalike teooriatega, et pakkuda vastuseid inimkonda aastatuhandeid vaevanud küsimustele ning otsijail on väga raske selles infopuutuses orienteeruda. Ja sageli on väga raske teri sõkaldest eristada. Siiski on olemas mõned kriteeriumid, mille järgi seda teha saab. Kõige olulisem kriteerium on jumaliku, tingimusteta **Armastuse** väärtustamine indiviidi arengus. Ilma armastuseta vaimset arengut ei toimu, toimub vaid indiviidi ego ületähtsustamine, mis juhib teda aga järjest suuremasse eraldatuse illusiooni ja üha kaugemale oma tõelisest teest.

Ja ometi viib Jumalani (Tõeni) palju erinevaid teid. Iga tee on unikaalne, püha ja väärtuslik. On väga palju informatsiooni, mis püüab neid erinevaid teid kirjeldada ja sõnastada. Ka on palju erinevaid meetodeid, mis aitavad sellel teel püsida ja mis kõik kellegi puhul toimivad.

Kui inimene juba oskab vahet teha, milline tee on tema arusaamise järgi jumalik ja milline mitte, siis on tal ikkagi raske valida nende paljude “õigete” teede vahel. On selliseid otsijaid, kes tahavad läbi proovida kõike uut, millega nad kokku puutuvad ning sageli raiskavad mõttetult oma aega, raha ja energiat. Siis on jälle neid, kes on väga kahtlustavad ja ettevaatlikud ning valmis kõike uut, mida neile näidatakse, igaks juhuks kohe üle parda heitma juba ainuüksi sellepärast, et see tundub algul liig harjumatu.

Kuidas siis leida keskteed? Aga nii, et tuleb kuulata oma südant, mitte oma hirme ega ka mitte kirge kogeda alati midagi uut ja erutavat. Südame kõne on küll vaikne, kuid usaldusväärne. Meie süda teab, mida me vajame ning milline õpetus meid edasi viib. Ja see, mis toimib ühe jaoks, ei pruugi teise jaoks üldse vajalik olla. Samas ei saa välistada ka võimalust, et pole lihtsalt õige aeg.

Ning siinkohal oleks oluline rõhutada ka **sallivust** teiste õpetuste suhtes, teistsuguste teede suhtes. Meil ei ole vaja kritiseerida teisi selleks, et ennast oma teel paremini tunda. Pigem tuleks rõõmustada, et on ka teisi, kes on leidnud oma tee, mis sellest, et nende tee meie omast erineb. Ja isegi kui meile tundub, et nad eksivad või on sattunud mõne nn väärdõpetuse küüsi, ei ole meie asi kohut mõista. Pigem tuleks neid inimesi toetada ja kui jutuks tuleb, siis lihtsalt öelda välja oma tõde ning teha seda armastusega, sest ainult armastus on see ühendav jõud, mis tõstab meid erimeelsuste kohale, lubades meil tunda, et oleme kõik Ühe Jumala lapsed.

Oletagem nüüd, et oleme lõpuks oma tee leidnud. Oleme välja valinud kas ühe või ka mitmed omavahel sünergiat loovad infosüsteemid, mis meie sisemusega resoneeruvad, pannud neis väljendatud tões eneses kasvama ning uusi võrseid ajama. Oleme ka arendanud sallivust teistimõtlejate suhtes. Ometi peame me endale teadvustama, et mitte ükski õpetus ei saa hõlmata kogu Tõde, vaid saab sellele üksnes viidata ja pakkuda välja üht võimalikku vaatenurka, mis ei pruugi näiliselt üldse kokku langeda mõne teise inimese poolt järgitava uskumuste süsteemiga ja ometi on see teine inimene samuti teel Jumala poole ning ka tema taotluseks on toimida armastuses.

Kuidas siis ikkagi saab nii olla, et paljudel on õigus, aga infosüsteeme võrreldes, leiame tohult palju ebakõlasid ja vasturääkivusi? Kuidas see saab nii olla, et Tõe vibratsiooni

võib tajuda kõige erinevamate uskumuste süsteemides? Milleks siis ikkagi selline segadus? Kus on Tõde?

Tõde on seal, kus on Jumala ligiolek. Kui meie teadvus puutub kokku informatsiooniga, mille taga on armastuse, valguse, tarkuse, ühtsuse ning kõrgema tahte täitmise taotlus, siis loob see informatsioon (juhul kui ta rahuldab ka meie intellektuaalseid vajadusi leida vastuseid küsimustele jumalike müsteeriumide tähenduse kohta) teadvusesse nn puhta ruumi, mille vibratsioon erineb argimõtete saginast. Seda ruumi vajame me selleks, et Looja saaks meid täita oma valguse ja armastusega, oma kohalolekuga, Tõe vibratsiooniga. Sest alles siis saame me Tõde oma südameis ära tunda.

Tõde ei ela kunagi sõnades, vaid meie südames. Kuid õigel hetkel ja õige vibratsiooniga öeldud sõnad, mis ilmselt peavad ka mingil moel rahuldama meie intellektuaalseid vajadusi, võivad vallandada meis Tõe kogemuse.

Mis puutub intellekti, siis ainult intellektile toetudes, võib kõiki teooriaid nii tõestada kui ka ümber lükata. Ja ometi on ka intellektil, meie eristamisvõimel väga suur väärtus. Juba Buddhagi ütles, et ühtegi õpetust ei tohi ilma läbi kaalumata omaks võtta. Seega on ka skeptilisus igati omal kohal. Aga kui me kuulame iseennast ja oma sisemist juhtimist, järgime oma südame kutset, siis valime just selle tee või meetodi, mis meis ühel või teisel eluperioodil vastu helisema hakkab.

Meie kõigi teekonnad on unikaalsed ja pühad. Ja samas teeme me kõik vigu, et võiksime oma vigadest õppida. Meie eludes on perioode, kus üks õpetus meis vastu heliseb ning siis saab see periood järsku läbi ning me teeme 180-kraadise pöörde ja valime väliselt hoopis teistsuguse õpetuse või meetodi, mis esialgu tundub täieliku vastandina eelmisele. Aga ühel hetkel, kui me hakkame oma teekonnal üha rohkem sügavuti minema, mõistame, et õpetused, mis näiliselt omavahel sobimatud tundusid, täiendavad üksteist suuremas plaanis ning see, mida me väärtustame ühes, aitab meil paremini mõista ka teist. Ja me saame äkki aru, miks meie teekond on olnud just selline, nagu ta olnud on. Me mõistame, miks oleme ühel või teisel eluetapil vajanud üht või teist õpetust või õpetajat. Siis suudame me olla tänulikud kõikide kogemuste eest ning jõuame viimaks välja selleni, et laseme end Kõikjaloleval Vaimul enesel õpetada ja juhtida ning ei vajagi enam raamistikku, väliseid õpetajaid ega piiritletud õpetusi.

See aga nõuab väga suurt sisemist vabadust.

Aga kui me oleme leidnud Tõe ja see on Jumala pidev ligiolek meie eludes, siis oleme me saanud vabaks, sest ainult Tõde teeb **vabaks**.

Kui oled mõistnud oma tõde, mis hetkel sinu jaoks kehtib, siis seisab sinu ees, nagu öeldud, esimese väljakutsena selle sõnastamine iseenda jaoks. Teiseks väljakutseks on aga leida enesest julgus seda ka teistele väljendada ning oma tõe eest seista, kui olukord nii nõuab...

Siis saab jumalik loovus sinust takistamatult välja voolama hakata. Sest kui sa toetud oma tõe (jättes sellele küll alati ruumi muutuda ning täiustuda), kui sa vibreerid oma tões, kehastades seda, millesse usud, siis saad sa seda ka ümbritsevatele jagada, tuues palju valgust, armastust ja uuenemise lootust sellesse maailma siin.

NB! Väljenda oma tõde, pannes punktide kaupa kirja selle, millesse sa usud. Võid jäädvusta tunde, mis sinus oma tõe väljendamisega esile kerkib, ka mandala joonistamise abil.

Veel kanaldamisest ehk suhtlemisest kõrgemate maailmadega

Üks viis leida tee, kuidas oma tões elada ja vibreerida, on pidev suhtlemine kõrgemate maailmadega, mida võib nimetada ka kanaldamiseks. Et mõista, mida tähendab kanaldamine selle sügavaimas tähenduses, tuleks esmalt lahti lasta oma eelarvamused ning unustada kõik see, mida oled seni teadnud. Osa informatsioonist, mis kanaldamise teel teatavaks saab, kinnitab küll igati sinu eelnevaid teadmisi, sünteesides neid, teine osa väljub aga sageli harjumuspärastest raamidest ning võib sind tõsiselt üllatada. Siiski on sellisel viisil saadud informatsioon, mis pärineb sinu kõrgeimalt õpetajalt, alati kooskõlas sinu sügavaima sisetundega. Kanaldades püüa end avada energiatele, mis sinust sel ajal läbi voolavad. See aitab neil energiatel sõnadeks vormuda. Ja kui kuulad kanaldamas teisi või loed kellegi poolt kanaldatud teksti, püüa mitte jääda kinni sõnadesse, vaid loo kontakt piltidega, mis avatuse korral ilmuvad teatud meeleseisundis öeldud sõnade mõjul sinu teadvuseruumi. Seepärast ei tasugi kanaldatud informatsiooni võtta täht-tähelt – üksnes vasaku ajupoolkeraga.

Tegelikult on nii, et kui me väljendame end verbaalselt, siis on **sõnade taga alati pildid**. Need pildid sõltuvad meie teadvuseseisundist. Paraku kogeme me siin reaalsuses sageli seda, et räägitakse üht, aga pildid, mis kaasnevad, väljendavad midagi muud. Sõnad nagu üritaksid edastada üht kontseptsiooni, kuid sõnade taga võib peituda hoopis teistsugune pilt. Ja see on tekitanud olukorra, kus paljud meist on sulgenud oma tunnetuse, et mitte kogeda segadust, mis tekib siis, kui räägitakse üht, aga tunne (ehk pilt) on hoopis teine.

Et avaneda kõrgemate reaalsuste kogemisele, on tähtis viia tasakaalu oma intuiitvne ning loogiline mõtlemine, tasakaalustada pildid ja sõnad enese sees. Kanaldamisel kasutame neid mõlemaid. Meie intuitsioon on tegelikult alati teadlik sellest, mis toimub. Meie intuitsioon teab, mis peitub sõnade ning nähtuste taga. Veelgi enam, parem ajupoolkera, meie naiselik pool, teab ka seda, et kõik on üks, kõik on Jumal, kõik on puhas valgus, puhas armastus. Kuid meie eristav mõtlemine, vasak ajupoolkera, mehelik mõtlemine (võib ka öelda – lineaarne mõtlemine) tahab kõike lahterdada, paika panna, järgi kontrollida, analüüsida. Iseenesest on see väga väärtuslik, sest analüüs on arengut käivitav ning viib edasi. See on teadvuse see aspekt, mis vajab liikumist ja muutumist ning käivitab seetõttu ka loomisprotsessi enese, ehkki **loomisvägi**, mis ei tunne oma teel takistusi, tuleneb alati just meie intuiitvsest, naiselikust mõistmise ning armastuse võimest – teiste sõnadega, jumalanna aspektist meie sees.

Intuitsiooni usaldamine on kindlasti üks olulisemaid faktoreid kanaldama õppimisel. Seega tuleb meil hakata järjest enam usaldama oma sisetunnet ning lasta sel vormuda sõnadeks, et meie sees olev teadmine (ja meis on olemas kõikteadmine), saaks siseneda ka tavateadvusesse. Siis saame me seda rakendada argisituatsioonides ning kergendada oluliselt oma edasiminekut.

Ükskõik, kas kanaldame oma kõrgemat mina, kaitseinglit või vaimse tasandi õpetajat, saame alati sõnumeid, mille järgi toimimine viib meid kooskõlla kõrgema plaaniga.

Ka siis, kui kuulame oma **intuitsiooni** – ning intuitsiooni kaudu räägib meiega enamasti meie kõrgem mina –, häälestume me kõrgema plaaniga. See, mida me nimetame intuitsiooniks, võib meid vahel takistada tegemast midagi, mis loogilise mõistuse järgi tundub õige, ainuvõimalik ning tähtis. Ja võib-olla ongi see, mida teha tahame, iseenesest õige, ainult et selleks ei ole kätte jõudnud veel õige aeg. Ja siis kõrgem mina, toimides läbi intuitsiooni, takistab meid. Me ei pruugi oma loogilise mõtlemisega arugi saada, miks intuitsioon meil näiteks takistab kuhugi toredasse kohta minemast või tegemast midagi tavamõistuse seisukohast õiget ja head, kuid asi on selles, et tehes seda nn õiget asja valel hetkel, tekitaksime nii enda kui teiste eludes kaost.

Tegelikult teeme oma tavaelus väga palju sellist, mis on mõnes mõttes liigne energia raiskamine ning me saaksime samu tulemusi ka väiksema jõukuluga, väiksema võitlusega, kui

jälgiksime oma intuitsiooni ning teeksime asju siis, kui on õige aeg. Teatud arenguetapil on võitlemine küll ilmselt vajalik, aga nüüdseks oled sa tõenäoliselt jõudnud juba sellesse punkti, kus tahaksid edasi minna mööda kõige otsemat teed ning mitte teha enam niipalju juhuslikke valikuid. Sest **alati on kõigis situatsioonides olemas kõrgemad valikud** ja valikud, mis on ka head, sest tegelikult pole ühtegi halba valikut. Kõik valikud pakuvad õppetunde ning lõpuks läbistame oma õppetunnid nii ehk teisiti – iseasi, milline on sealjuures meie edasiliikumise sujuvus ja voolavus. Meenuta, et maine teekond võib olla palju nauditavam ja rõõmurohkem, kui loobume võitlusest ja rabelemisest. Siin saab meid aga aidata see, kui avame end **seestpoolt tulevale juhendamisele**.

Vaimse tasandi õpetajad ja juhendajad, kes asuvad kõrgemates dimensioonides, ei suru meile kunagi midagi peale, vaid näitavad meile meie ees olevaid valikuid. Nad tõestavad meile, et meie ees on igal hetkel rohkem valikuid, kui suudame seda oma argimõistusega haarata. Mingis olukorras võime arvata, et saame teha ainult kas seda või seda. Me näeme enese ees olevat kaht võimalikku teed. Aga kui me võtame ühendust oma juhendaja või õpetajaga, siis selgub, et tegelikult on meie päralt palju rohkem valikuid ning need valikud põhinevad sageli sellel, kuidas muuta oma suhtumist asjadesse ja olukordadesse. Ja kui me muudame oma suhtumist, kui me tõstame oma sagedust, siis võime avastada, et mõnest täiesti väljapääsmatust olukorrast võib meie ees järsku avaneda üks uus uks ning me leiame, et oleme antud olukorrast väljas ning hoopis laiemal ja avaramal tasandil. Seda kõike on võimalik saavutada, kui kuulame sisemist juhtimist ning usaldame oma intuitsiooni, mille abil meie teejuhid ja vaimse tasandi õpetajad meiega sageli suhtlevadki.

Keeruliseks teeb asja aga see, et meie juhendajad austavad **vaba tahte seadust** ning ei sekku mitte kunagi siis, kui oleme kindlalt otsustanud teha midagi muud, kui see, mida nemad meil teha soovivad. Ning nad lasevad meil armastavalt teha seda, mida oleme otsustanud teha, olles ikkagi valmis igas olukorras pakkuma oma toetust. Oletame, et teeme mingi valiku, mis polnud kõige kõrgem valik antud olukorras ja see viis meid kitsikusse, kuid meie õpetajad ning kaitseinglid ei jäta meid sellepärast veel maha. Nad on meie kõrval ja näitavad meile igas olukorras kätte teeotsa, mis viib meid taas avaruse ning oma kõrgema tee poole.

Kuidas teha vahet kõrgemal juhtimisel ning oma ego soovidel ja hirmudel, mis meid samuti liigagi sageli juhivad? Võtmeks on enese vaatlemine, oma keskme tundmine. Meil tuleks jälgida, millises seisundis on sõnumi saamisel meie teadvus, milline on meie vibratsiooni sagedus. Me ei saagi oma juhendajaid kuulda teadvuses seisundis, kus meid näiteks valitsevad tugevad emotsioonid, sest siis on ego häääl väga vali ning see üritab meid juhtida mõne teistsuguse raja poole. See pole ka halb, sest halba kui niisugust kõrgemast vaatepunktist vaadatuna polegi. Määravaks saab meie jaoks pigem see, kas meie kogemused on meie jaoks meeldivad või mitte ning milline on meie teadvuses seisund neid läbistades.

Ohud kanaldamisel

Kanaldamise puhul on olulised kaks momenti. Esiteks, sarnane tõmbab sarnast. Seega vastavalt inimese taotlustele tõmbab ta vaimsest maailmast olendeid ligi. Teiseks, armastuse- ja ühtsuseolendid ei avalda kunagi survet ega jaga käsklusi. Nad austavad vaba tahet ning mitte kunagi ei tekita nende kohalolek kaost. Nad tulevad siis, kui neid kutsutakse ega võta lihtsalt kontrolli üle. Valguse- ja armastuseolendid (alates viiendast dimensioonist) ei aja infot, mida nad edastavad, kuigi keeruliseks. Kõige sügavam tõde on alati lihtne ja ka lihtsalt väljendatav. Isegi loomise põhiprintsiibid taanduvad väga lihtsatele reeglitele.

Infot on väga palju. Me elame ajal, mil valitseb infouputus. On hulgaliselt olendid, kes teavad universumi(te)s valitsevatest seadustest võrratult rohkem kui meie. Nende tarkus ja vägi võivad ju kütkestada, ent ometi – kui on puudu üks oluline komponent – ei saa me neid

teadmisi rakendada selliselt, et see tooks kõikidele hüvangu. Ning see oluline komponent on **armastus** – just tervendava, loova, tasakaalustava ja ülesehitava energia tähenduses.

Seepärast tuleks sul ise otsustada, keda sa kanaldada soovid, ning kutsuda oma energiavälja üksnes olendeid, kes esinevad Kõikse Allika Valguse ja Armastuse nimel. On vaja õppida vahet tegema erinevatel teadvustasanditel, kes meiega kontakteeruda püüavad. See, et olend on nähtamatu ning esindab n-õ vaimset maailma ja omab ka suurel hulgal energiat/informatsiooni, ei taga veel, et tegemist on Ühtsusest tulevaga olendiga. Ainus indikaator, mis meil vahettegemiseks on, on **südametunne**. Meie süda ütleb meile, kellega tegu on.

Loomulikult on meie eesmärk pikemas perspektiivis tingimusteta suhtumine kõigesse ning kõigisse. Kuid algul, kui me ise pole veel ühtsuses (ja me alles kasvame sinna järkjärgult) tuleb meil teha valik nende jõudude vahel, kes ON ühtsuses ning nende vahel, kes seda ei ole.

Kuidas neil siis vahet teha? Polaarsuses eksisteerivad olendid avaldavad sageli survet ning jagavad käske (isegi ähvardavad), tuues sageli ettekäändeks teiste teenimise ülla eesmärgi, mille tulemuseks on aga tavaliselt see, et inimene kaotab oma tee, vähendab ennast ja oma vajadused miinimumini, mis – ei kaota sugugi tema ego. Teine tunnus on, et polaarsuses eksisteeriv olend ütleb inimesele, et see inimene, kelle läbi ta toimib, on kuidagi eriliselt väljavalitud, tekitades antud inimeses üleoleku- ning kõrkusetunde. Kolmas tunnus on, et see olend teeb inimesest teatud viisil sõltlase oma energiast ning hakkab teda kasutama oma tööriistana, arvestamata inimese vaba tahet, kasvõi näiteks dikteerides, millal ja millistel tingimustel ta infot annab. Jne.

Ühtsuseolendid ilmuvad kui pehme puudutus, isegi siis, kui energia on väga tugev. Neid tuleb kutsuda, kas teadlikult või lihtsalt seeläbi, et avame oma südame täielikult. Nad reageerivad armastusele. Nad on ise armastus, kuid see armastus ei ole siduv. Nad austavad meie vaba tahet – nad ei sekku meie ellu ega valikutesse iialgi vägivaldselt. Nad ei avalda survet. Nad jäävad alati armastavateks ning ülimalt kannatlikeks. Nad ootavad ära, kuni oleme valmis nendega koostööd alustama ning on alati kohal, et meie teekonda pehmedada ja kogemusi mahendada. Nende eesmärk on inimest julgustada, toetada ja aidata tal avastada, kes ta ise tegelikult on – osake Loojast, Jumala laps. Ja kui inimene ärkab unest ja avastab, kes ta on, siis on kogu tarkus ning teadmised nagunii tema käeulatuses. Ja siis on ta ka valmis neid kasutama. Mitte enne.

Väljakutseseedus: Vaimse väljakutseseeduse järgi näitab kehastumata olend oma tõelist olemust või kaob, kui esitad talle kolm korda Jumala (või Kristuse) nimel väljakutse. Sinu ülesanne on vahet teha heal ja halval ning esitada väljakutse, kui sul on kahtlusi ning muuta siis oma valgus sedavõrd eredaks, et pimedus ei saa seda mõjutada. Väljakutset võib esitada järgmiselt: “Jumala nimel ning kogu Valguse ja Armastuse nimel, kes sa oled ning millise eesmärgiga mulle lähened?” Neid sõnu tuleb korrata kolm korda ning vastus tuleb, tõenäoliselt tugeva mõtteimpulsi kujul, mis siseneb otse su teadvusesse kui mulje või aisting. Kui olend on öelnud oma nime, siis võib küsida edasi: “Kristuse nimel, ütle mulle, kas tuled kõige kõrgemast ning puhtamast Valgusest?” Jumala nimel või Kristuse nimel ei ole kellelgi julgust valetada. Valgusel on aga palju tasandeid ning kehatud olendid, kes teiega kontakti võtta püüavad, võivad olla nii petturid kui imelised meistrid ning õpetajad. Sinu ülesanne on neil vahet teha ning vaimne väljakutse seedus võimaldab sul vahettegemist õppida. See seedus on selleks, et sind kaitsta. Kui kahtled, kellega on tegu, katsu alati järele neid, kes püüavad siseneda su ruumi. On ka palju neid kehatuid olendeid, kes otsivad abi. Seepärast võid alati paluda ingleid, et nad võtaksid hoole alla olendi, kes sinu ruumi siseneda püüab.

Püha geomeetria: ringi kvadreerimine

Püha geomeetria alaste otsingute ja uuringute tuum, loendamatu generatsioonide ülilm eesmärk ja kõikide pingutuste siht on toiming, mida tuntakse nimetuse all „ringi tegemine ruuduks“ ehk **ringi kvadreerimine**. See tähendab sellise ruudu ja ringi konstrueerimist, millel on 1) täpselt võrdne pindala või 2) võrdne übermõõt. Esmapilgul võib see näida lihtsa ülesandena, kuid tegelikult on siin tegemist püha geomeetria traditsiooni keskse küsimusega.

Ruutu on väga lihtne mõõta. Kui soovid teada saada ruudu perimeetrit, tarvitseb sul vaid mõõta ära ühe külje pikkus ning korrutada see neljaga. Kui soovid teada saada ruudu pindala, tarvitseb sul samuti mõõta ära ühe külje pikkus ning korrutada see iseendaga – võtta külje pikkus ruutu. Siin ei ole midagi mitmetähenduslikku ega keerulist.

Ring seevastu on väga keeruline kujund, kui on vaja välja arvutada selle mõõtused, sest suhe ringi diameetri ning übermõõdu vahel on arv pii (3,1415...), üks tuntumaid irratsionaalsete arvude seas. Kuna piid ei saa kunagi numbrite abil lõplikult väljendada, saad sa täpselt teada vaid üht – kas ringi übermõõtu või diameetrit, aga mitte kunagi mõlemat – ning siin peitubki ringi kvadreerimisega seotud raskus, mida polegi võimalik päriselt ületada. Tegelikult on matemaatikud juba kaua aega tagasi tõestanud, et ringi kvadreerida ei ole geomeetriliste vahendite abil võimalik. Seda lihtsalt ei saa teha. Kuid see ei tähenda, et ei tasuks proovida. On palju klassikalisi meetodeid, mille abil see ligilähedaselt siiski võimalikuks osutub, kusjuures erinevus mõõtude vahel on nii väike, et seda silmaga ei erista. Siin peitub meie jaoks üks tähtis sõnum.

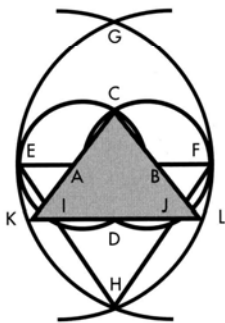
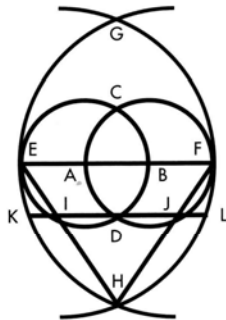
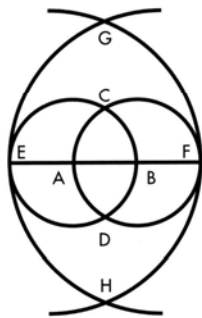
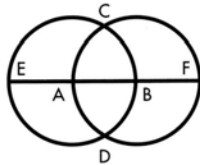
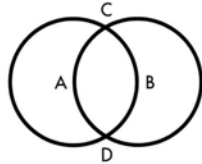
Traditsioonilises pühas geomeetrias kasutatakse ringi sageli vaimse maailma sümbolina, samal ajal kui ruut esindab viie meelega abilitajutavat maailma. Püüd neid kahte tasandit kohakuti viia, mis tähendab siis kas vaimu laskumist materiasse või materia töstmist vaimsele tasandile, on alati olnud keskseks eesmärgiks kõikides müstilistes ja maagilistes traditsioonides. See on ka käesoleva kursuse teema – uurida paradiisi Maa peale toomise võimalikkust meie eludes. See on vaimu laskumine kehasse läbi silla loomise iseenda olemuse erinevate tasandite vahel. See on ka valguskeha aktiveerimise geomeetiline alus.

Kui teed ringist (vaimust) ruudu (materia), siis tähendab see seda, et oled saavutanud oma eesmärgi nii ligilähedaselt ideaalile kui see vähegi võimalik on. Ent ometi jääb alati arenemisruumi. Kui oled kvadreerinud ringi, oled viinud harmooniasse Taeva ja Maa enese sees ning saavutanud sellise täiuslikkuse, mida inimkehas üldse on võimalik saavutada. Ja ikkagi, kui oled selle ülesande lahendanud, tuleb sul tulemus lahti lasta ja edasi liikuda...

HARJUTUS

Nagu öeldud on püha geometria traditsioonis palju meetodeid ringi kvadreeerimiseks, kusjuures tulemus jääb alati vaid ligilähedaseks. Meetod, mida meie siin kasutame, on üks lihtsamaid ning et seda teostada, tuleb sul rakendada ka eelnevatel nädalatel õpitut.

Alusta sellest, et märgistad lehele punkti A, tõmmates selle ümber vabalt valitud raadiusega ringi. Seejärel vali ringjoonel punkt B ning joonesta selle ümber samasuguse

raadiusega ring nagu esimenegi, luues vesica piscise. Nüüd tõmba joon AB, pikendades seda mõlemas suunas, kuni see puutub kumbagi ringjoont. Märgista puutepunktid E ja F-ga ning ringide lõikumispunktid C ja D-ga. Edasi aseta sirkliteravik punkti E, viies sirkli pliiatsiga otsa punkti F, ja tõmba seejärel kaar, mis on vähemalt kolmandikringi pikkune. Seejärel aseta sirkliteravik punkti F ning tõmba eelnevaga identne kaar läbi punkti E, nii et kaks kaart koos suurema vesica piscise moodustaksid. Seejärel tähista kaarte lõikumispunktid G ja H-ga.

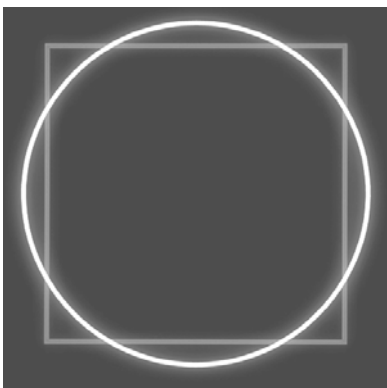
Edasi tõmba jooned E-st H-ni ja F-st H-ni. Punktid, kus jooned algsete ringidega lõikuvad, tähista punktidega I ja J. Seejärel tõmba joon läbi I, D ja J-i, nii, et joon ulatuks suuremat vesica piscist moodustavate kaarteni. Punktid, kus uus joon puutub kaari, tähista K ja L-ga.

Kui sa nüüd konstrueerid ruudu nii, et KL-st saab selle alumine serv, kasutades eelnevatel nädalatel õpitut viisi, ning joonestad ka ringi, valides keskpunktiks C ja raadiuseks vahemaa C-st D-ni, oled lõpule viinud ühe võimaliku viisi, kuidas kvadreeerida ringi – ruudu perimeeter on ligilähedaselt võrdne ringi ümbermõõduga.

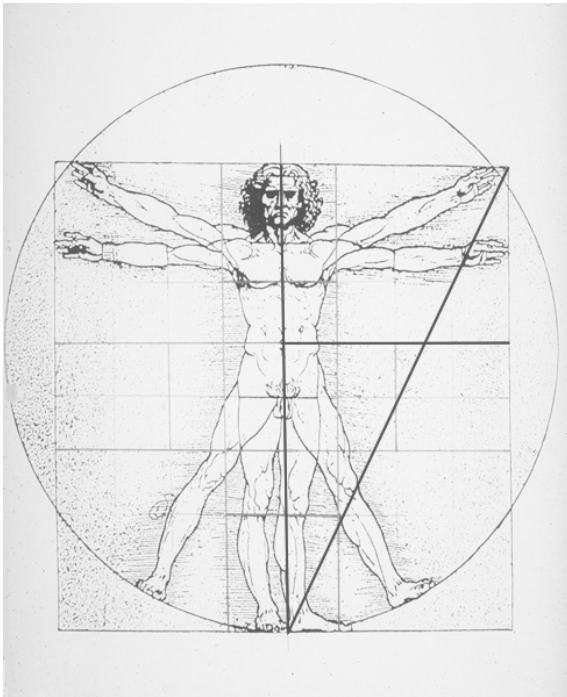
Kuid sellest diagrammis peitub veel üks müsteerium. Kui sa tõmbad jooned K-st ja L-st punkti C, siis saad kolmnurga, mille nurgad vastavad Giza Suure Püramiidi nurkadele ning selle proportsioonid Suure Püramiidi vertikaalteljel tehtud läbilõike proportsioonile. Mitmed kaasaegsed püha geometria uurijad on sellest järeldanud, et tegelikult on siin varjul üks sellesse saladuslikku ehitisse kätketud mõistatusi.

Kujustamisharjutus:

Kujusta meditatsioonis tühjusesse enda ees võrdse ümbermõõduga ringi ja ruutu. Algul asub ring ülal ja ruut allpool. Too nad oma mõttejõul üksteisele järjest lähemale, kuni nad viimaks kattuvad, nii et keskpunktid on kohakuti. Tunnetä, mida see sinu jaoks tähendab. Tunnetä ka paradiisi Maa peale toomise võimalikkust, samuti arenemisruumi, mis selle eesmärgi teostumisel meie ees ikka veel seisab – lõputut teekonda Valgusesse...

Inimese kaanon

Püha geometria võib paista esmapilgul väga abstraktne teadus ning tõepoolest, on saanud traditsiooniks esitada Vaimu vormeloovat liikumist tühjuses abstraktsel viisil – eelkõige neile, kes on algajad selles imelises kunstis. Punktid ja jooned, ringid ja ruudud, suhtarvud ja jadad, kõik need moodustavad omaette maailma – sellise, mis näib palju lihtsam kui komplitseeritud ja sogane reaalsus, millega oma igapäevaelus kokku puutume.

Siiski, erinevus geometria ning igapäeva elu vahel on pelk illusioon. Silmaga nähtaval tasandil on püha geometria traditsioon nähtavaks saanud mitmetes kaunites ja proportsionaalsetes iidse arhitektuuri mälestusmärkides. Kuid ühendus geometria ning meie jaoks tuttava universumi vahel läheb veel palju sügavamale. Meie endi kehad, instrumendid, mille kaudu me seda maailma siin kogeme, põhinevad samuti

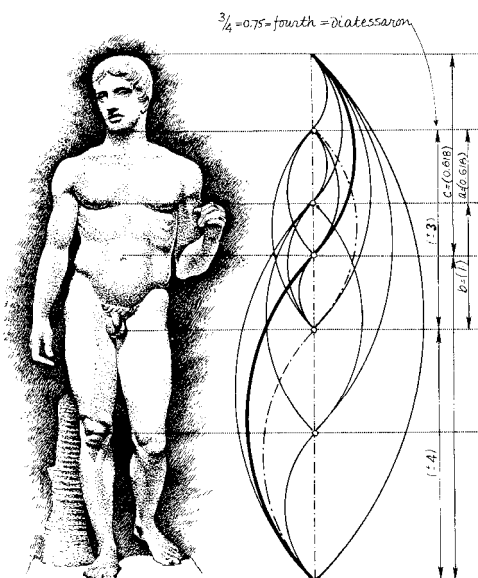
geometrial (nagu ka kõik meie peenkehadki). Näiteks vastab keskmisel inimesel vahemaa pealaest nabani ning nabast jalataldadeni ligilähedaselt kuldlõike proportsioonile. Niisamuti suhtuvad üksteisesse ka vahemaa nabast jalataldadeni ja inimese kogupikkus.

Nagu lugematud katsed tõestanud on, peavad inimesed kauniks just neid vorme, mis baseeruvad kuldlõike proportsioonil. See näitab seda, et geometria on istutatud nii sügavale meie teadvusesse, et see kujundab meie arusaamu Ilust isegi siis, kui meil selle taga olevast geometriast aimugi ei ole.

Iidsetel aegadel juhtisid need järeldused püha geometria meistreid rajama oma kunsti

sellele, mida nimetatakse *inimese kaanoniks*. (Sõna *kaanon* on vanaaegne nimetus standardse või reeglipärase kohta.) Tegemist oli lihtsalt teadmisega, et mõõdud, suhtarvud ja vormid pühas geometrias on tuletatud inimkehast enesest ning et inimkeha ongi universumi mõõdupuu („Nii nagu ülal, nõnda ka all.“) Iidsetel aegadel, aga ka renessansi perioodil põhines suhe ehituste eri osade ning tervikstruktuuri vahel, samuti ehituse ja seda ümbritseva arhitektuuri ja looduse vahel pea alati kuldlõike proportsioonil. Tulemuseks oli keskkond, mis polnud üksnes jalustrabavalt ilus, vaid mis muutis ka seal elavate inimeste elu harmoonilisemaks, kergemini tasakaalu viidavaks, luues inimeste eludes õige proportsiooni eri tegevuste ning vajaduste vahel.

Kõiki neid teadmisi oleks ülimalt tähtis ka tänapäeval elustada...

TÄNUPALVE

Ma tänan Sind, Looja, Lõpmatu Valguse ja Armastuse Allikas,
Armastuse eest oma elus,
Armastuse eest, mis mind alati ümbritseb,
Armastuse eest, mis ma ise olen.

Ma tänan Sind!

Ma tänan Sind selle imelise kingituse eest, mis on Elu!
Ma tänan Sind täiusliku ja kauni keha eest, mille oled mulle kasutamiseks andnud!
Ma tänan Sind tervise, hea enesetunde eest, millega mind õnnistad!

Ma tänan Sind!

Ma tänan Sind külluse eest!
Ma tänan Sind selle lõppematu küllusevoolu eest, mis minu suunas lakkamatult voolab!
Ma tänan Sind hoolitsuse ja turvatunde eest!

Ma tänan Sind, Looja!

Ma tänan Sind nende tuhandete imeliste ja erutavate võimaluste eest
kogeda ja tunda õppida Sind ja Sinu Loomingut –
seda võrratult imelist maailma!

Ma tänan Sind selle eest, et Elu pakub nii palju huvitavat, üha uusi ja uusi võimalusi tunda ja
väljendada Armastust,
üha uusi ja uusi võimalusi ära tunda ja transformeerida oma hirme ja muuta need
Armastuseks, Hoolimiseks ja Rõõmuks.

Ma tänan Sind selle Rõõmu eest!
Ma tänan Sind Ilu ja Harmoonia eest!
Ma tänan Sind võime eest ka ise Ilu luua ning võimaluse eest vahendada loomingu ja vaba
väljenduse abil Sinu Püha Sõnumit!

Ma tänan Sind Rahu ja Meelepuhtuse eest!
Ma tänan Sind Naeru ja Mängu eest!
Ma tänan Sind selle eest, et olen alati kaitstud ja hoitud!
Ja ma tänan Sind juhtimise eest!

Ma tänan Sind selle suure kingituse eest, et võin teenida Sind ning jagada seda, kes ma olen...

Ma tänan Sind!
Ma tänan Sind!
Ma tänan Sind!